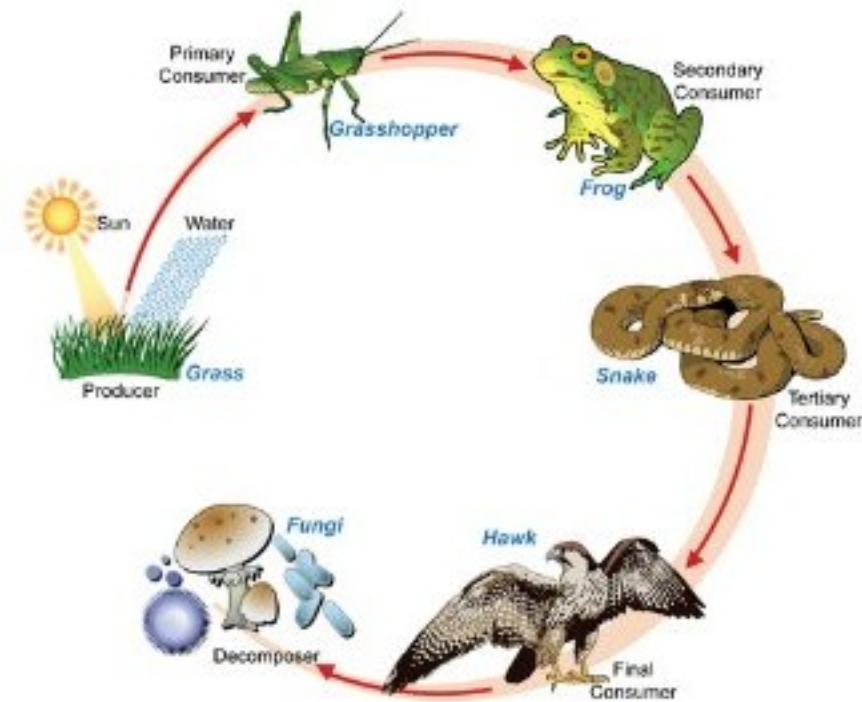
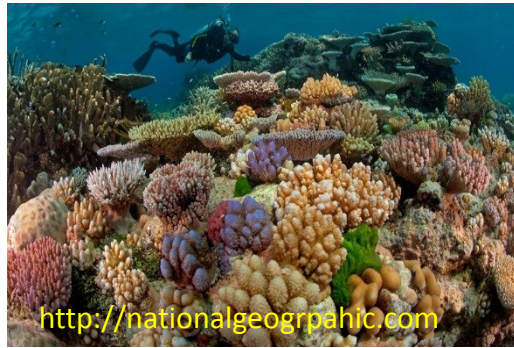

Ekosystémy

Ekosystém je soubor organismů žijících na určitém území + **neživé prostředí** tohoto území. V hierarchii úrovní, které ekologie zkoumá, se nachází mezi společenstvem a krajinou. Je charakterizován především koloběhem prvků a tokem energie.

jedinci – populace – druhy – společenstva – ekosystém - krajina

Přísnější definice:

Ekosystém je dynamický cirkulační systém producentů, konzumentů, rozkladačů a jejich abiotického prostředí, propojený energeticky s výraznými zpětnými vazbami, schopný samostatné existence a do značné míry **homeostatický** (homeostáze – vnitřní rovnováha).

dodatková energie!

~~Ekosystem spol. s.r.o.;
dodavatel čisticích prostředků~~

~~... ekosystém těla a duše ...~~

~~... ekosystém čističky
odpadních vod~~

~~.... ekosystém
pravcových médií v
USA ...“~~

Ekosystém – základní charakteristika

Ekosystém = funkční ekologická jednotka, ve které dochází k interakcím mezi mezi biologickými, fyzikálními a chemickými složkami prostředí.

Tento pojem je zaměřen na komplexní vzájemné vztahy mezi rostlinami, živočichy a abiotickými faktory jejich habitatu.

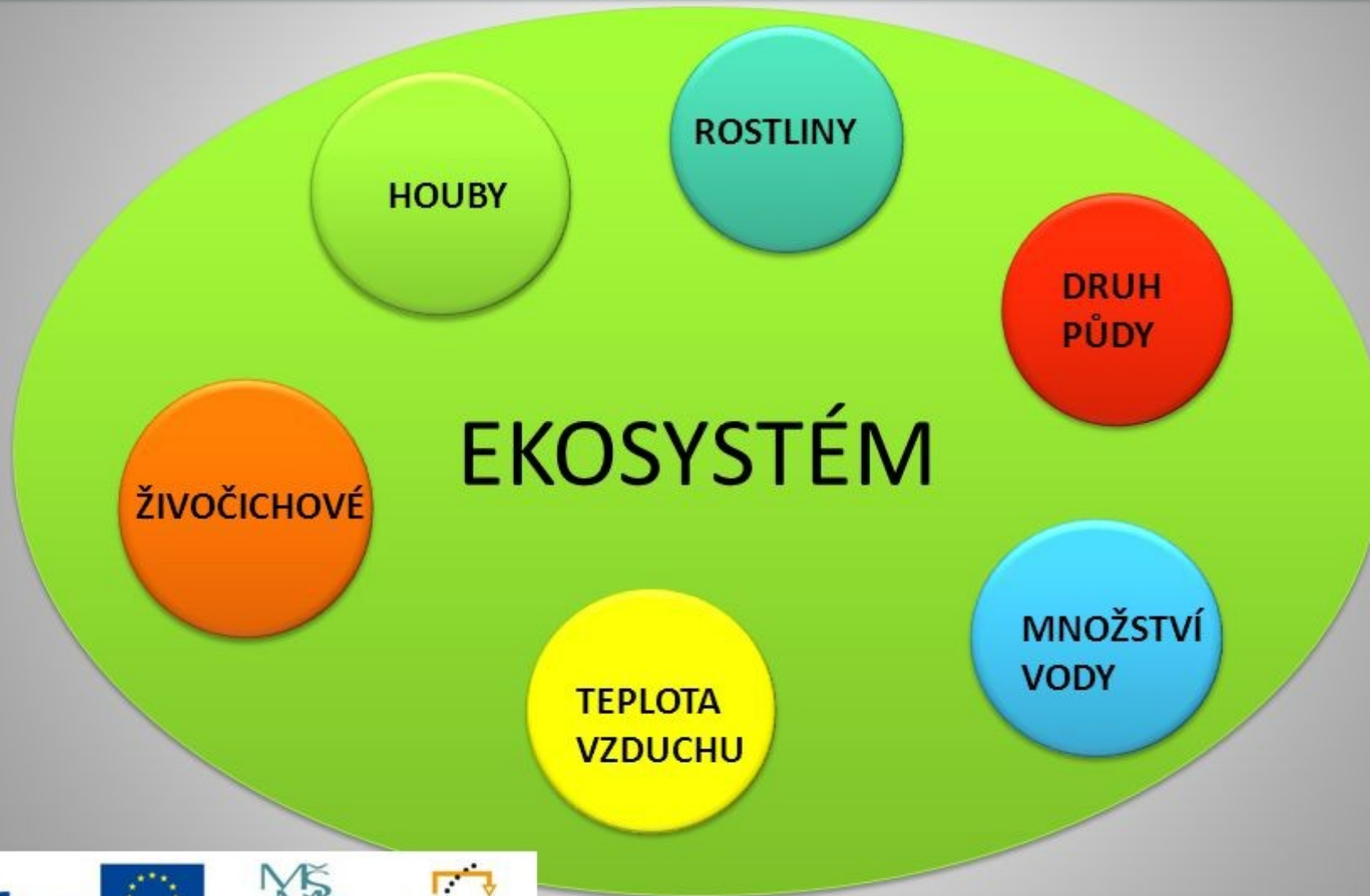
Koncepce ekosystému je mnohem širší než koncepce společenstva.

ES je základní strukturální a funkční celek biocenózy a jejího prostředí.

Je zde trvalá výměna hmoty a energie mezi živou hmotou a neživou součástí přírody.

ES je základní funkční jednotka přírody.

Ekosystém je místo v přírodě, na kterém se vyskytují živé a neživé složky. Tyto složky se navzájem **potřebují** a **ovlivňují**.

Struktura a funkce ekosystému

Struktura a funkce ekosystému

- biotop
- producenti
- konzumenti
- destruenti

Základní funkce ES je koloběh a jednosměrný tok energie !

Zákony termodynamiky:

- 1. zákon termodynamiky = zákon zachování energie:**
Množství energie, které do systému vstupuje je stejné jako to, které ze systému vystupuje.
- 2. zákon termodynamiky = zákon o transformaci energie:**
Při přeměně energie z jedné její formy na druhou se část energie degraduje na neuspořádanou formu a uvolňuje se jako teplo.

Biotop = souhrn všech neživých součástí přírody, prostředí biocenózy (geol. podklad, půda, vodní a klimatický režim aj.) Souhrn všech edafických, hydrických a klimatických složek prostředí = ekotop.

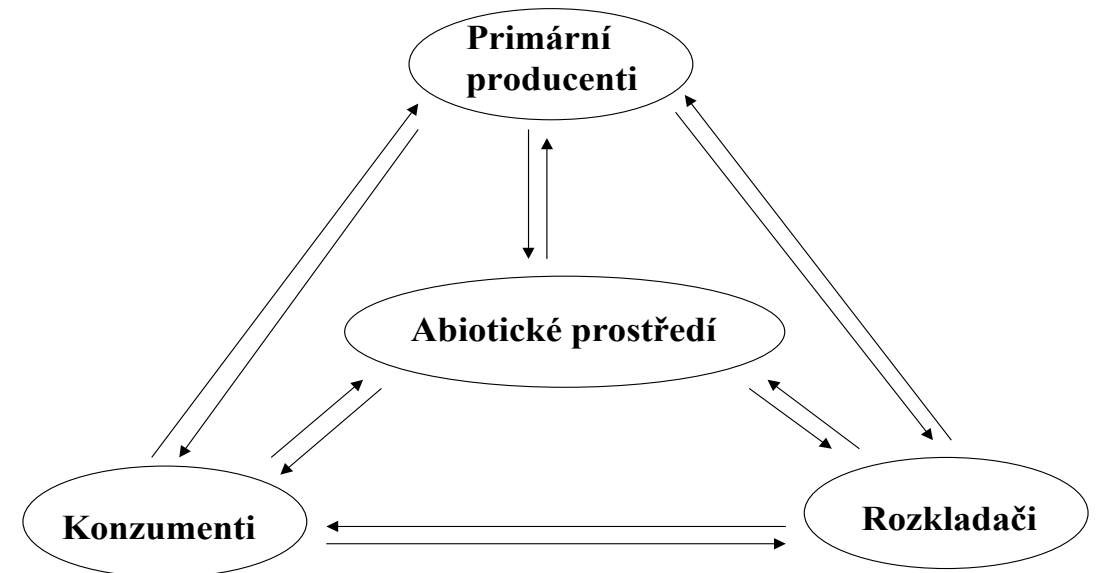
Producenti = autotrofní organismy = zelené rostliny, chemotrofní bakterie, nitrifikační, železité, metanové aj. bakterie.

- primární produkce organické hmoty
- zdroj potravy pro heterotrofy

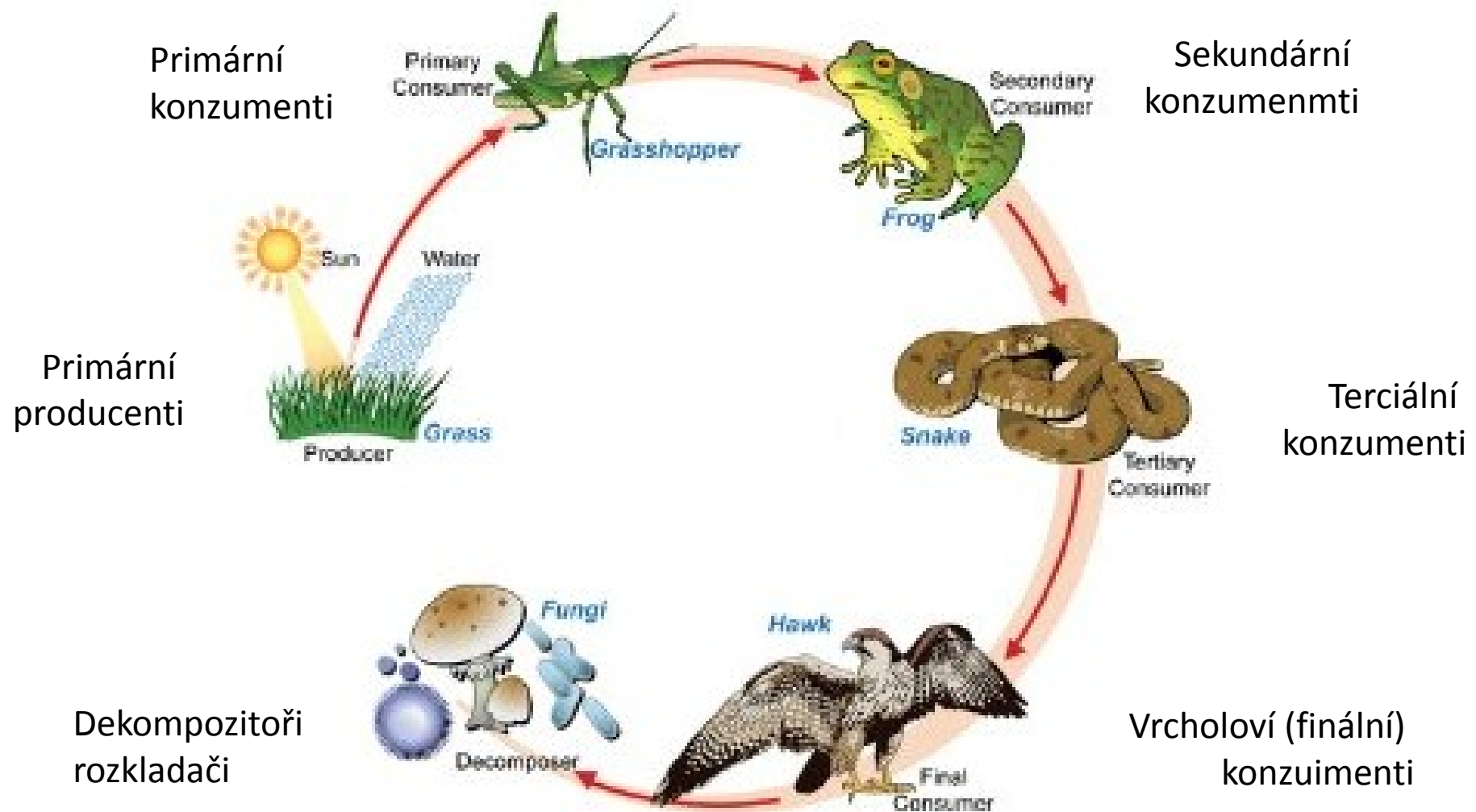
Konzumenti = heterotrofní makrokozumenti = živočichové a nezelené rostliny

Destruenti = heterotrofní mikrokozumenti (saprofágové) = bakterie, plísně, houby.

- rozklad organické hmoty
- uvolnění minerálních živin

Typická struktura ekosystému

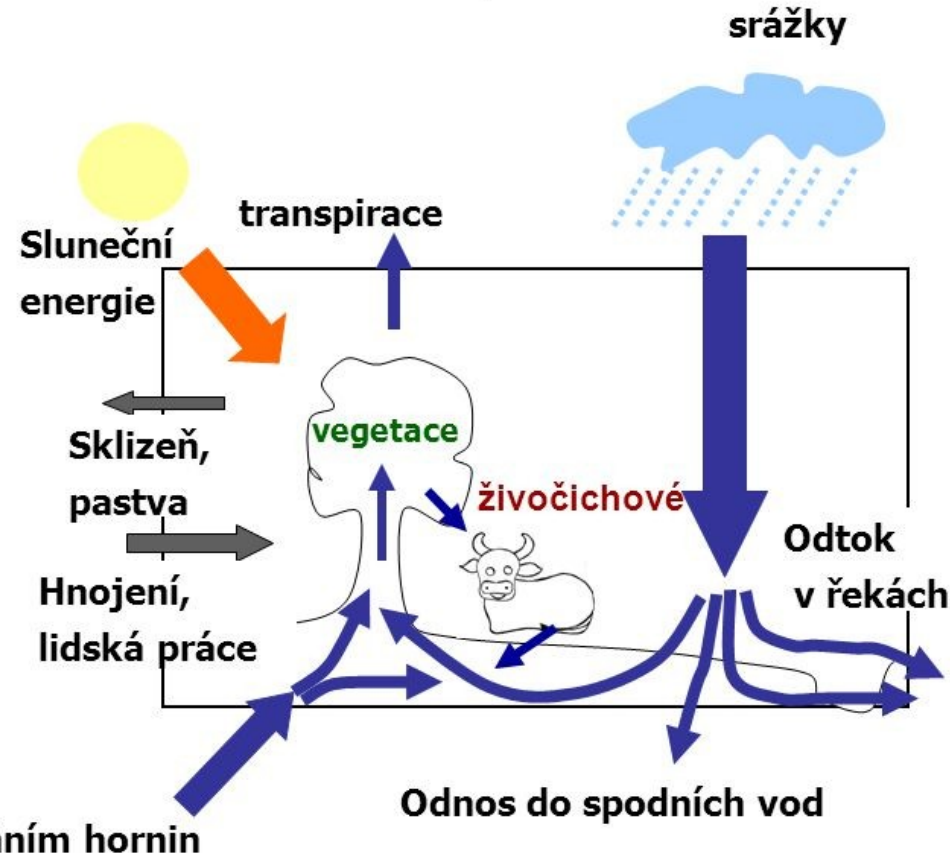

Základní funkce a procesy v ekosystému

Ekosystémy

- Organismy na určitém prostoru
- Organismy v interakcích s prostředím
- Tok energie definován trofickou strukturou, diverzitou a koloběhem živin
- Otevřený systém (energie, látky kontinuálně přenášeny přes hranice ekosyst.)
- Klima, litosféra a vliv člověka jsou vnějšími (nezávislími) proměnnými

- Tok látek
- Tok energie
- Hranice ekosystému

- Interakce organismů
- Diverzita společenstev
- Toky energií a látek (živin)
- Trofická struktura
- Litosféra – vliv vnějších
- Proměnných
- Působení člověka

Druhy ekosystémů:

vodní

suchozemské

přírodní

umělé

Ekosystémy příklady	Přírodní /přirozený/	Umělý
Vodní	Jezero, pleso /jezera ledovcového typu/ Mokřad Oceán / Moře Potok Rašeliniště	Přehradní nádrž Retenční nádrž /městské aglomerace/ Rybník
Suchozemský	Horská louka Polární oblasti Poušť Smíšené lesy mírného pásu Step /savan, prerie, buš, pampa/ Tajga Tropický deštný les Tundra	Les /hospodářský/ Louka /zemědělsky obhospodařované/ Město Park Pole Skleník Zahrada

Ekosystém - příklady

Příklady: les, vřesoviště, skalnatá step, tůň, řeka, jezero, moře

Hranice ES = geomorfologie, typ vegetace

ES = **suchozemské** *versus* **vodní**

Jednotlivé ES se liší:

- biologickou diverzitou
- stavbou a strukturou živých a neživých složek
- rychlostí koloběhu látek a toku energií

Soutok řek Moravy a Dyje

■ **Typ stanoviště:** lužní les

■ **V čem je unikátní:** Jedná se o největší lužní les na území České republiky. Les bývá pravidelně zaplavován řekami a má vysokou hladinu spodní vody. Je neobydlený a dodnes zůstává v podobě, v jaké byl v době příchodu slovanských kmenů. Oblast bývá označována jako Moravská Amazonie. V lokalitě se vyskytují vydry říční, bobři evropské, čolci dunajští a další vzácní živočichové a rostliny.

Slanisko blízko rybníku Nesyt

■ **Typ stanoviště:** slanisko

■ **V čem je unikátní:** Patří mezi nejcennější a nejzachovalejší slaniska v České republice. Kvůli vysokému obsahu soli ve vodě a v půdě se tam daří slanomilným rostlinám. Zdrojem solí byly v minulosti zřejmě také tamní sírné prameny. K jeho údržbě přispívá i pastva koní.

Písčiny u Hodonína

■ **Typ stanoviště:**

panonská písčité step

■ **V čem je unikátní:** Poslední zbytek tohoto ekosystému v České republice. Na jeho existenci je vázáno kromě vzácných rostlin i velké množství ohrožených bezobratlých živočichů, jako jsou například kudlanky. Území známé jako Moravská Sahara proměnilo vysazení stromů v 19. století. Jeho zachování prospěla paradoxně lidská činnost – oblast totiž využívala armáda, kvůli jejímž cvičením část lokality nezarostla stromy.

V okolí Lednice poblíž Dyje

■ **Typ stanoviště:** nivní louka

■ **V čem je unikátní:** Pravidelně zaplavované louky s vysokou hladinou spodní vody – na jaře bývají zaplavovány, zatímco v létě mohou proschnout. Vznikaly postupně už od doby kamenné. Nabízí domov pro velké množství hmyzu a obojživelníků. V posledním půlstoletí v celé Evropě zanikly nivní louky na obrovských plochách. Ohrožuje je regulace řek i konec pravidelného sekání.

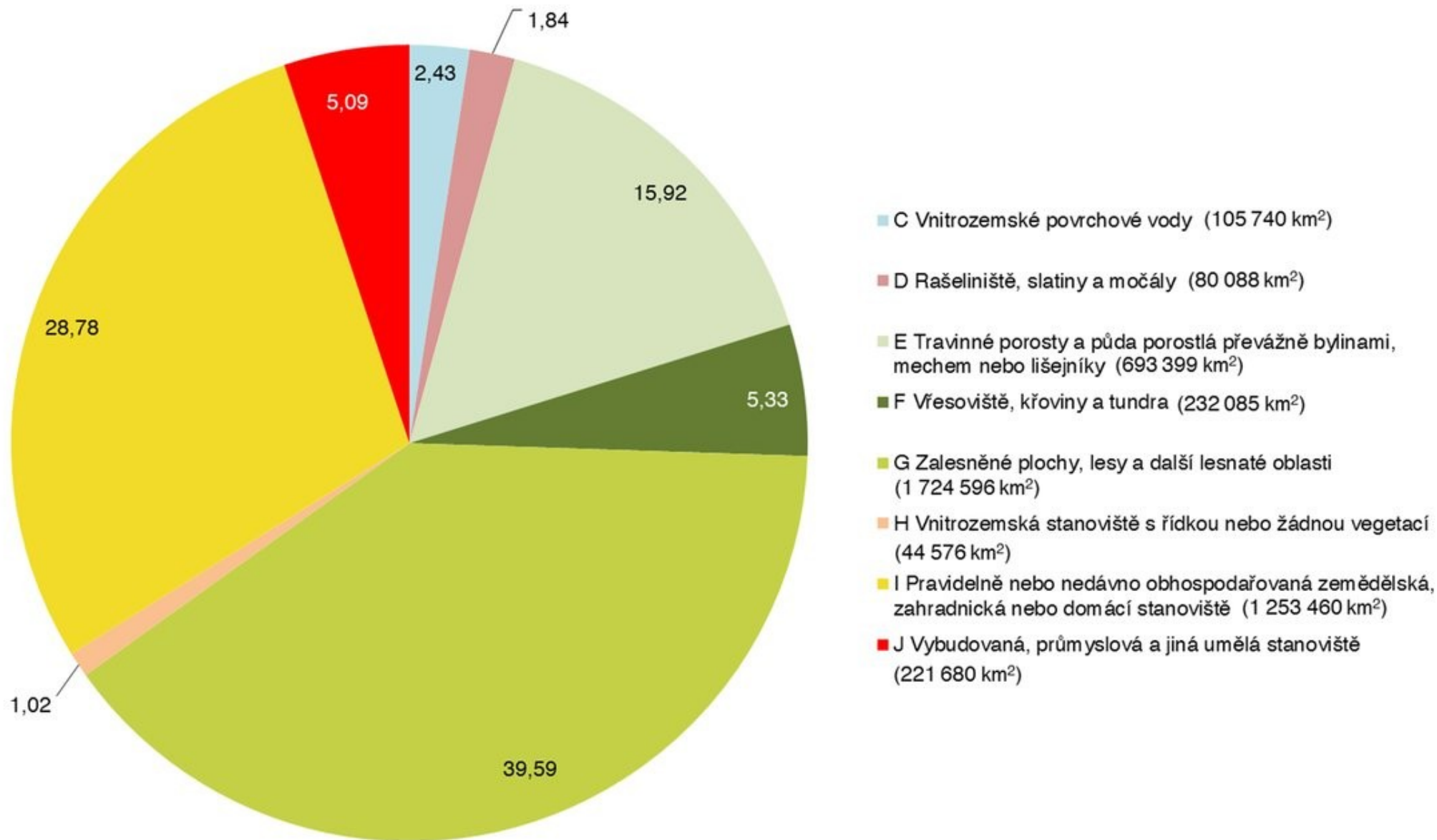

Mesocosm = experimentální ekosystém?

Ekosystémové experimenty ale někdy probíhají v systémech s dodatkovou energií

Pokrytí typy ekosystémů ve 28 členských státech EU (%)

Z historie studia ES:

19. stol. = mnoho poznatků o **taxonomii a systematice** ⇒ vznikají systémy organismů

2 směry ve vývoji ekologie ⇒ poznání, že rostliny a živočichové vytvářejí přirozená seskupení s dobře rozlišitelnými členy; vznikají pokusy a klasifikaci biologických společenstev

⇒ poznání, že organismy jsou přímo i nepřímě spojeny potravními vztahy; (např. člověk byl lovcem i kořistí)

Z historie studia ekosystémů

Vzniká **systémový přístup ke studiu** = studium vzájemně se ovlivňujících populací jako jednoho systému, jako souboru částí.

Koncepce determinismu: na úrovni souborů více druhů (multispecies) platí stejná pravidla jako na úrovni organismu = individua.

Příklady: Není nutno znát podrobně anatomii slona a přesto je možné popsat jeho vztah k prostředí.
Naproti tomu, podrobné znalosti jednotlivých travin, hmyzu, myši a ještěrek nám nemusí říci nic o prérii jako celku !

Rozvoj studia biologických společenstev !

7 historie studia ekosystémů

Charles Elton

(2 rozdílné koncepce)

F.E. Clements (1916, 1936) = typologie rostlinných společenstev podle typu klimatu, společenstva považoval za jakýsi superorganismus. Systém jako celek má vlastnosti, které nelze odvodit od vlastností jeho částí.

H.A. Gleason (1926, 1939) = systém jako celek má vlastnosti, které jsou výsledkem, souhrnem, interakcí mezi jeho částmi.

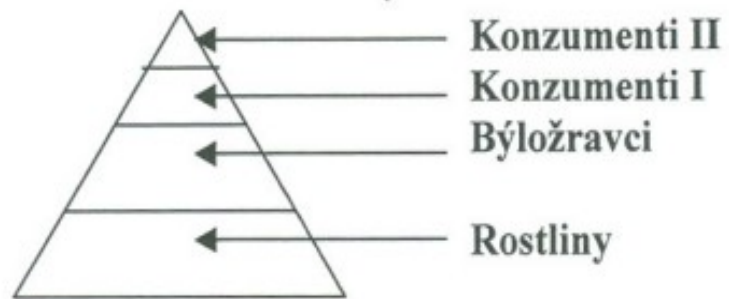
Charles Elton (1927) = koncepce, že biologická společenstva jsou organizována podle vzájemných potravních vztahů jejich členů. Zavedení pojmu potravní řetězec (food chain).
(„Velké ryby požírají malé ryby, malé ryby požírají vodní hmyz se živí rostlinami a bahnem“ – čínské přísloví)

A.G. Tansley (1935) = navrhl pojem **EKOSYSTÉM** a definoval jej jako všechny živočichy a rostliny a jejich fyzikální interakce na určitém prostoru.

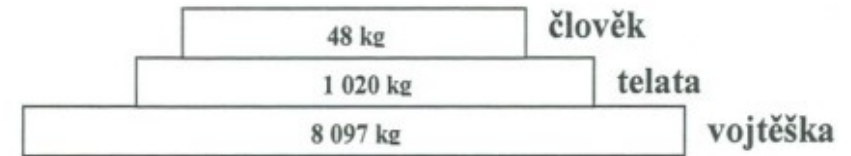
(Současná moderní ekologie chápe ES spíše jako jednotku toku energie, uhlíku či dalších biogenních prvků).

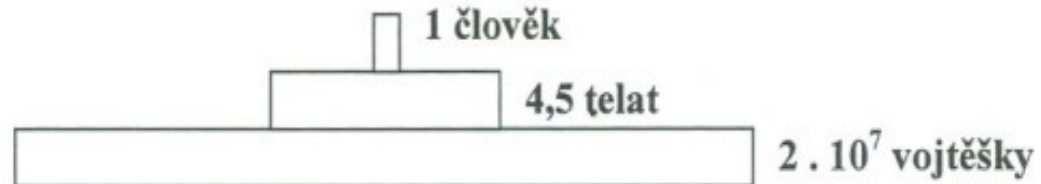
Ekologické (Eltonovy) pyramidy

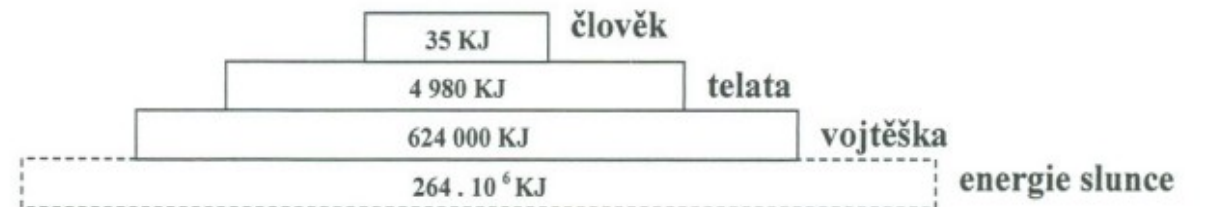
Pyramida biomasy

Pyramida početnosti

Pyramida energie

Z historie studia ES

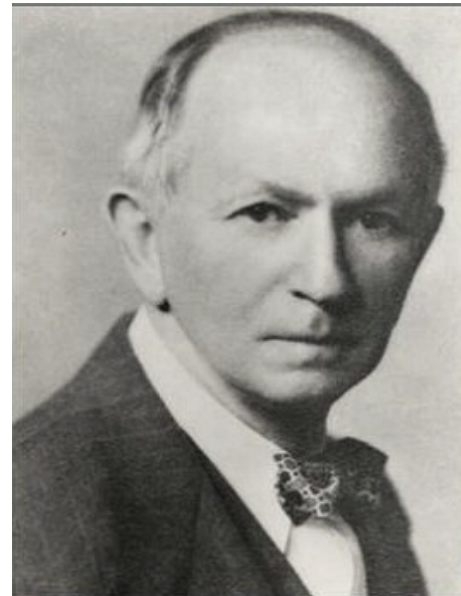
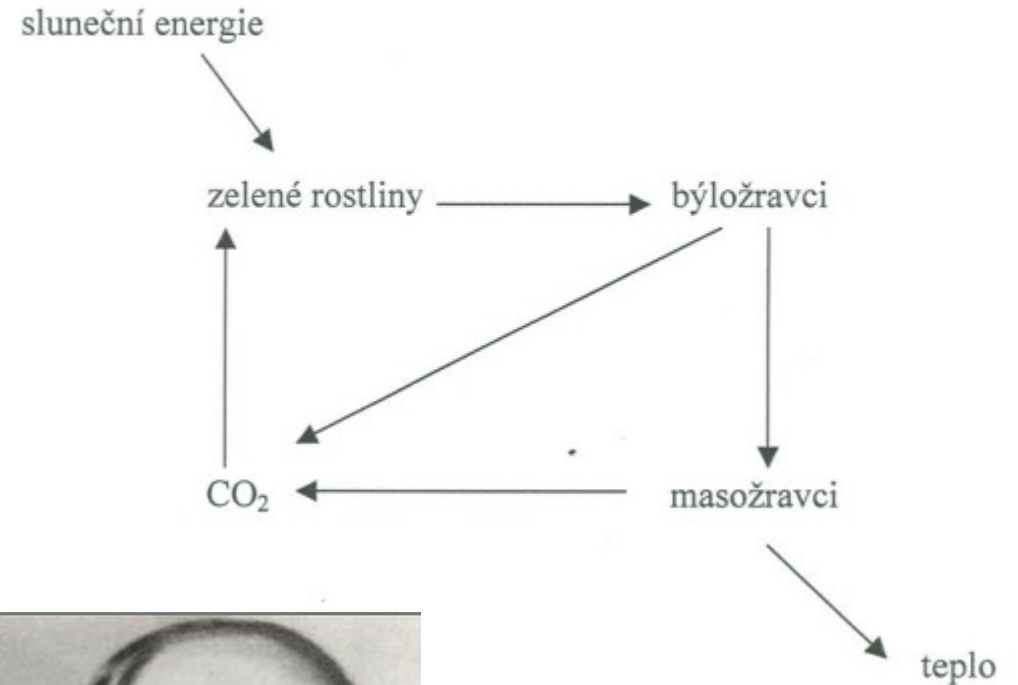
Alfred J. Lotka

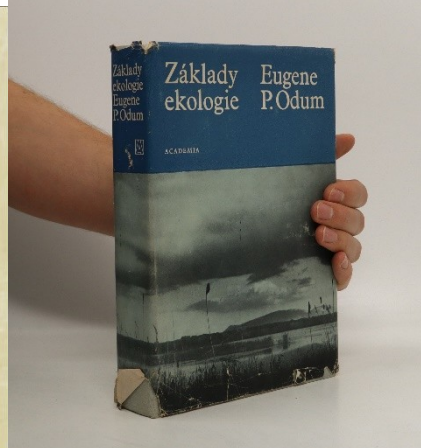
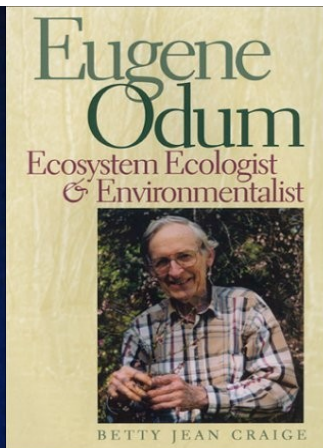
A.J.Lotka (1925) = považoval populace společenstva za termodynamické systémy. V principu to znamenalo, že každý systém může být znázorněn jako soustava rovnic vyjadřujících zákonitosti transformace hmoty mezi částmi tohoto systému.

(Například tato transformace zahrnuje asimilaci CO_2 do organických uhlovodíků zelenými rostlinami a spotřebu rostlin býložravci a živočichů masožravci)

Lotka věřil, že velikost systému a míra je transformace může být determinována principy termodynamiky, ve smyslu, že větší a rychlejší stroj spotřebuje více paliva, než stroj menší a pomalejší, a že stroj účinnější má nižší spotřebu, než stroj méně účinný. Ekosystém považoval za součást „světového stroje“ odpovědného za transformaci světelné energie dopadající na povrch Země.

Lotkův diagram ekosystému

Z historie studia ES Eugene Odum

Odumův diagram ekosystému

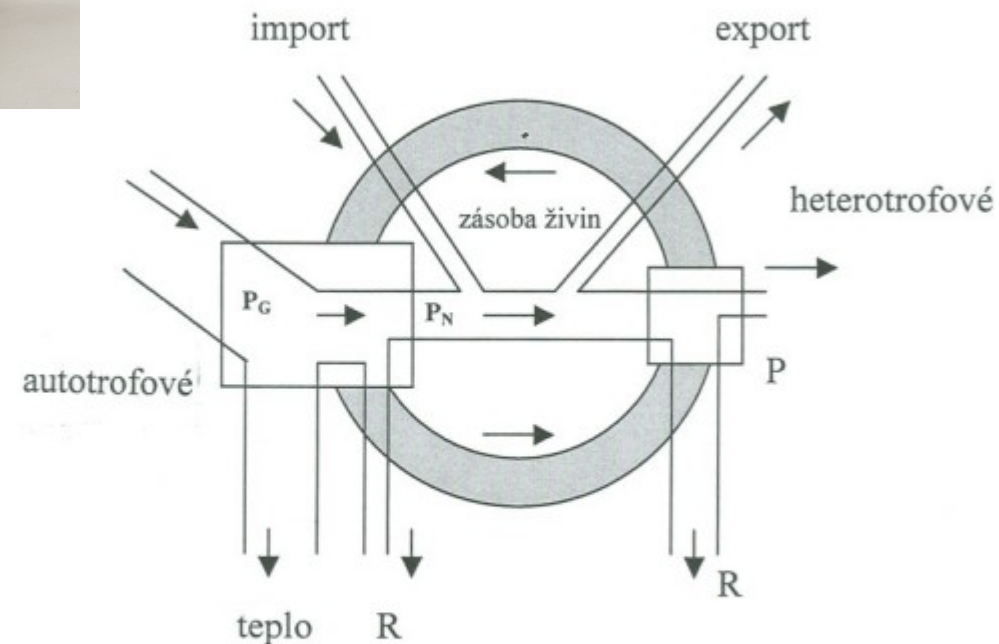
Raymond Lindeman (1942) = zpopularizoval myšlenku, že ekosystém je systém transformující energii, myšlenkově propojil koncepce Eltona, Tansleyho a Lotky = ES je členěn na trofické stupně: ⇒ primární producenti, býložravci a masožravci.

Eugene P. Odum (1953) = pozornost na studium energetiky ekosystémů, energie a její transformace a toky byla rozhodující při studiu ekosystému.

1960 –1970 = systémový přístup ke studiu ekosystémů, matematické modelování.

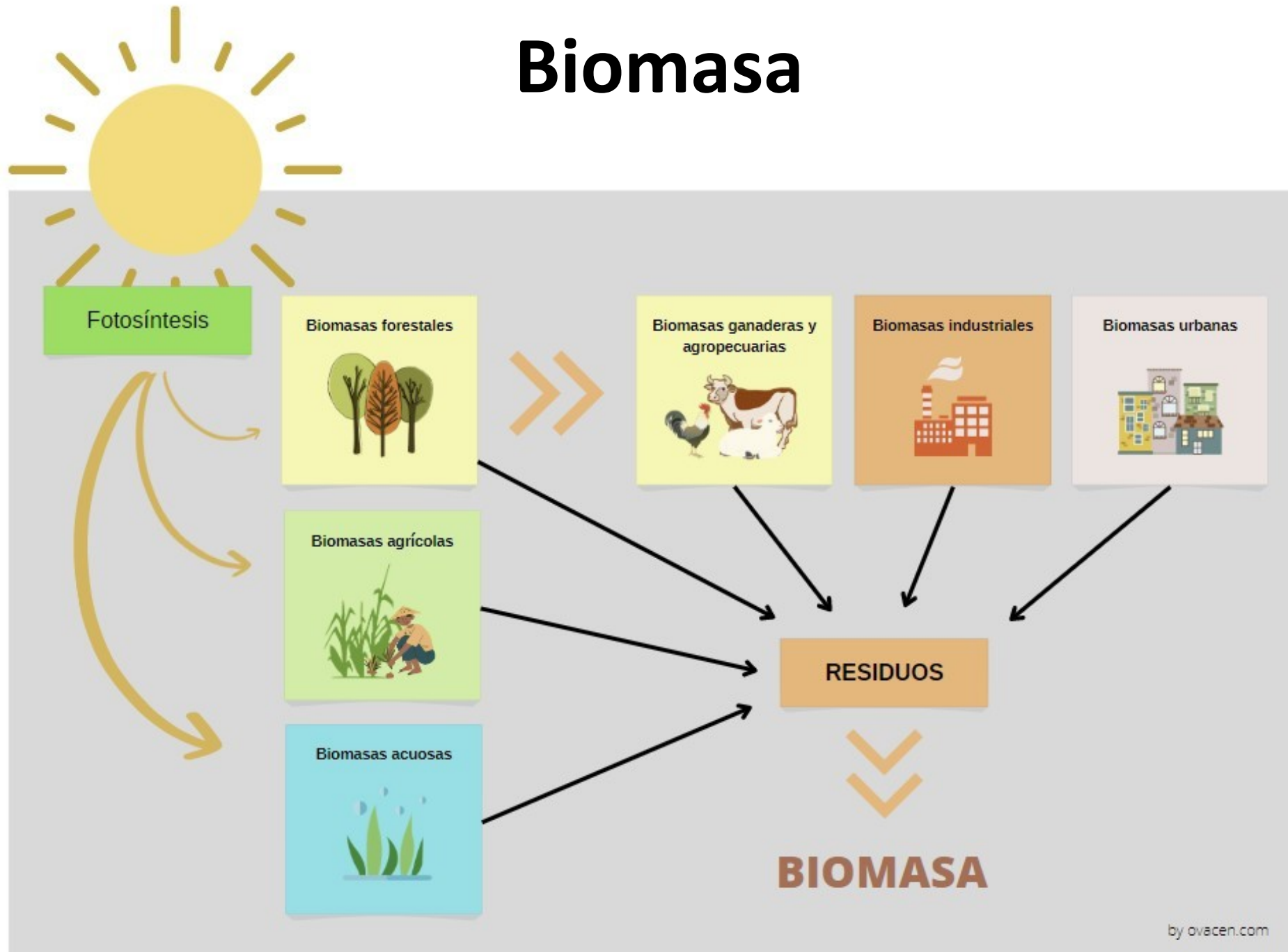
G.C. Weinberg (1975) = ekosystémy jsou příliš komplexní, aby je bylo možné studovat pomocí systémů diferenciálních rovnic (tj. Lotka)

T.F.H. Allen a T.B. Starr (1982) = navrhuji hierarchické studium ekosystémů.

P_G = hrubá produkce autotrofních organismů
 P_N = čistá produkce autotrofní organismů
 P = produkce heterotrofních organismů
 R = respirace

Biomasa

Biomasa

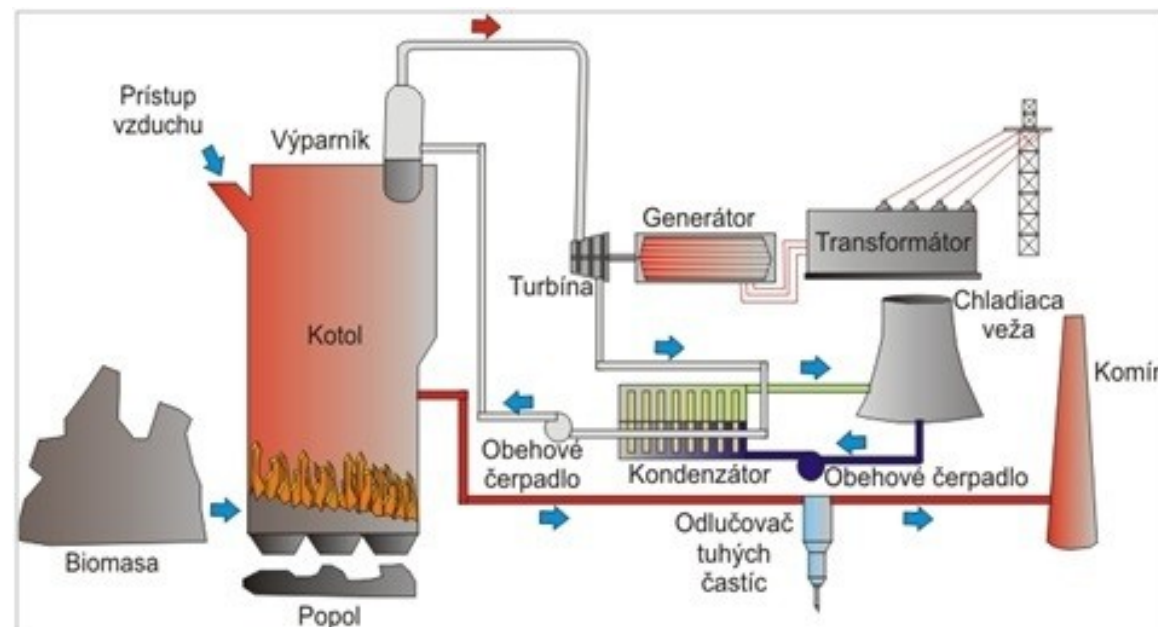
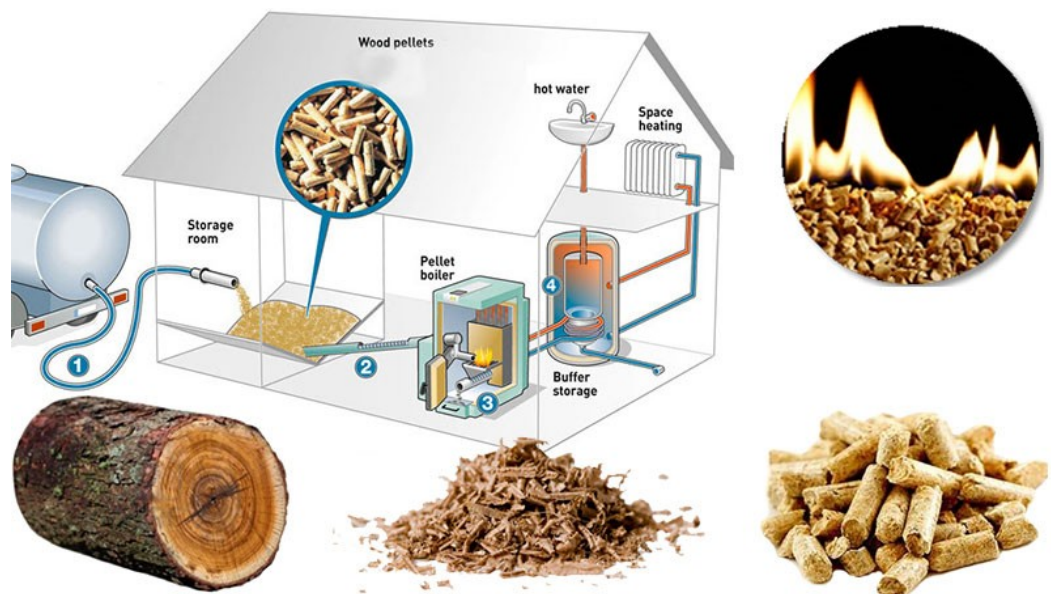
Organická hmota vytvořená organismy. Počítá se v sušině (váha za suchého stavu). Vyjadřuje se v g (kg) na jednotku plochy. V rostlinném společenstvu rozlišujeme biomasu nadzemní a podzemní, živou biomasu a opad (litter).

Co je to biomasa ?

- jde o souhrn látek tvořících těla všech živých organismů, jak rostlin, bakterií, sinic a hub, tak i živočichů.
- tímto pojmem často označujeme rostlinnou biomasu využitelnou pro energetické účely.
- energie biomasy má svůj prapůvod ve slunečním záření a fotosyntéze, proto se jedná o obnovitelný zdroj energie.

Produktivita versus Biomasa

Produktivita versus biomasa

Produktivita = míra s jakou je na jednotku plochy nebo objemu produkována rostlinami biomasa.

Biomasa = celkové množství živé hmoty na určitém prostoru v daném čase.

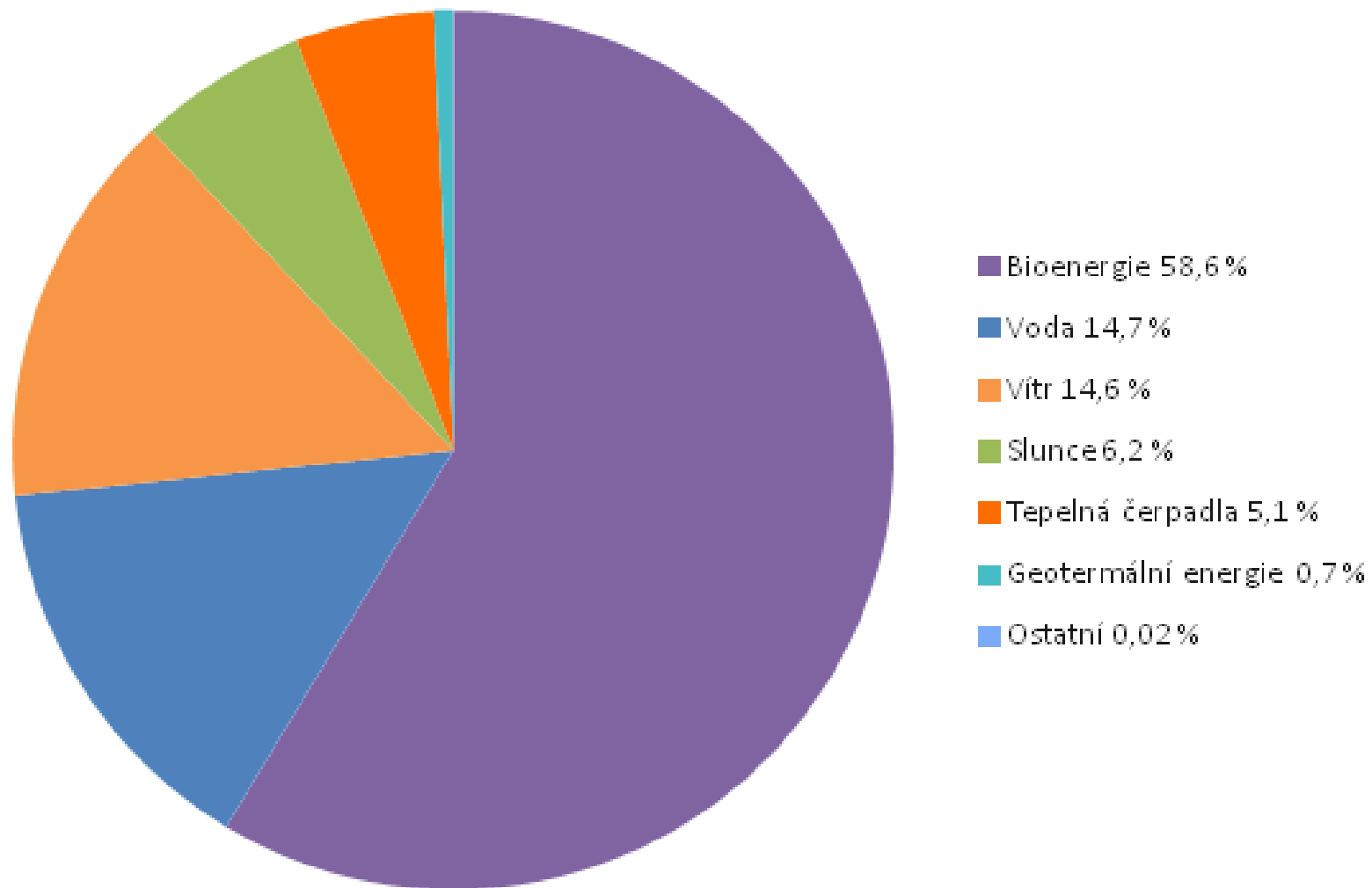
?

Jaký je poměr P a B v různých typech ekosystémů ?

Příklady: lesy = 0.042 kg / rok
jiné typy terestrických ES = 0.29
vodní ES = 17.0

Biomasa je lídrem evropské energetické transformace

Energie z obnovitelných zdrojů v roce 2018 v Česku

Bioenergetika má v rámci všech OZE podíl 87 % (Zdroj: MPO)

Fotovoltaické elektrárny

4,4%

Tepelná čerpadla

3,8%

Vodní elektrárny

3,1%

Biologicky rozl. část TKO

1,9%

Kapalná biopaliva

6,9%

Bioplyn

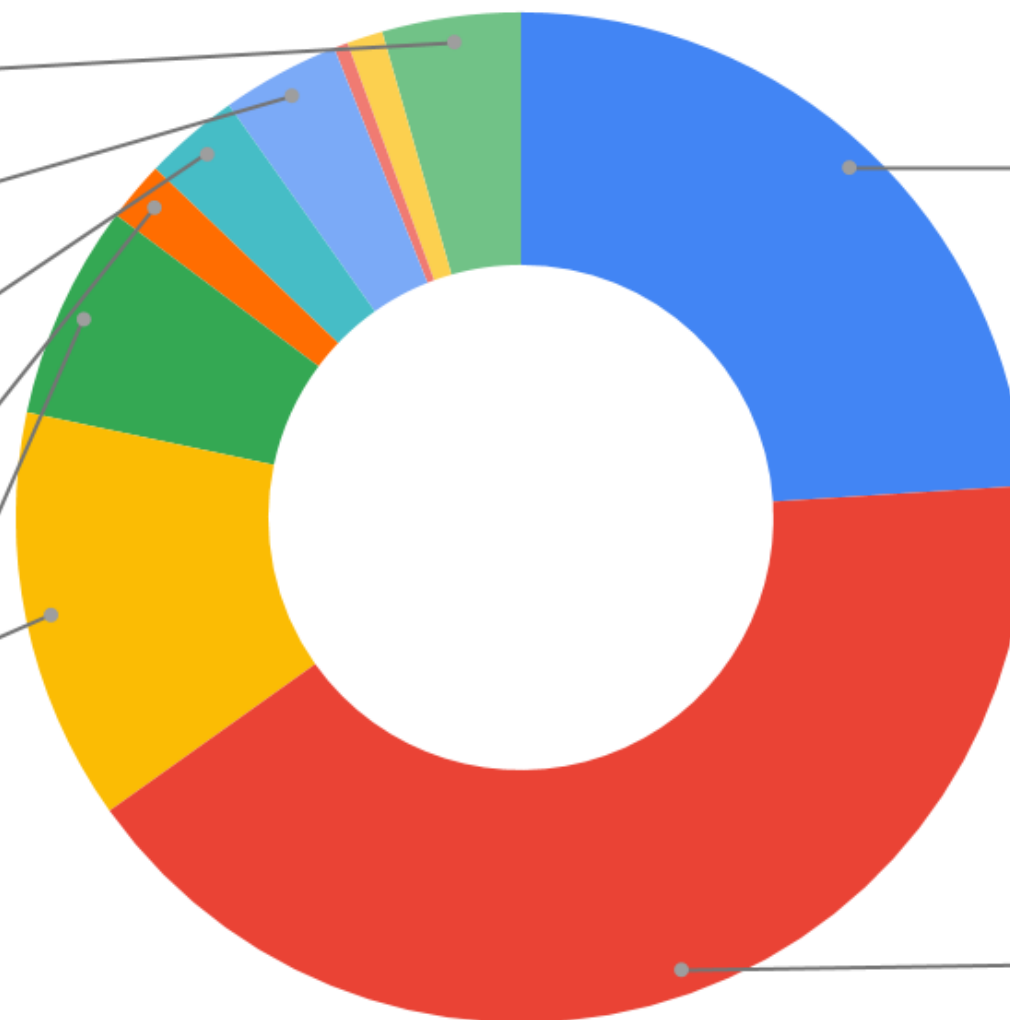
13,2%

Biomasa

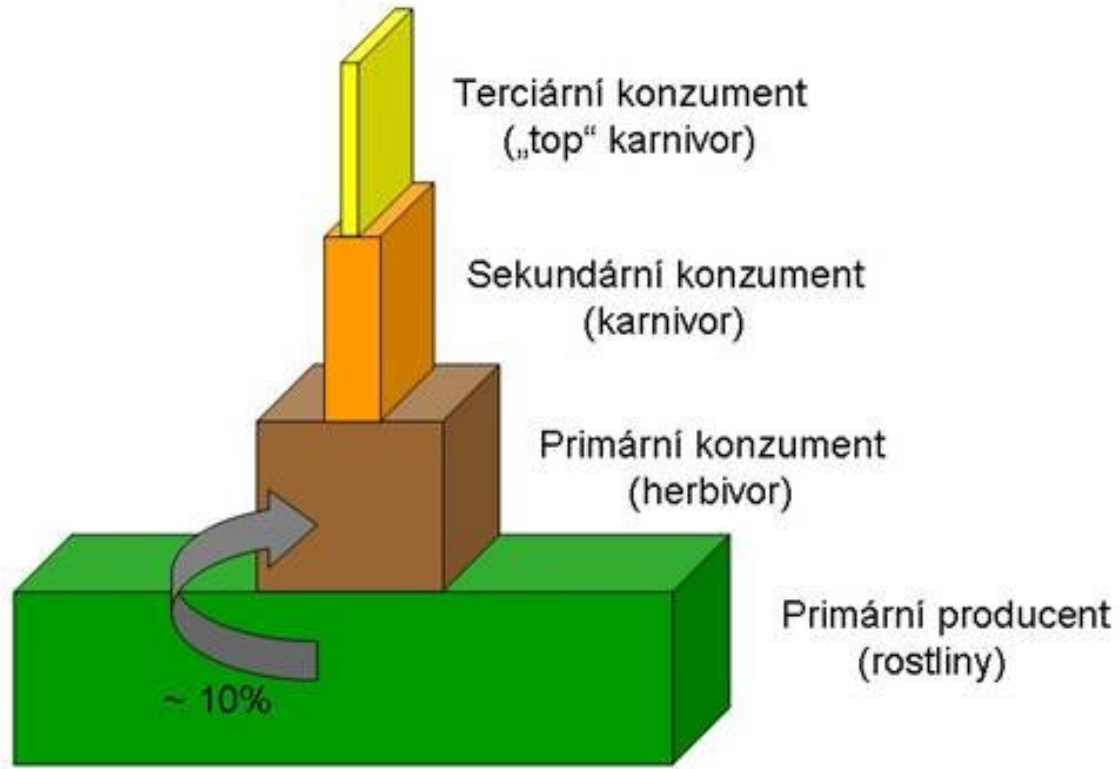
24,0%

Biomasa (přímo dom.)

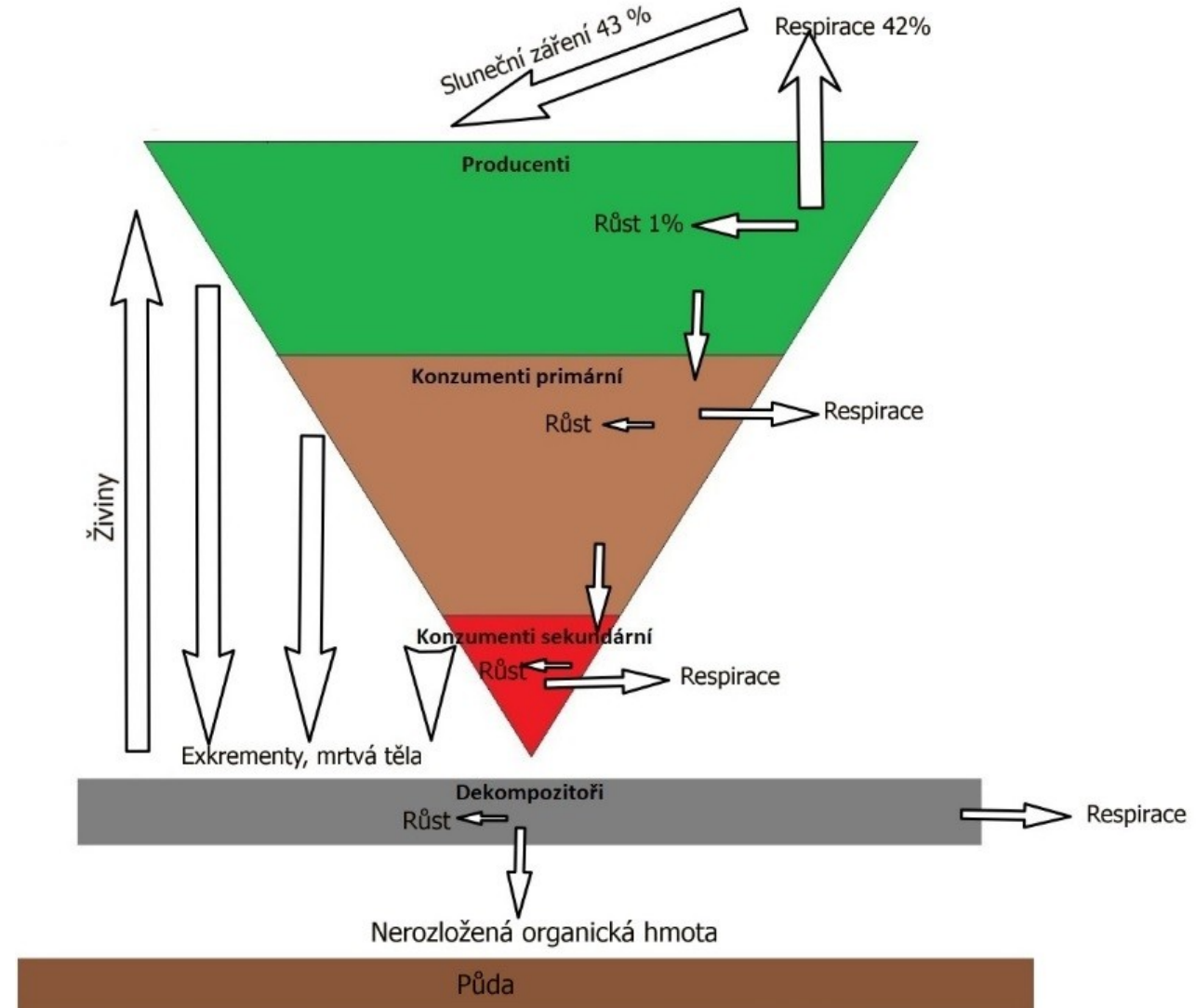
41,1%

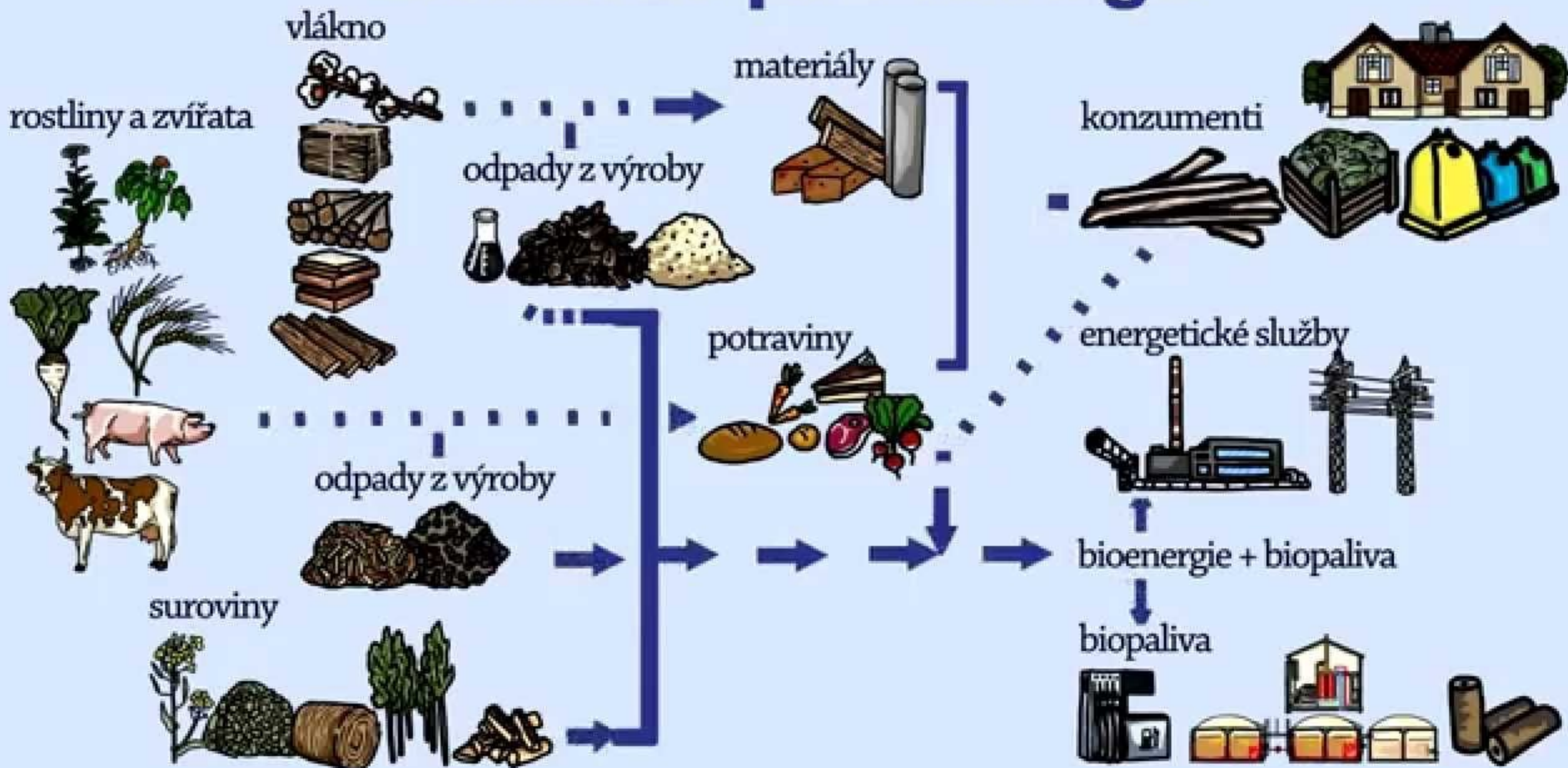
Potenciál využití biomasy v ČR

Čistá primární produkce

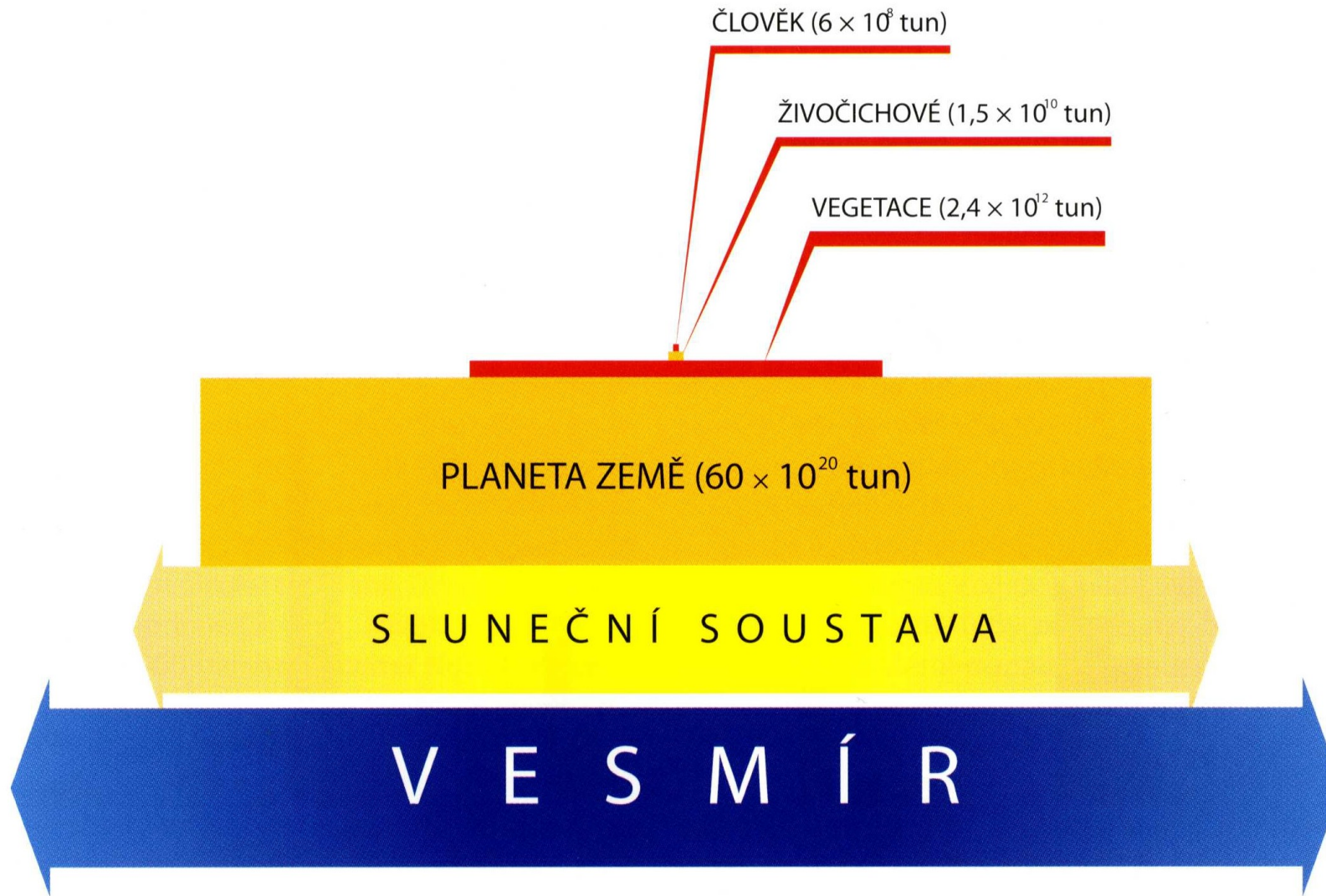

Biomasa pro energii

Poměr hmoty Země k biomase

(upraveno podle Svoboda, 2006)

Primární a sekundární produkce

Těla živých organismů na jednotce plochy tvoří biomasu: tj. množství organismů na jednotku plochy (nebo objemu) obvykle vyjádřenou v jednotkách energie ($J \cdot m^{-2}$) nebo sušiny (např. v tunách $\cdot ha^{-1}$).

V případě terestrických společenstev je většina biomasy tvořena vegetací.

Primární produkce společenstva je míra s jakou rostliny, primární producenti, produkují biomasu na jednotku plochy. Vyjádřena je obvykle v jednotkách energie ($J \cdot m^{-2} \cdot den^{-1}$) nebo v sušině $kg \cdot ha^{-1} \cdot rok^{-1}$

Celková energie fixovaná fotosyntézou tvoří tzv. hrubou primární produkci (GPP = gross primary productivity).

Část této energie ztrácí společenstvo jako respirační teplo (R).

Rozdíl mezi GPP a R je čistá primární produkce (NPP = net primary productivity) a představuje množství nové biomasy, která je k dispozici heterotrofním konzumentům (baktérie, houby, živočichové).

Míra produkce biomasy heterotrofy se nazývá sekundární produkce.

Rozdíl mezi GPP a R je čistá primární produkce (NPP = net primary productivity) a představuje množství nové biomasy, která je k dispozici heterotrofním konzumentům (baktérie, houby, živočichové).

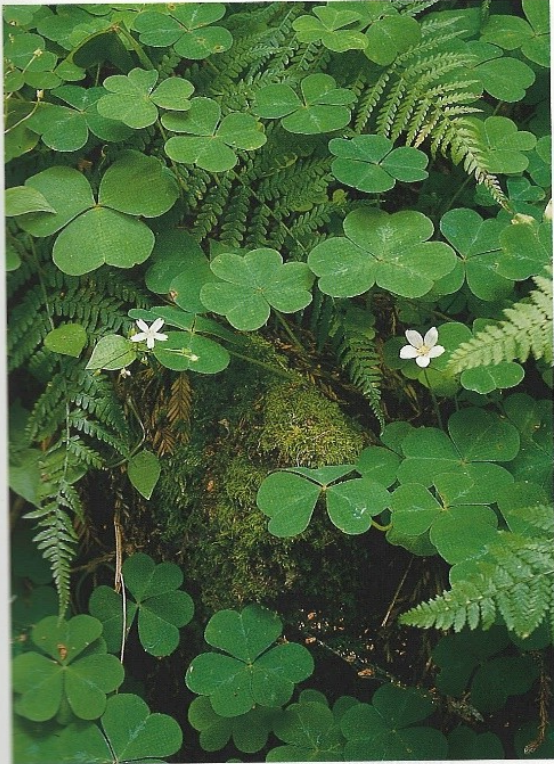
Míra produkce biomasy heterotrofy se nazývá sekundární produkce.

Trofická struktura společenstva zahrnuje 2 systémy: 1) spásače
2) dekompozitory

Dekompozitoři rozkládají výkaly a mrtvá těla a vracejí hmotu zpět do oběhu ve stavu dostupném primárními producenty.

Výjimky jsou známy pouze tam, kde je organická hmota odnášena ze stanoviště pryč (např. v potocích a řekách) a nebo tam, kde místní abiotické podmínky neumožňují dokončení dekompozičních procesů. Zůstává tak nekompletně zmetabolizovaná energií bohatá hmota jako například uhlí, ropa, rašelina.

Rostliny a fotosyntéza

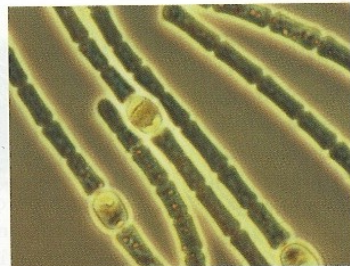
(a) Rostliny

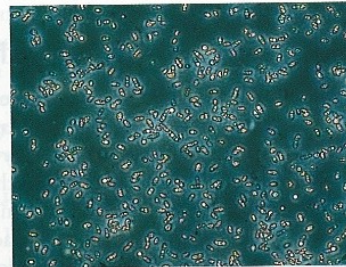
(b) Mnohobuněčná řasa

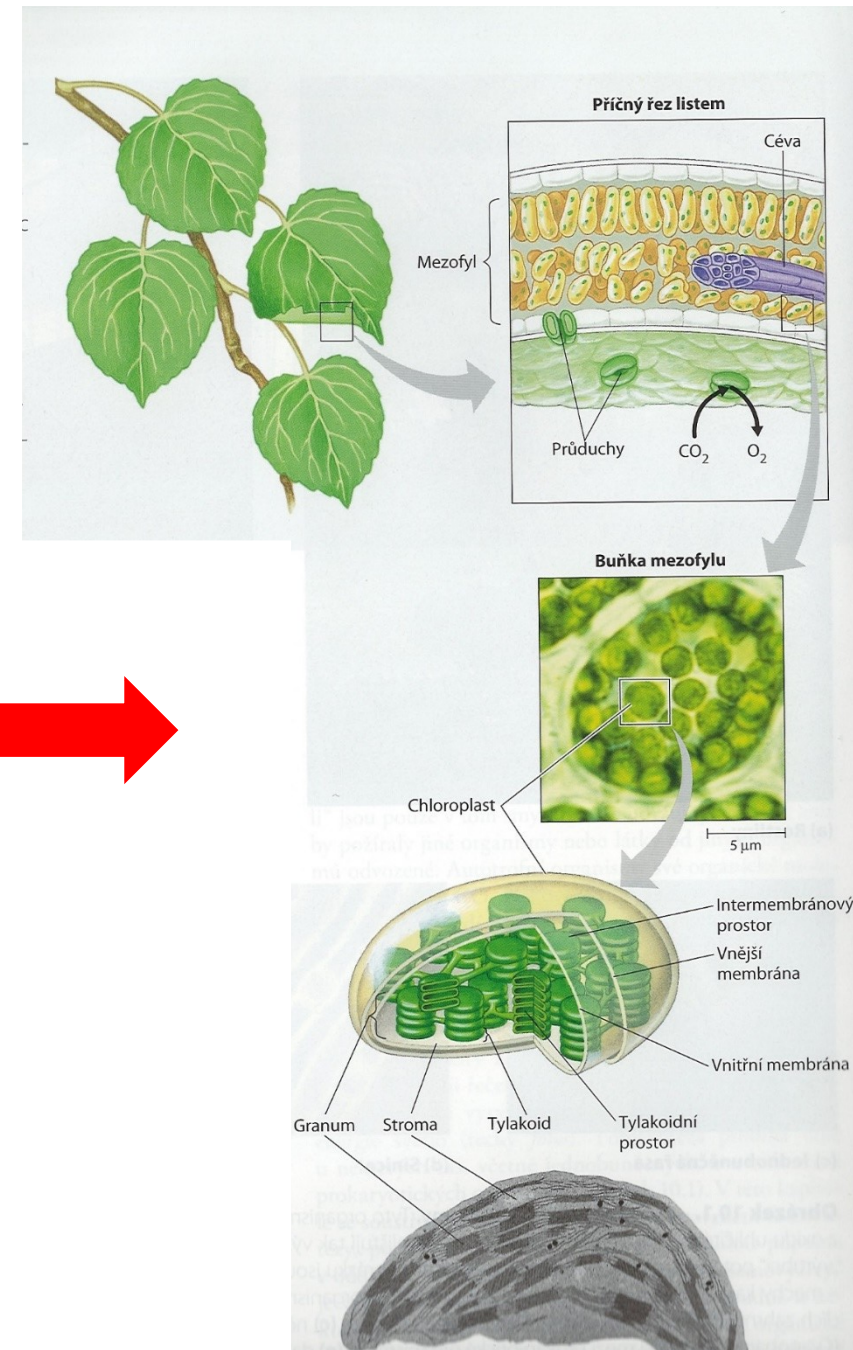
(c) Jednobuněčná řasa

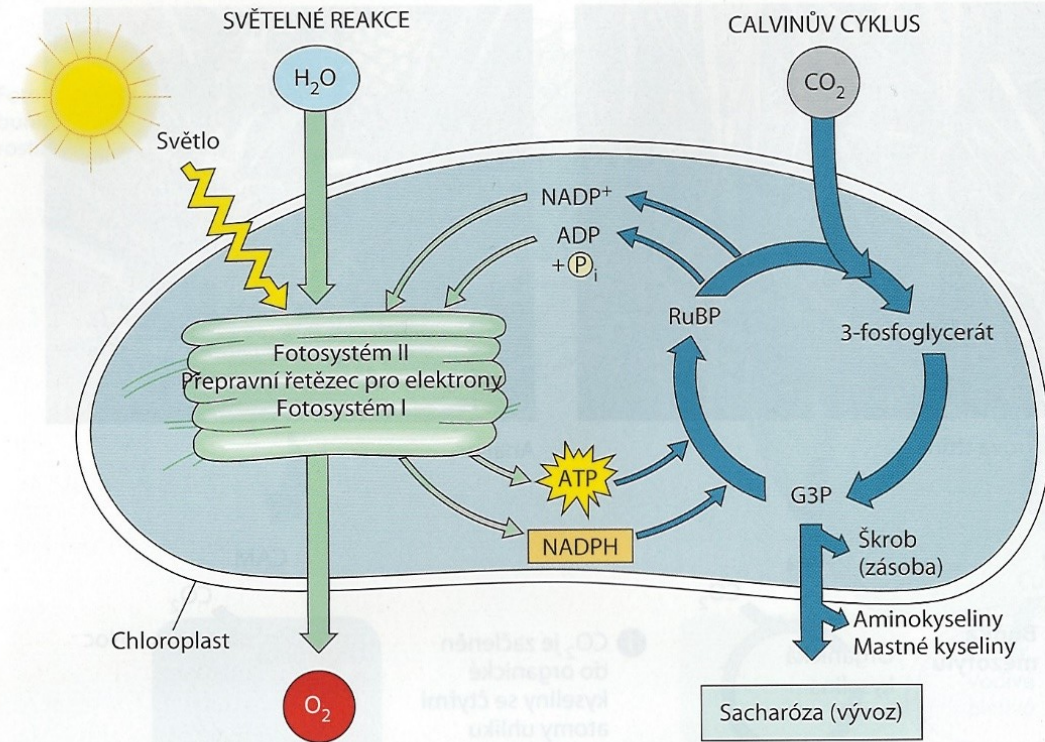
(d) Sinice

(e) Purpurové sírné bakterie

Proces fotosyntézy

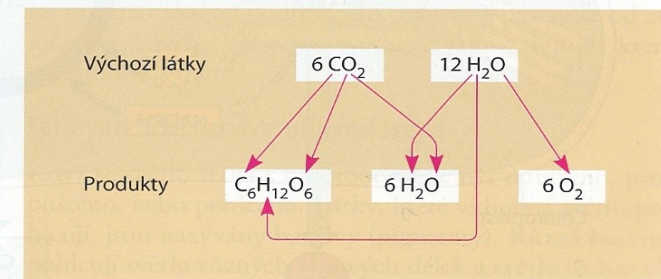
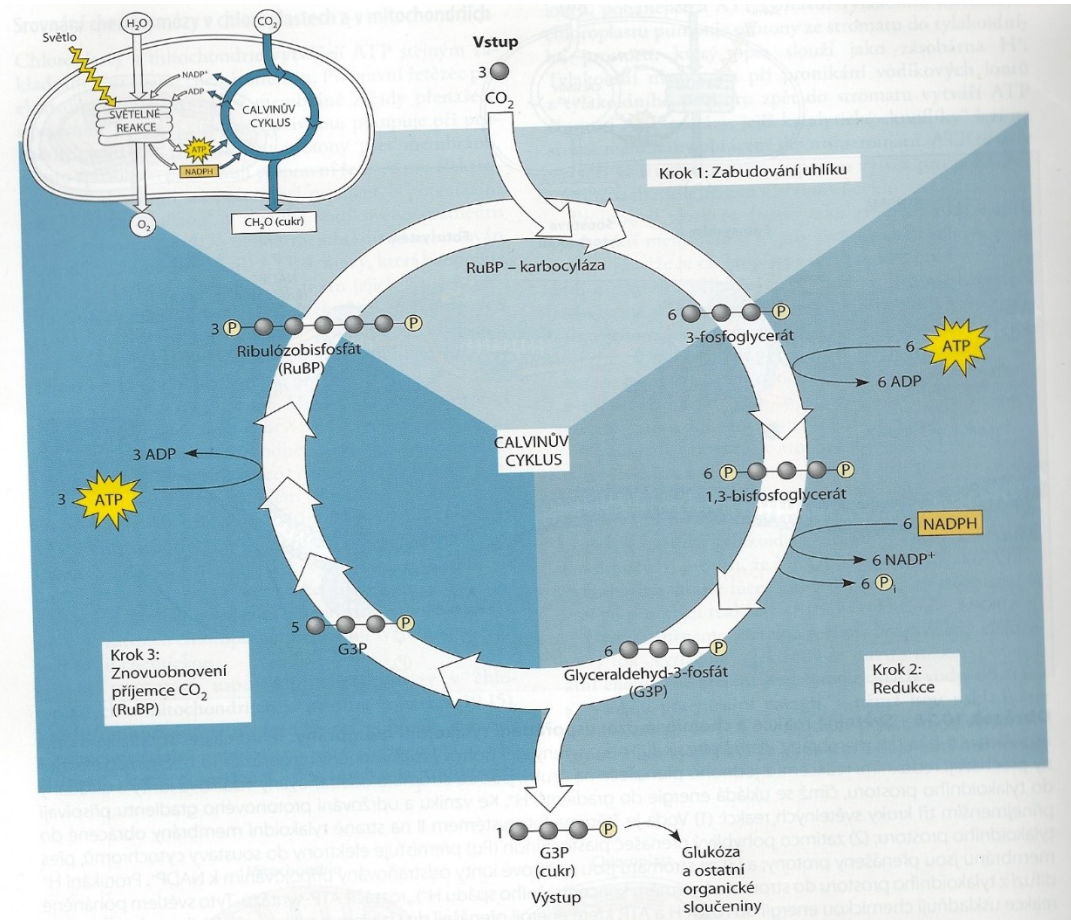

Světelné reakce:

- Jsou prováděny molekulami v tylakoidní membráně
- Přeměňují světelnou energii na energii chemickou v ATP a NADPH
- Štěpí H_2O a do ovzduší uvolňuje O_2

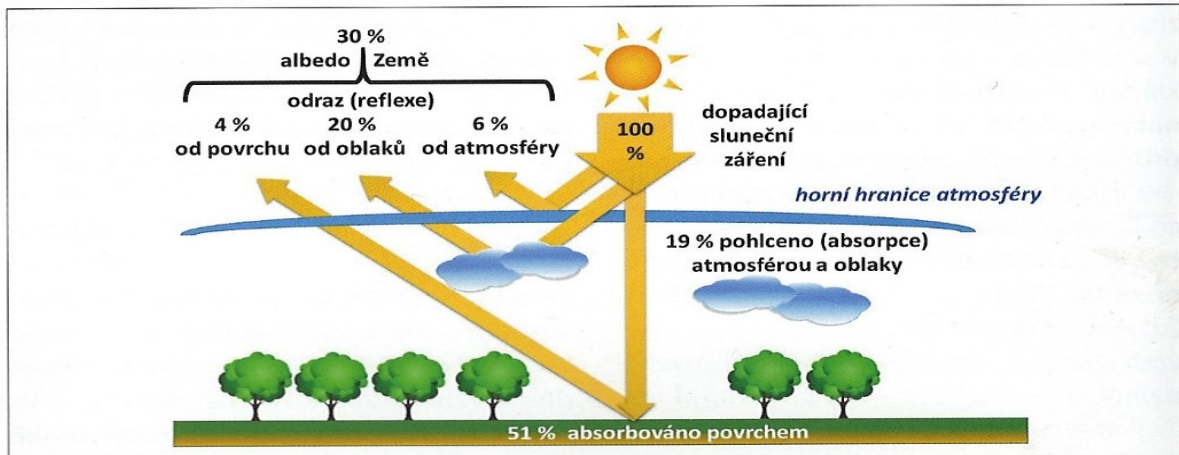
Reakce Calvinova cyklu:

- Odehrávají se ve stromatu
- Využívají ATP a NADP při přeměně CO_2 na cukr G3P
- Vracejí do světelných reakcí ADP, anorganický fosfát a NADP+

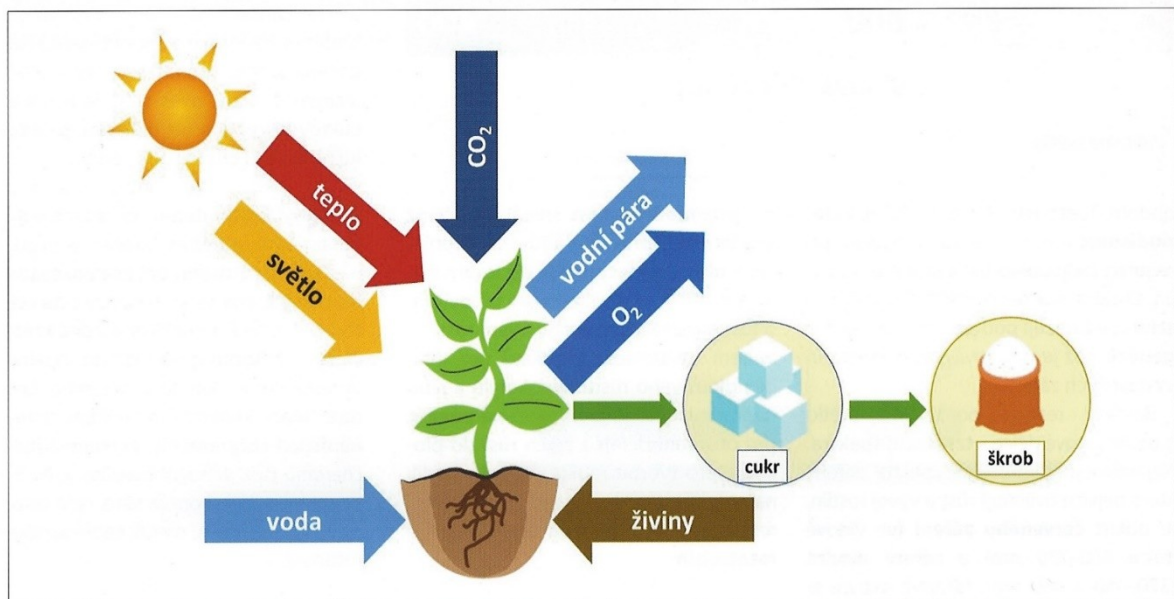
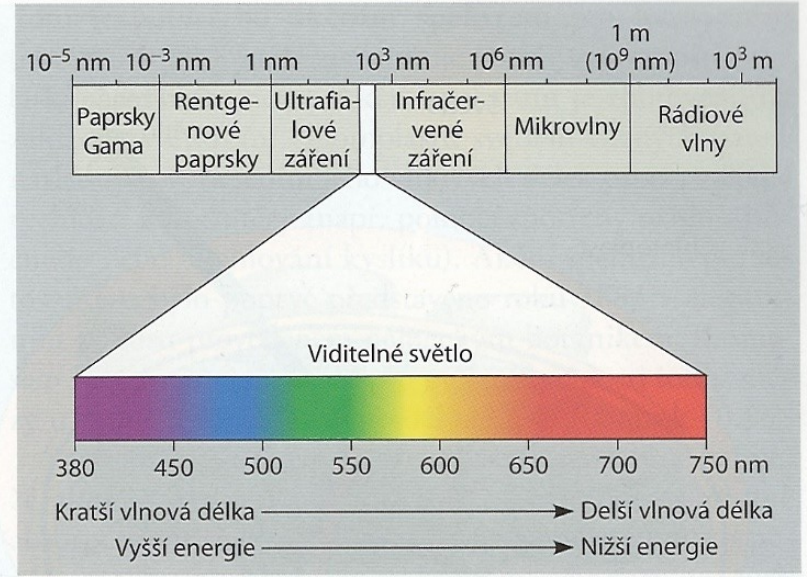

Obrázek 10.3 – Přesuny atomů během fotosyntézy

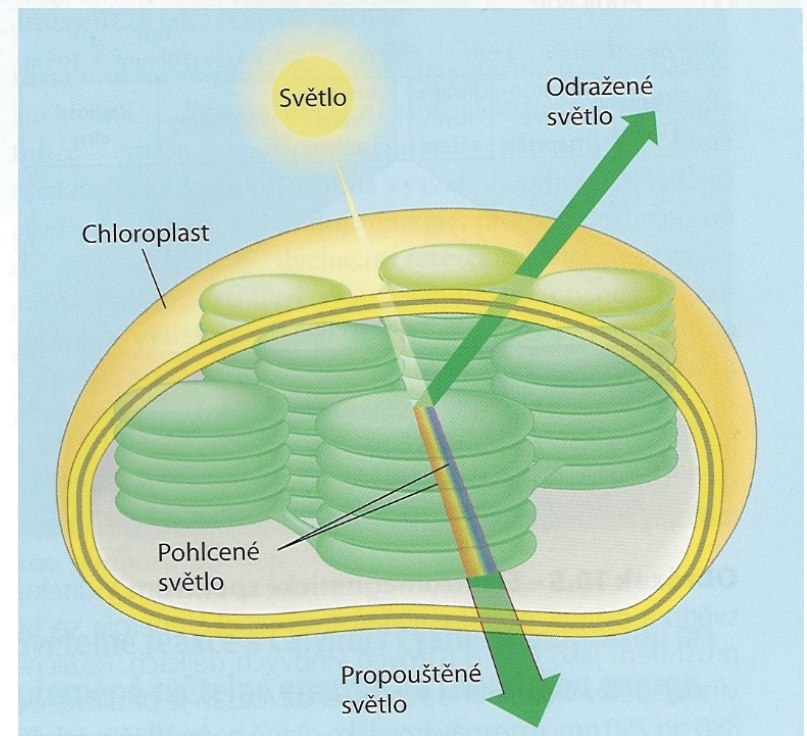
Proč jsou rostliny zelené ?

Bilance slunečního záření

Fotosyntéza

Proč je Země zelená ?

Aneb „top-down“ *versus* „bottom-up“ kontrola

Hairston (1968) ⇒ Zelená Země = paradox !!!
Vše přece mohou sežrat býložravci !!!

Domníval se, že býložravci jsou kontrolováni predátory (top-down), zatímco ostatní trofické stupně jsou regulovány kompeticí (bottom-up kontrola). Chyba !

Také býložravci jsou regulováni kompeticí (obrana rostlin, specializace atd.).

Rostliny nejsou regulovány energií (mají jí dost), ale prostorem (kompetice). Po úhynu rostliny je tato okamžitě nahrazena novou. Energie dostupná herbivorům tvoří ale jen malou část energie dostupné rostlinám. Země je tedy zelená proto, že býložravci nemohou ovlivnit tok energie rostlinami !!!

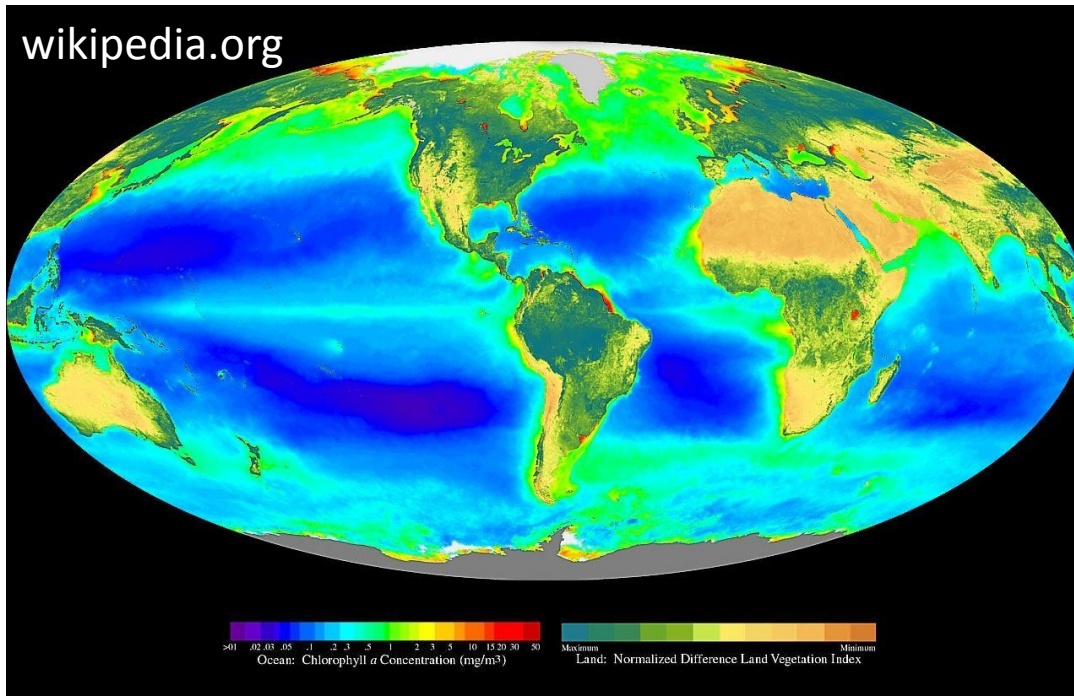
Primární produktivita a její ovlivnění faktory prostředí

Je množství organického materiálu (biomasy) vytvořené rostlinami za určitý čas (např. g/m²/rok). Rostliny poutají CO₂ a fotosyntézou produkují organické látky, které pak kolují ekosystémem – proto **primární** producenti. Primární producenti jsou vždy **autotrofní** organismy.

Primární produkce:

- hrubá (brutto, BPP): veškerá asimilovaná energie
- čistá (netto, NPP): BPP minus ztráta respirací (dýcháním)

„Příroda směřuje k vysoké BPP, zemědělec k vysoké NPP“. Hodně vyvinuté „klimaxové“ ekosystémy mají NPP blízko nule.

←
abundance autotrofů na Zemi

Primární produkce

Primární produkce

Primární produkce = míra s jakou je na jednotku plochy (souš) nebo objemu (oceán) produkována rostlinami nebo chemoautotrofy biomasa.

Množství biomasy lze popsat jako množství chemické energie, sušiny nebo uhlíku.

Primární produkce je prvním článkem jakéhokoliv ekosystému.

Fotosyntéza = proces při kterém je energie světla použita k redukci kyslíčnicku uhličitého (CO₂) na cukry a jiné uhlovodíky a při kterém dochází k uvolňování kyslíku.

Fotosyntéza stojí na začátku všech typů potravních řetězců v ES, je základem života !

Globální čistá primární produkce (NPP):

- na pevnině = 120 · 10⁹ tun sušiny za rok
- v oceánu = 50 · 10⁹ tun za rok

Nerovnoměrná distribuce produkce na Zemi !

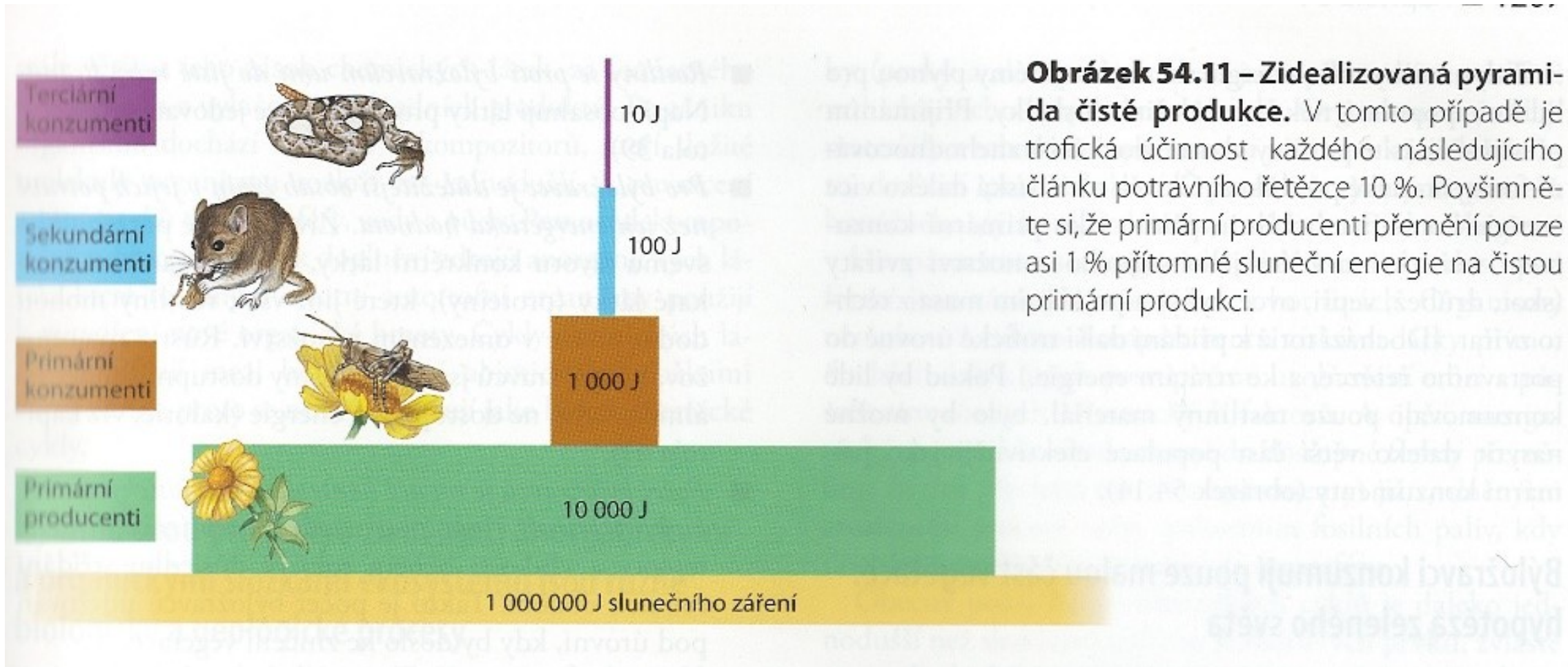
30 % povrchu země a 90 % plochy oceánu má produkci menší než 400 g m⁻² rok⁻¹

Nejvíce produktivní oblasti: bažiny, ústí řek, korálové útesy, zemědělská půda.

Obecně produkce klesá od rovníku k pólům (ne ale v mořích)

Limitující faktory: souše – teplota a světlo
oceány – koncentrace živin

Pyramida čisté produkce

Primární produktivita závisí na:

- množství zdrojů: sluneční světlo, **CO₂**, voda, půdní živiny
 - rychlosti a účinnosti fotosyntézy: ovlivněno teplem a fotosyntetickou strategií rostliny (C4 rostliny).

Kritické faktory omezující PP:

- nedostatek FAR (pod zápojem lesa, jeskyně)
- nedostatek vody (potenciální evapotranspirace vyšší než srážky – aridní klima)
- krátká délka fotosyntetického období
- nedostatek minerálních zdrojů

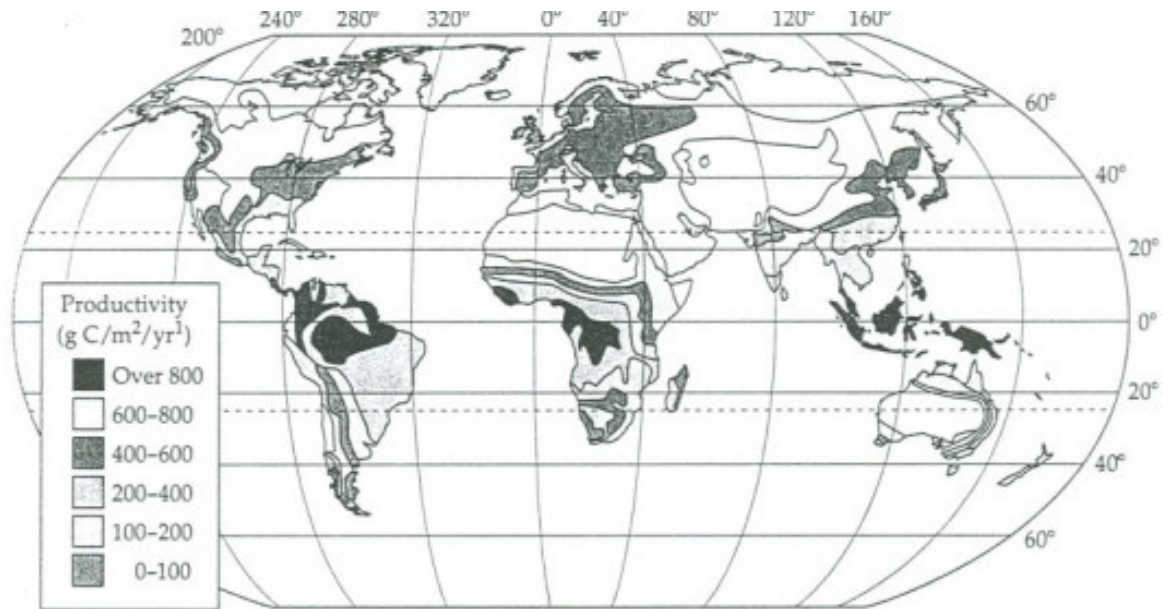
Za nedostatku některého zdroje (voda, živiny) se vyvíjí menší fotosyntetický aparát (menší listová plocha) a PP je menší.

Primární produktivita vodních společenstev

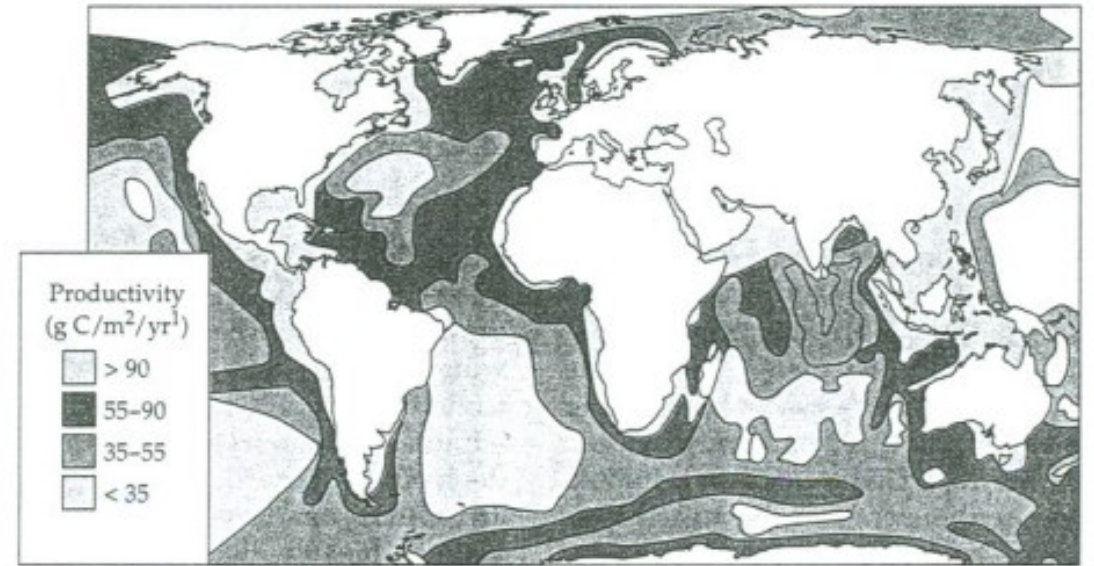
je limitována množstvím živin (dusičnany, fosforečnany), nedostatkem světla a intenzitou „pastvy“ býložravci. Mění se s hloubkou a se sezónou.

Globální čistá primární produkce

(a)
Na souši

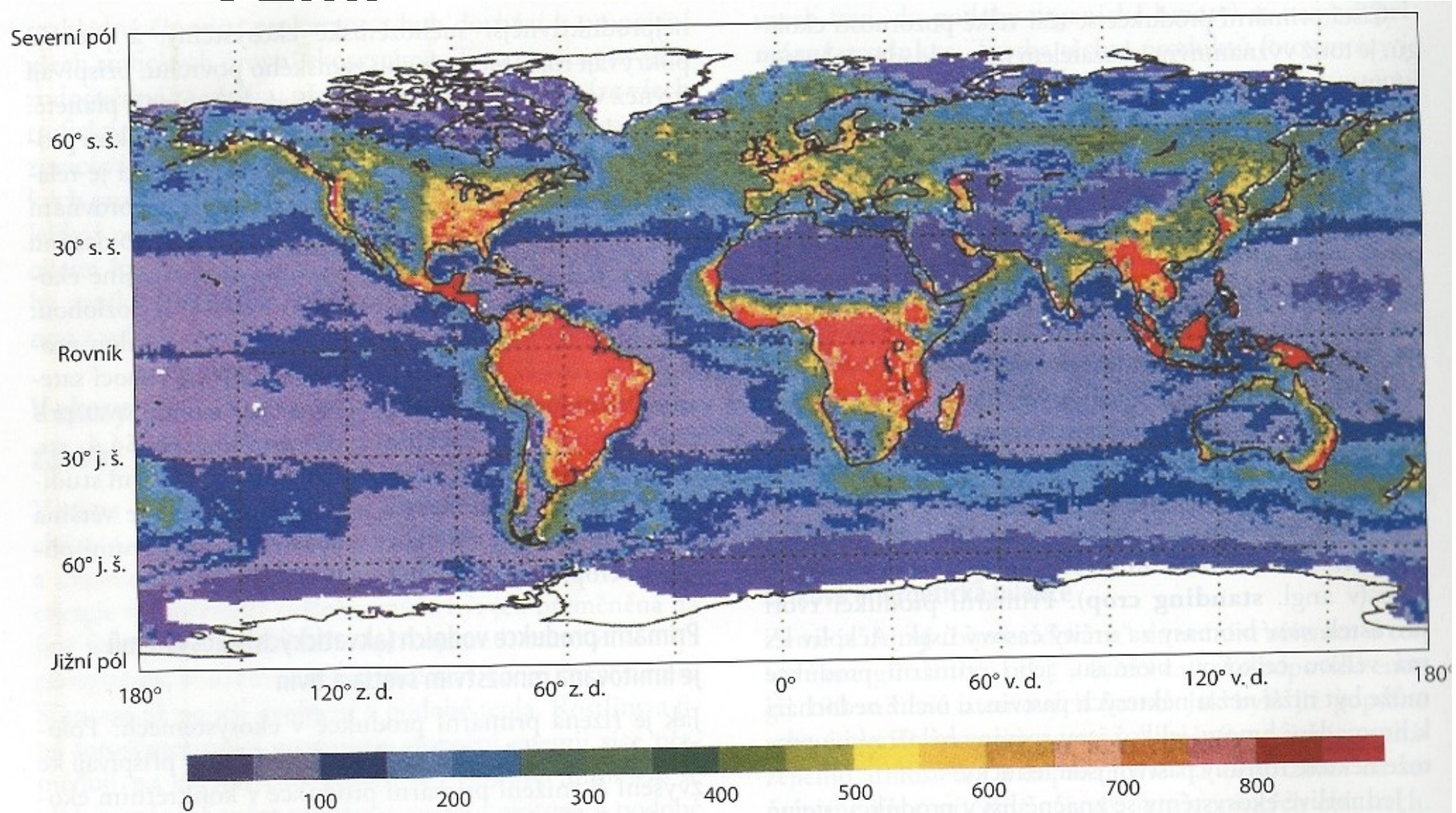
(b)
V oceánech a mořích

Primární čísa produkce (NPP) v biomech

(v gramech na m² převedený na hmotu rostlin za rok)

Biome	NPP (g C/m ² /yr)
Terrestrial systems	
Tropical rain forest	900
Tropical dry forest	675
Temperate evergreen forest	585
Temperate deciduous forest	540
Boreal forest	360
Tropical grasslands	315
Cultivated land (USA)	290
Chaparral	270
Prairie	225
Tundra	65
Desert	32
Extreme desert	1.5
Aquatic systems	
Swamp	1125
Algal beds and coral reef	900
Estuaries	810
Upwelling zones	225
Continental shelf	162
Open ocean	57

Roční primární produkce na Zemi

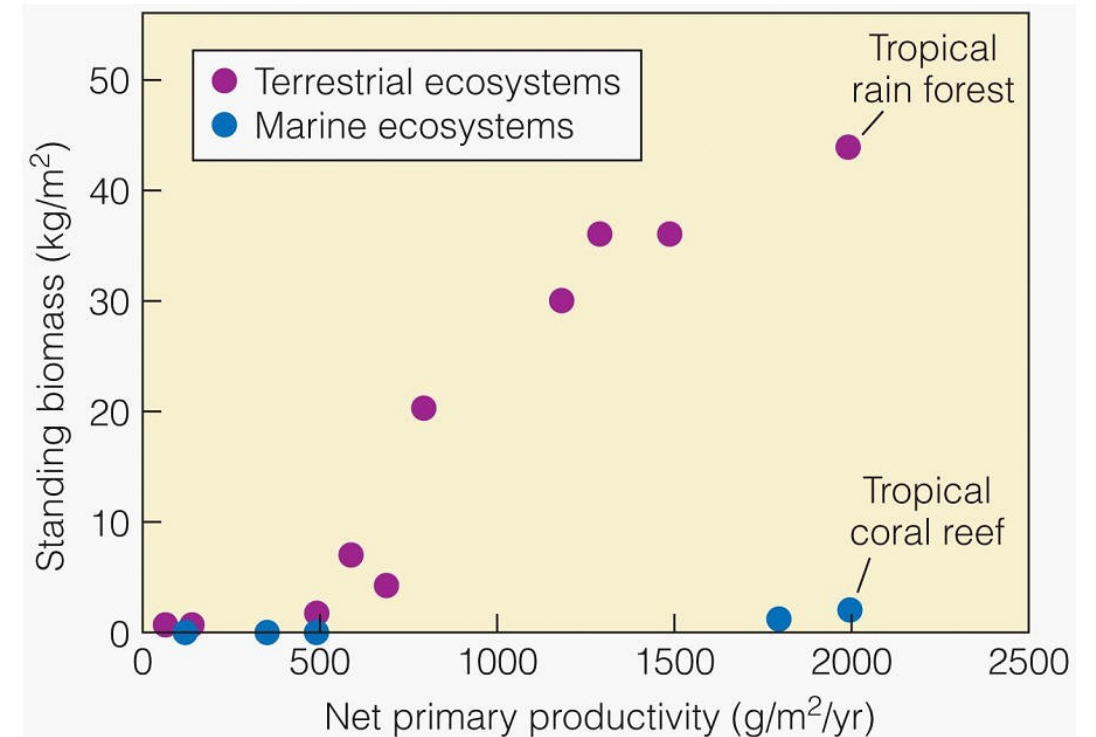
Vztah biomasa-produktivita

Tundra, poušť: malá produktivita na středně velkou biomasu

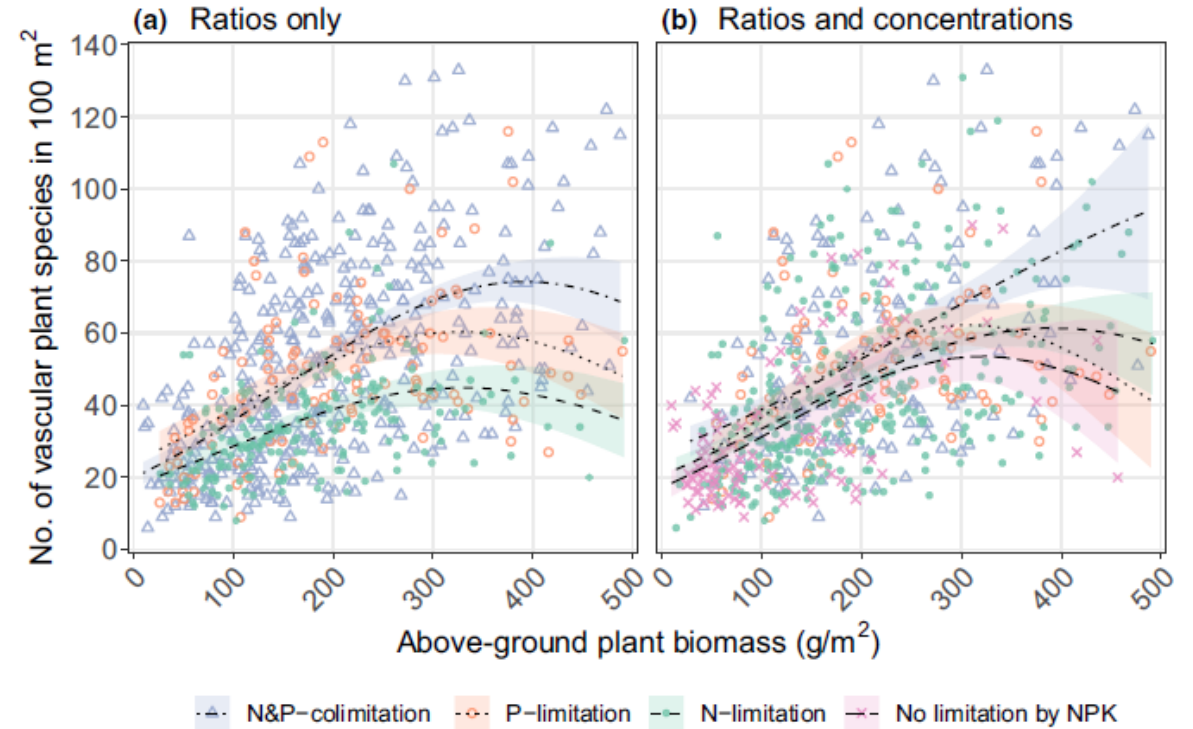
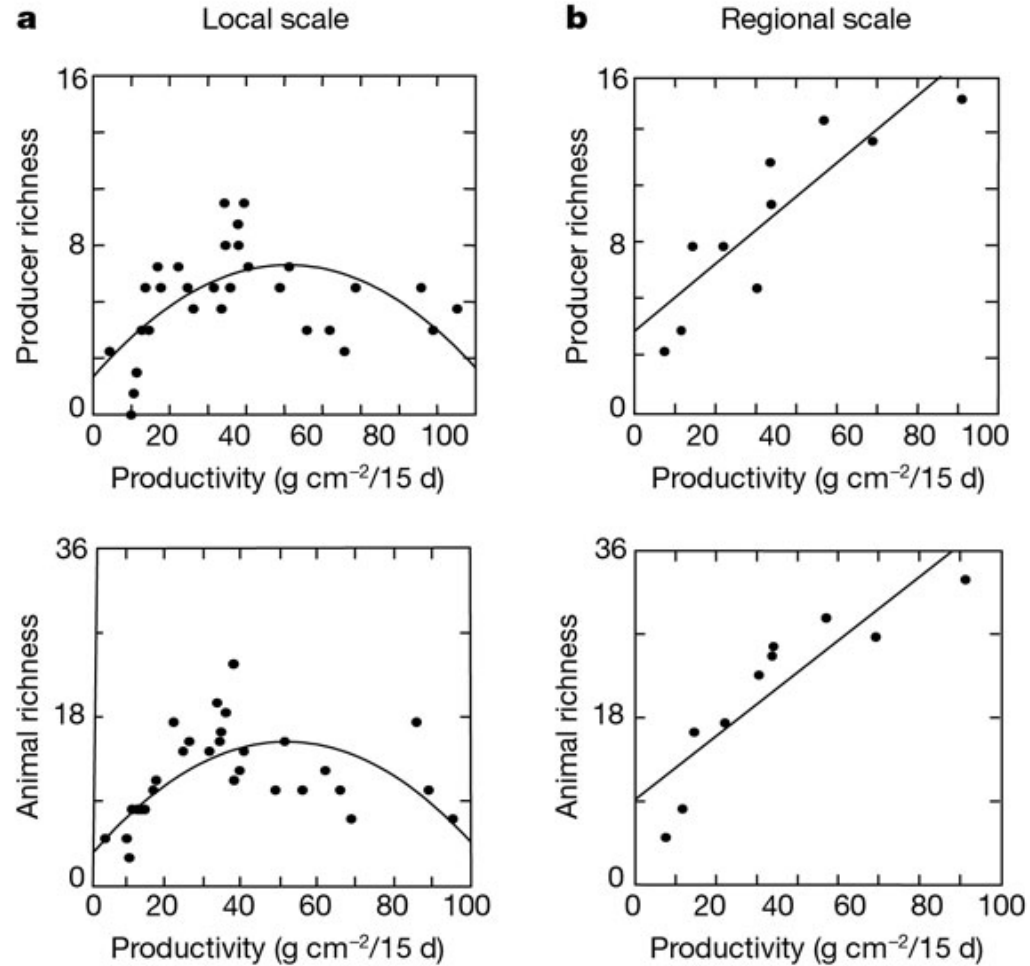
<http://treekb.com>

Mořské ekosystémy: středně velká produktivita na málo okamžité biomasy (0-0,02 kg/m²)

<http://www.geo.hunter.cuny.edu>

Produktivita a diverzita

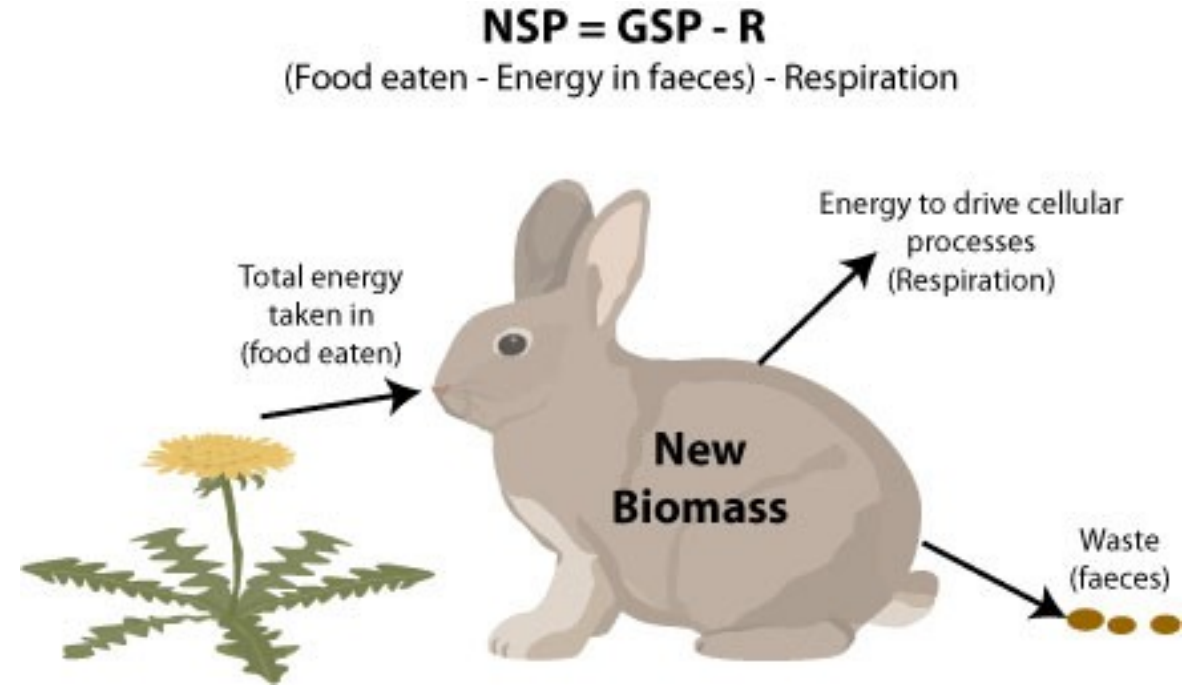
Sekundární produktivita

Je rychlost produkce biomasy **heterotrofními organismy** (konzumenti, rozkladači).

Čistá sekundární produkce

$P_N = \text{konzumace} - \text{exkrementy} - \text{respirace}$

Sekundární produktivita závisí na primární a je vždy o jeden řád menší než primární (5000 kJ – 500 kJ – 50 kJ).

Sekundární produkce

Sekundární produkce = je míra s jakou individuální populace nebo jiné ekologické jednotky náležející do téže trofické úrovně, akumulují biomasu nebo energii tím, že produkují nové somatické a/nebo reprodukční tkáně.

Je to produkce heterotrofních organismů, kde tito jsou začlenění do pastevních nebo dekompozičních potravních vztahů.

Velikost míry sekundární produkce je určující pro počet trofických úrovní a odtud pro délku potravních řetězců a tím i strukturu společenstev.

Základní schéma:

primární producenti:

sekundární producenti:

rostliny

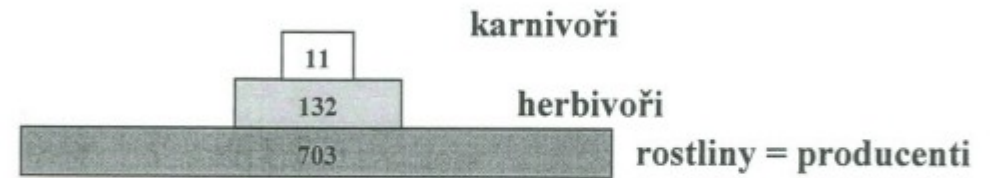
byložravci

karnivoři

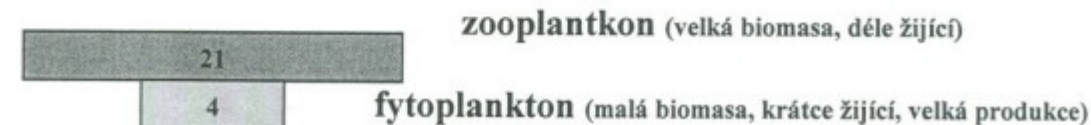
Tento vztah určuje základní strukturu všech typů společenstevch.

Tento vztah určuje základní strukturu všech typů společenstevch.

Pyramidová struktura společenstva:

Inverzní pyramida:

Jiné dva typy produkce ekosystému

Všechna biotická společenstva závisí na zdrojích energie !

U většiny terestrických společenstev je tímto zdrojem fotosyntéza.

Autochtonní produkce = organická hmota a energie se generuje v prostoru osídleném daným společenstvem.

Allochtonní produkce = organická hmota a energie přichází do daného systému zvenku (např. vodní ES, přenos větrem)

Význam těchto dvou typů zdrojů závisí na velikosti společenstev.

Příklady: malá vodní tělesa, oceány, brakické vody, šelf

Potravní sítě

Jednou ze základních charakteristik ekosystému je různý počet rozmanitých druhů v kterémkoliv trofickém stupni.

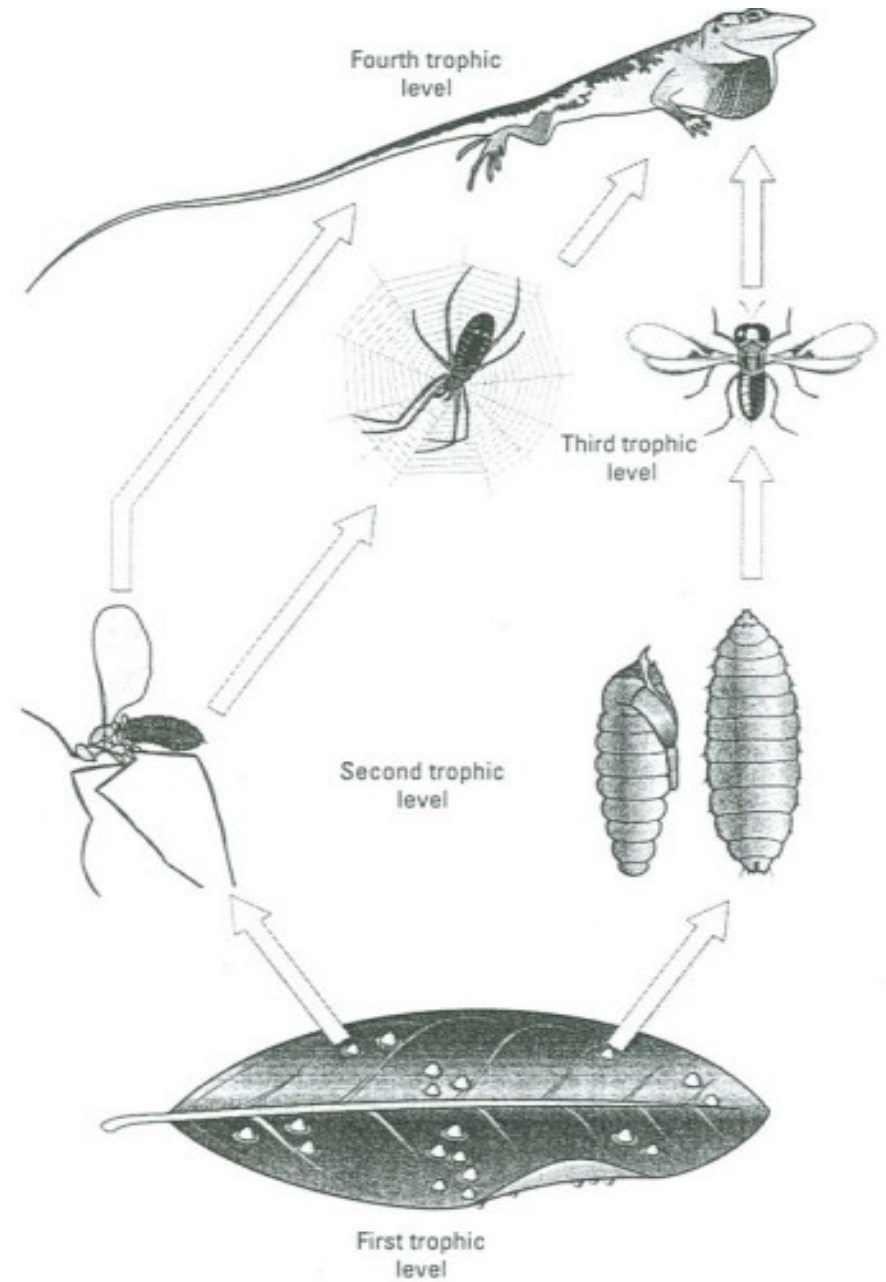
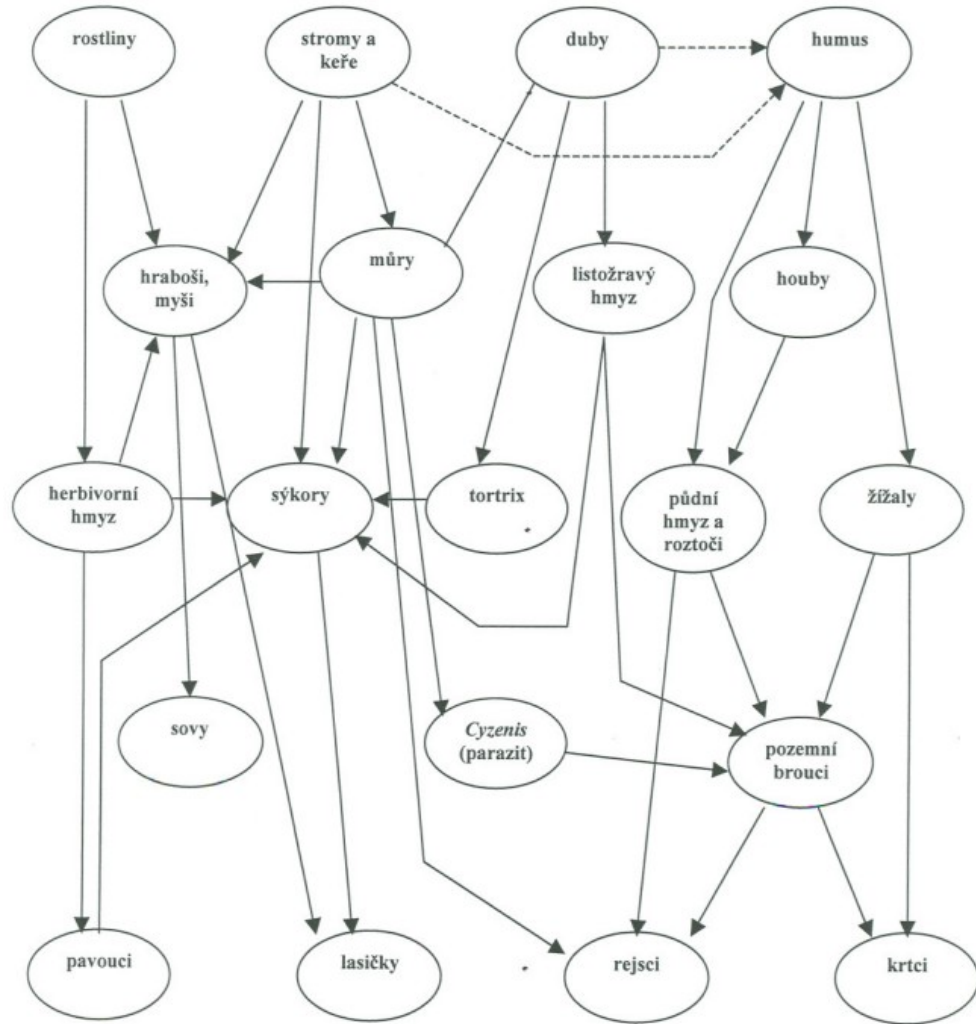
Obecně lze říci, že každý trofický stupeň je obsazen mnoha různými druhy, avšak jen některé z nich na každém stupni dominují.

Vzniká tak široký komplex vztahů mezi členy téhož trofického stupně i mezi členy různých trofických stupňů. Výsledkem těchto vztahů je potravní řetězec:

fytoplankton \Rightarrow copepoda \Rightarrow ryba \Rightarrow tuleň

Šipky ukazují směr, ve kterém v řetězci postupuje potrava. V daném ekosystému však existuje mnoho potravních řetězců mezi konkrétními druhy, které se mohou vzájemně kombinovat. Výsledkem je vznik potravních sítí (viz. obr.)

Schéma potravní sítě

Potravní řetězec

Potravní řetězec = série organismů spojených potravními vztahy. Každý článek řetězce se živí, získává energii, z předchozího stupně a poskytuje potravu a energii článku následujícímu.

Počet článků řetězce je omezen: (např.: primární producent – herbivor – primární karnivor – sekundární karnivor)

Na kterékoliv úrovni potravního řetězce lze rozlišit tři cesty k dalšímu trofickému stupni: dekompozice, parazitismus a predace.

Dekompozice = rozkladný řetězec = těla organismů a jejich části hynou a stávají se zdrojem potravy a energie pro tzv. rozkladače (dekompozitory) - bakterie, houby a detritofágní živočichové

Parazitismus = těla živých organismů jsou využívána jako zdroj během svého života. Parazit je konzument žijící v těsném spojení se svým hostitelem, jehož tkáněmi se živí (např. mšice, tasemnice).

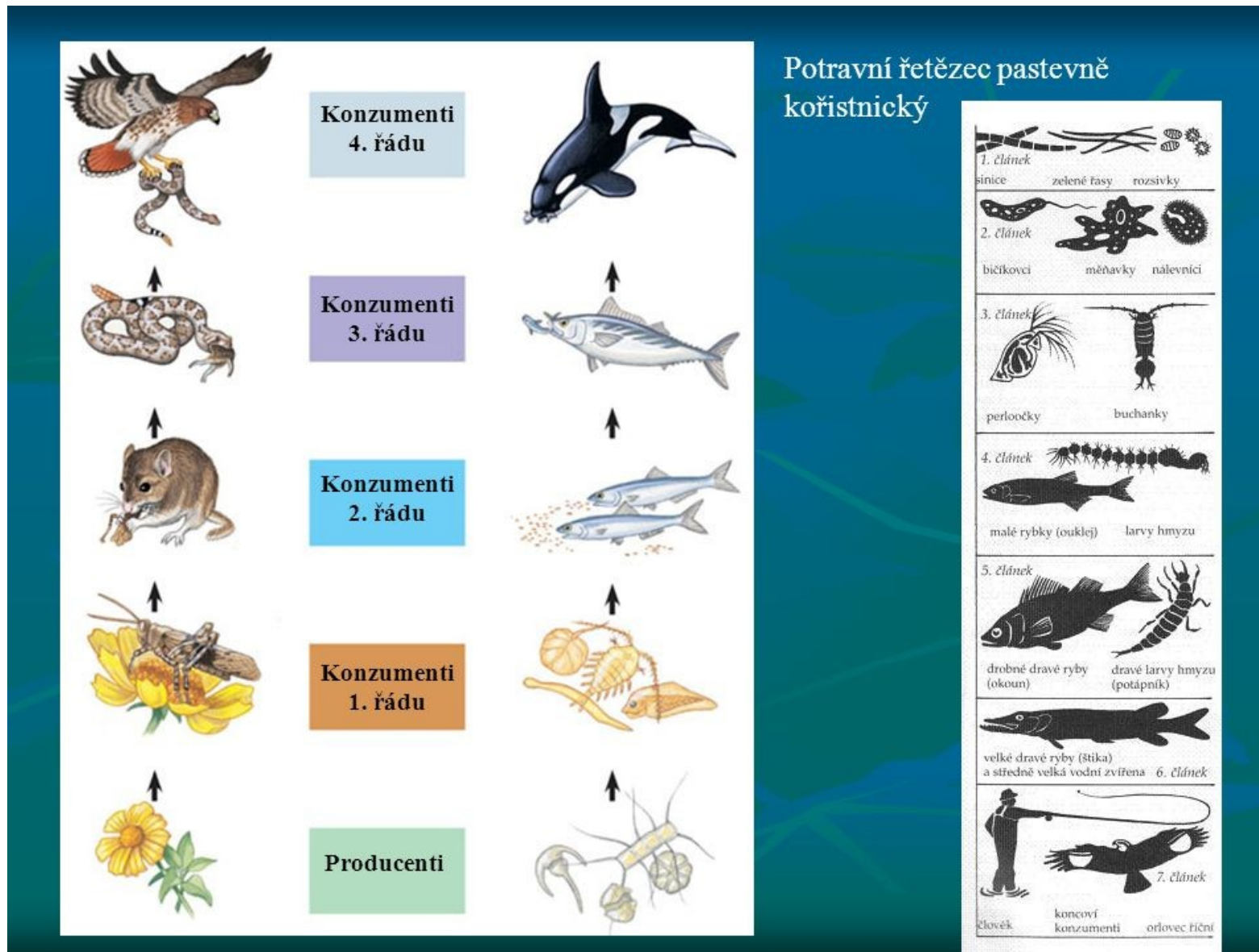
Predace = organismus sloužící jako potravu je usmrcen a poté vcelku nebo po částech pozřen predátorem (konzumentem).

Konzumenti mohou být: (1) **generalisti (polyfágové)** = živí se velmi rozmanitou potravou, čili je to strategie využívající velkou část dostupných zdrojů a (2) **specialisti (monofágové)** = živí se velmi úzce specializovanou potravou, čili je to strategie využívající jen velmi malou část dostupných zdrojů.

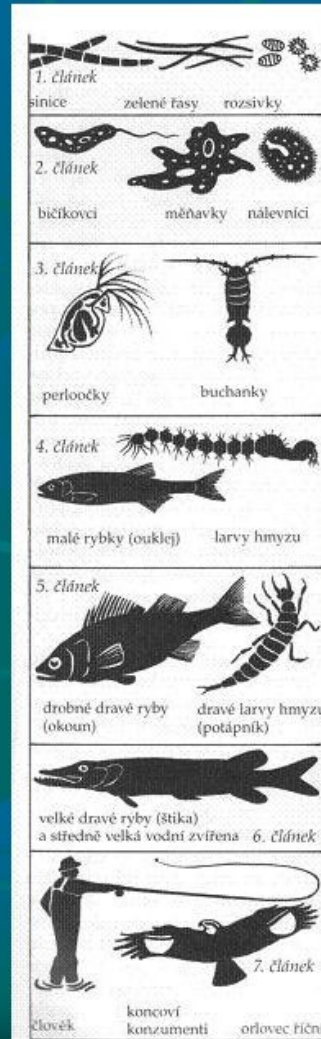
Potravní řetězec

Potravní řetězec pastevně kořistnický

Potravní řetězec pastevně kořistnický

Trofická struktura ES (saprotrofní) potravní řetězec

Pedobiologie: saprotrofní potravní řetězec

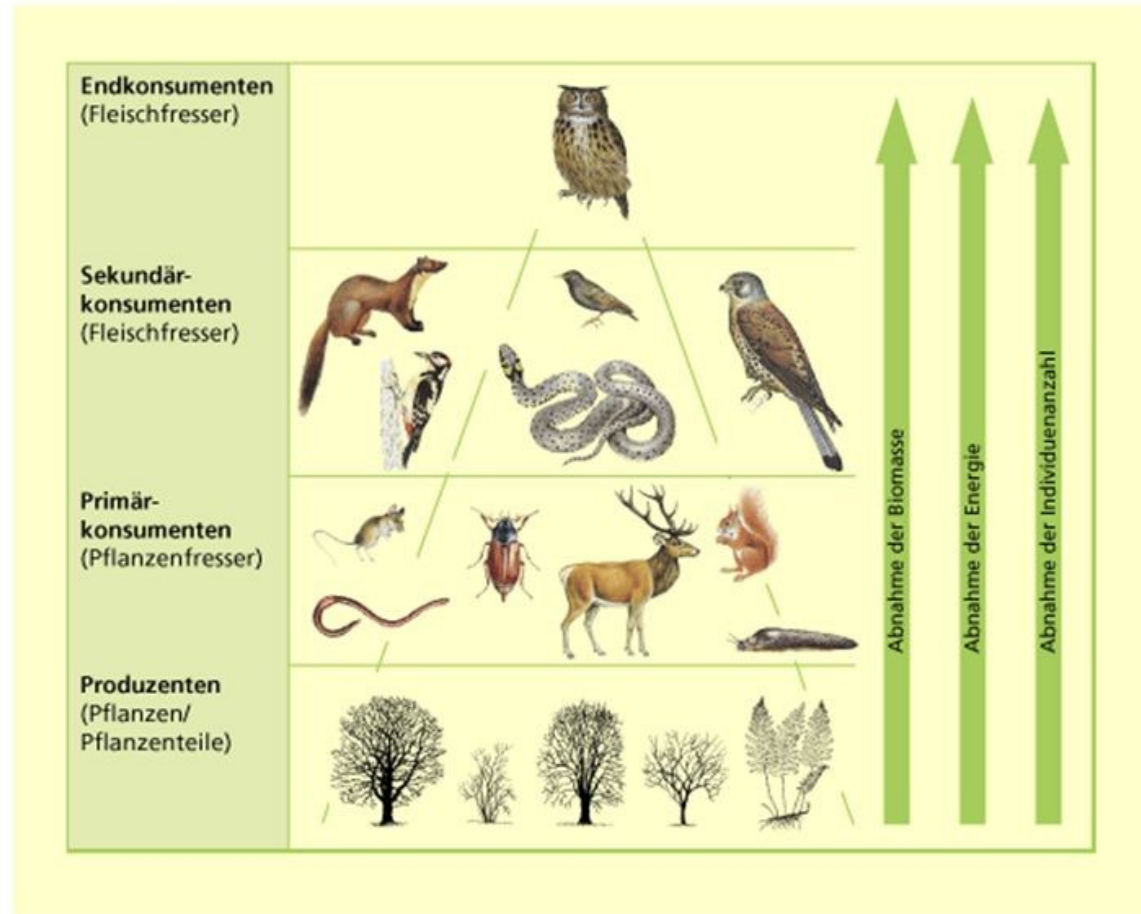
Trofická (potravní) pyramida

Vrcholoví konzumenti (masožravci)

Sekundární konzumenti (masožravci)

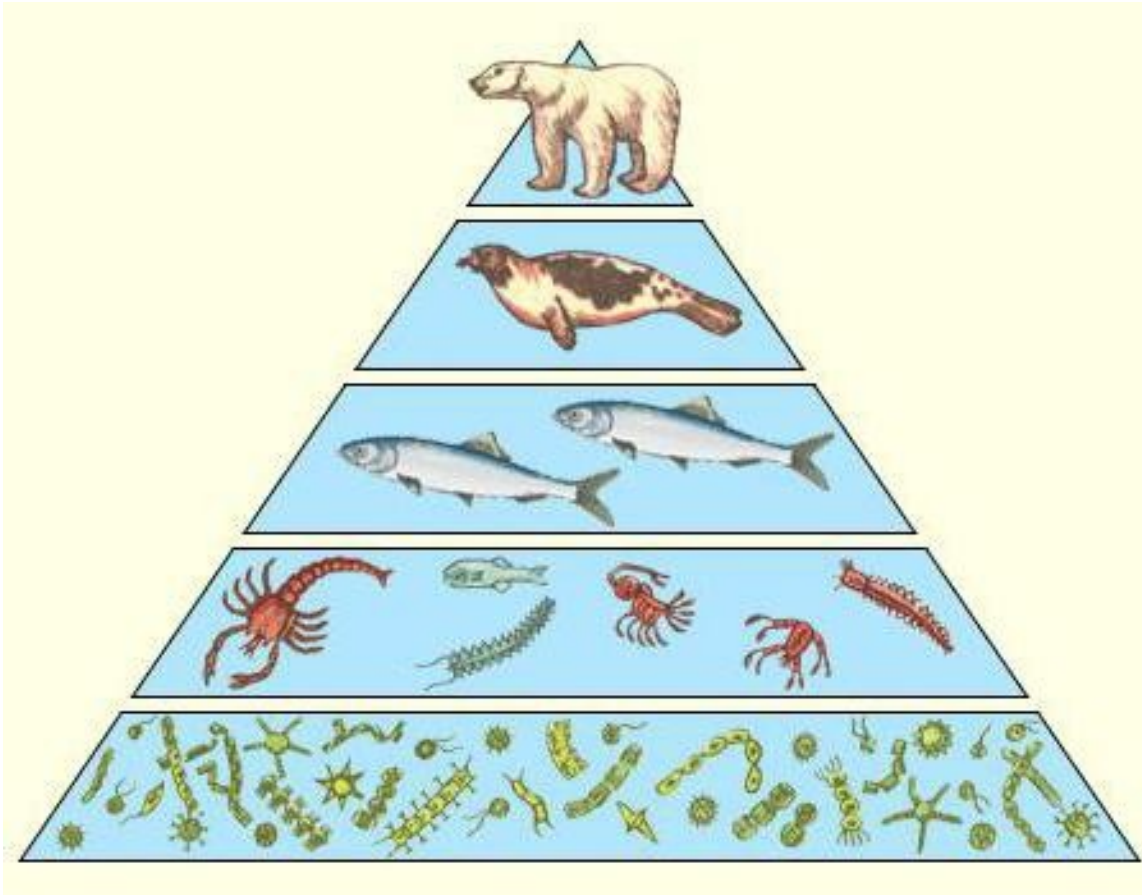
Primární konzumenti (býložravci)

Producenti (rostliny, jejich části)

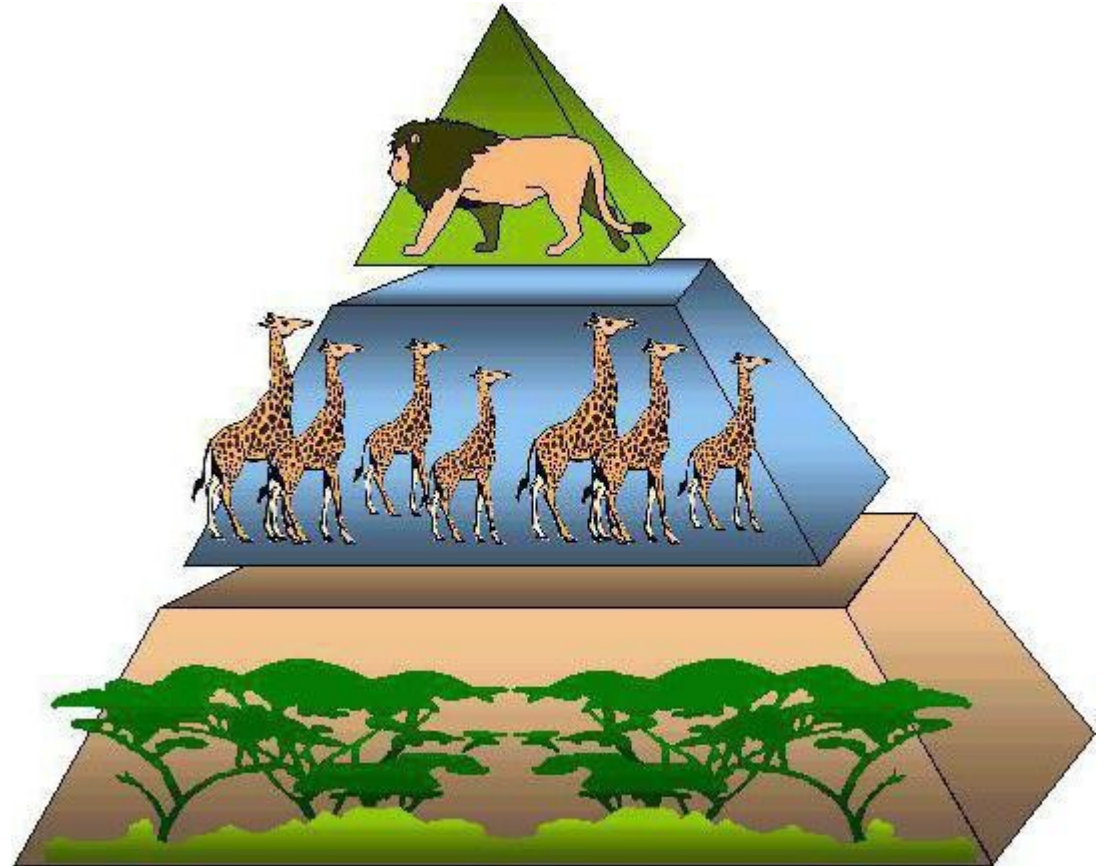

Šipky (z leva do prava): úbytek biomasy, úbytek energie, úbytek počtu jedinců (abundance)

Trofická (potravní) pyramida

Akvatický ES

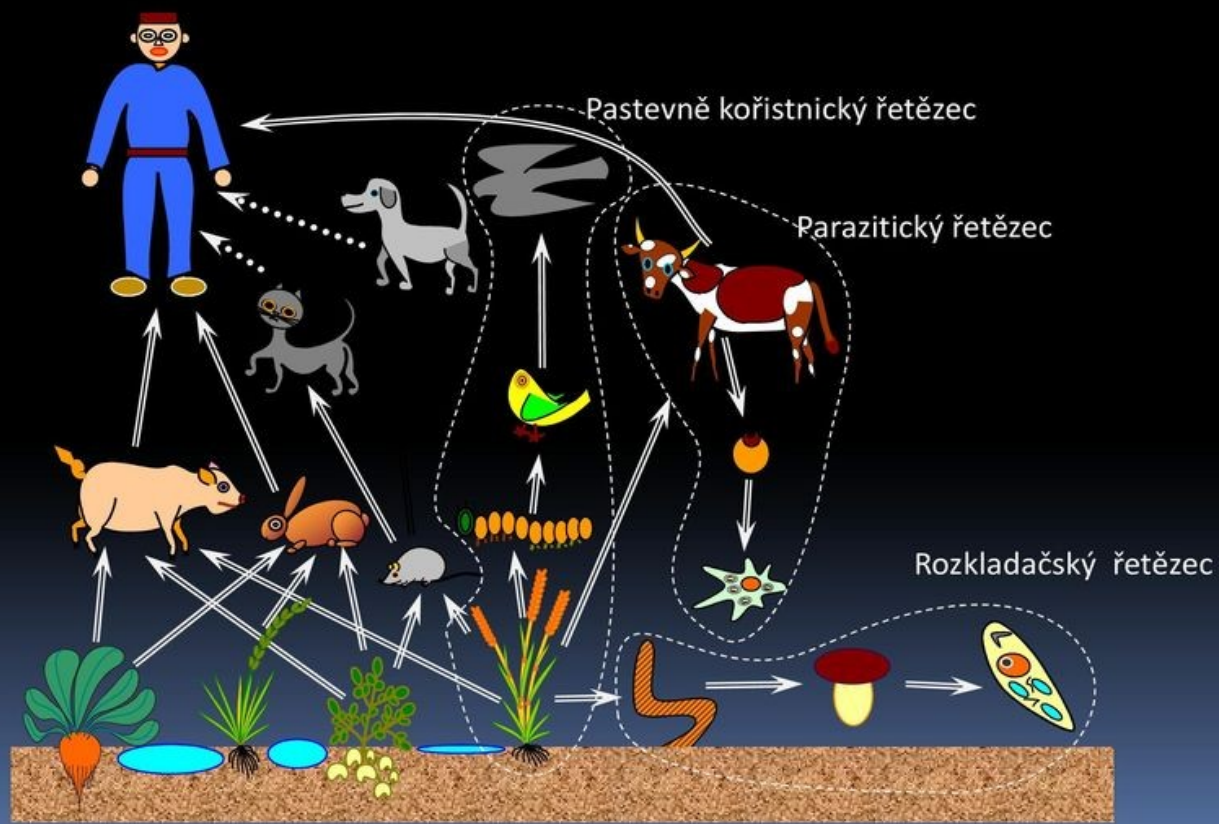

Terestrický ES

Schéma potravní sítě

Potravní síť

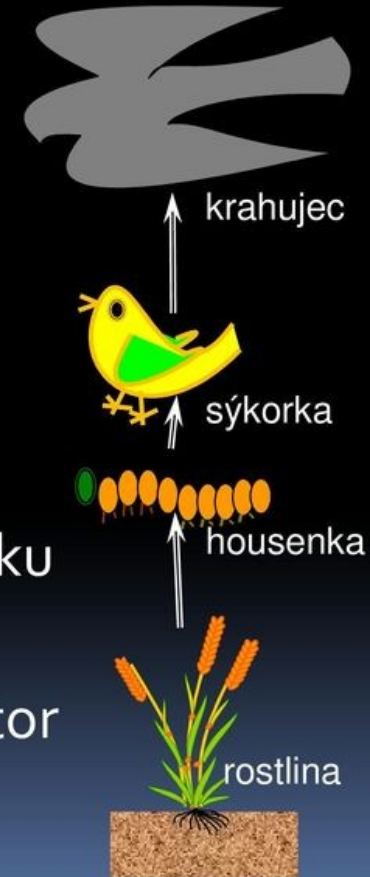
Skutečné potravní řetězce se spojují do složité sítě vztahů

Potravní řetězec pastevně kořistnický

Lovecko – pastevecký řetězec

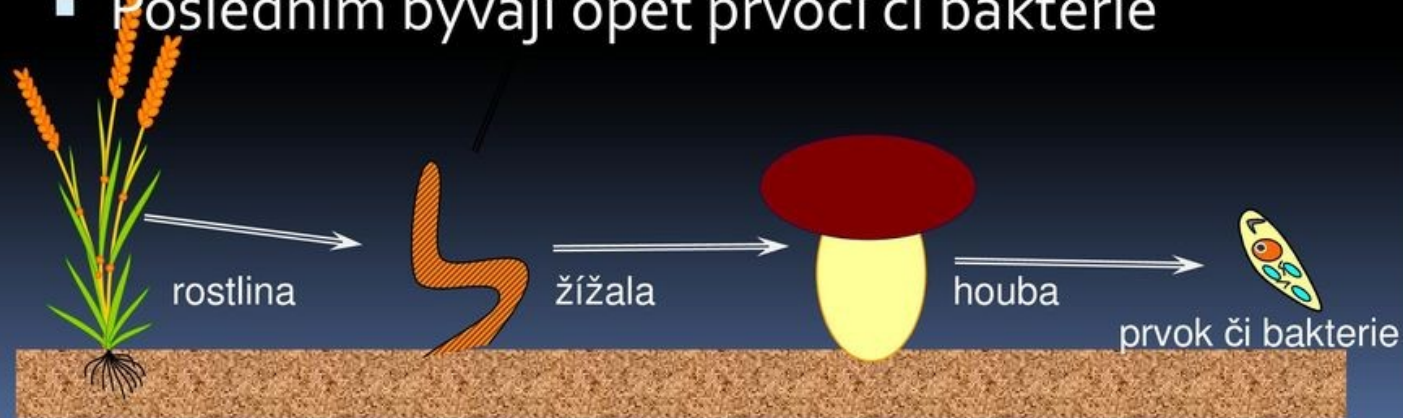
- Nejobvyklejší příklad potravního řetězce
- První článek: producent – zelené rostliny
- Další články: predátoři – konzumenti v každém dalším kroku vyššího řádu
- Poslední článek: vrcholový predátor
- Délka řetězců - rozličná

Dekompozitní (rozkladačský) potravní řetězec

Rozkladačský potravní řetězec

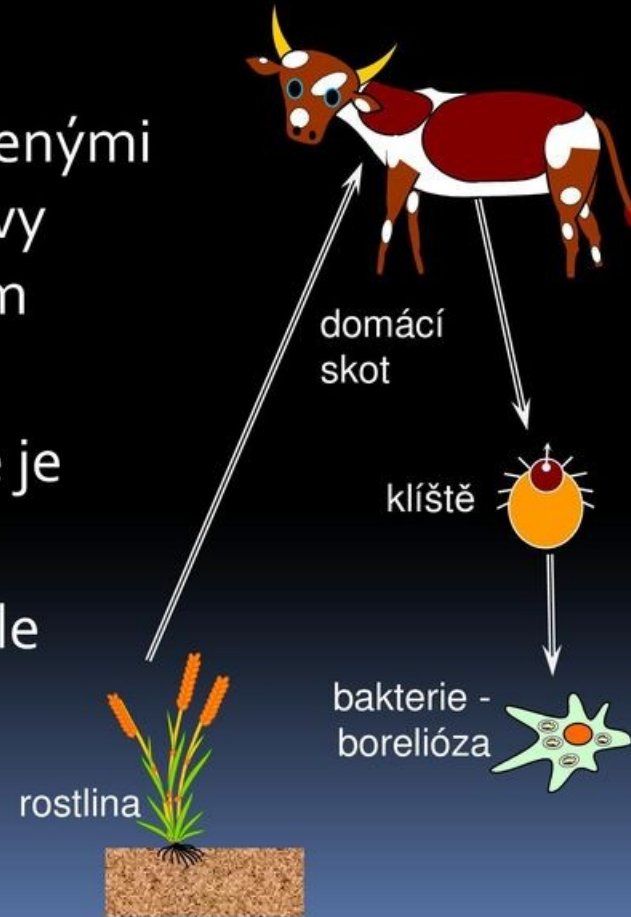
- Řetězec opět začíná zelenými rostlinami
- Každý další článek řetězce je rozkladačem – destruentem – zbytků metabolismu či odumřelých těl předchozího článku
- Posledním bývají opět prvoci či bakterie

Parazitní potravní řetězec

Parazitní potravní řetězec

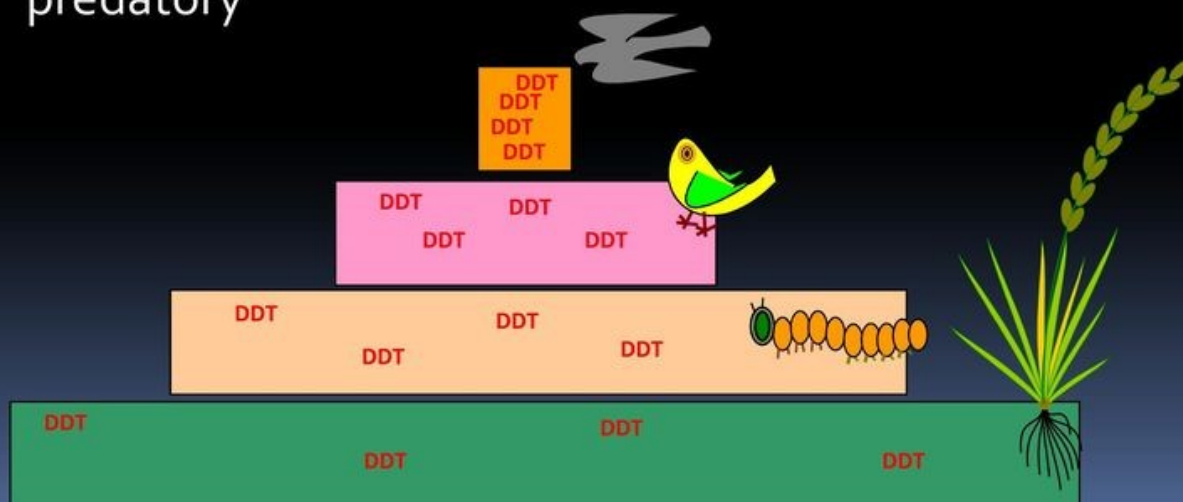
- Řetězec opět začíná zelenými rostlinami (zda jsou krávy parazitem či predátorem lučních bylin je otázka)
- Každý další člen řetězce je parazitem předchozího
- Posledním bývají obvykle prvoci či bakterie

Akumulace škodlivin

Škodliviny v potravních vztazích

- Například některé chemicky odolné zemědělské jedy (pesticidy) – DDT, ...
- Prostupují potravní pyramidou a postupně se koncentrují, až mají smrtelné následky pro vrcholové predátory

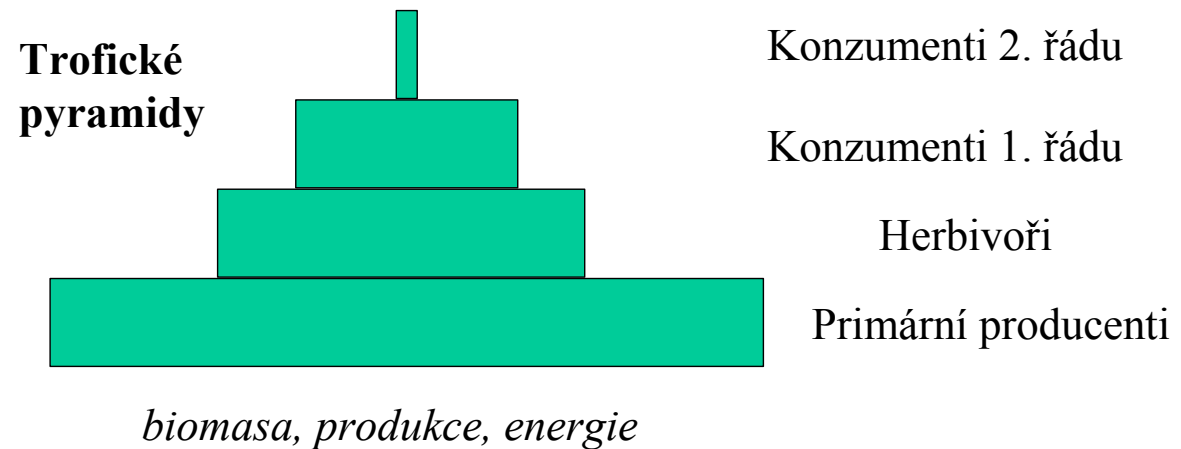
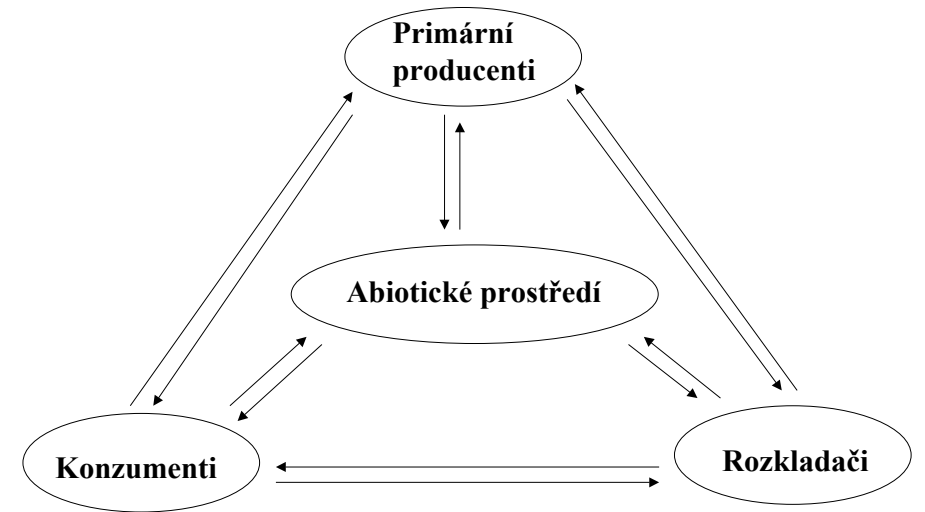
Toky energie v potravních řetězcích

Trofické úrovně společenstva:

- primární producenti
- konzumenti
- predátoři

Tvoří potravní řetězec pastevně-kořistnický, začíná zelenou hmotou a pokračuje přes konzumenty 1. řádu k predátorům.

Naopak dekompozitoři (mikrokozumenti) patří do detritového potravního řetězce, který začíná mrtvou biomasou.

Ekologická účinnost

Produkce herbivorů je mnohem menší než produkce rostlin ?

Proč ?

- 1) Ne všechny rostliny jsou spaseny, mnoho jich hyne přirozeně a vstupují pak do dekompozičního řetězce.
- 2) Ne všechna biomasa zkonzumovaných rostlin je inkorporována do biomasy konzumenta; zbytek odchází v jeho výkalech do dekompozičního řetězce.
- 3) Ne všechna asimilovaná energie je konvertována do biomasy konzumenta; část je ztracena jako respirační teplo. Je to proto, že konverze energie není 100% (viz. 2. zákon termodynamiky).

Vztah mezi hmotou a energií v ES

Energie jednou transformována v teplo již nemůže být v ES využita a je nenávratně ztracena. Neexistuje žádná možnost její recyklace !

Život na Zemi je možný díky každodennímu přísunu solární energie !

Hmota (živiny, prvky) jsou naproti tomu opětovně použitelné. Existují rozdíly v délce jejich zadržení v tělech organismů, ale v podstatě jsou tyto zdroje recyklovatelné (biogeochemické cykly).

Klíčovou roli v této recyklaci proto hrají dekompoziční systémy, které navracejí tyto chemické komponenty (živiny, prvky) zpět do systému.

Ekologická účinnost *versus* potravní řetězce

Společenstvo	NPP (kcal.m ⁻² /rok)	Ingesce predátora (kcal.m ⁻² /rok)	Ekologická účinnost (%)	Počet trofických úrovní
otevřený oceán	500	0.1	25	7.1
pobřežní zóny moře	8000	10.0	20	5.1
traviny mírného pásu	2000	1.0	10	4.3
tropické pralesy	8000	10.0	5	3.2

Terestrické potravní řetězce mají zhruba tři trofické úrovně.

Společenstva volného oceánu mají až sedm trofických stupňů !

Ekologická účinnost

Ekologická účinnost je výsledkem účinností se kterou organismy využívají svých trofických zdrojů ke tvorbě biomasy dostupné pro vyšší trofický stupeň.

Rozlišujeme tyto typy energetických účinností:

$$(1) \text{ Exploatační účinnost} = \frac{\text{ingesce potravy}}{\text{produkce kořisti}}$$

$$(2) \text{ Asimilační účinnost} = \frac{\text{asimilace}}{\text{ingesce}}$$

$$(3) \text{ Čistá produkční účinnost} = \frac{\text{produkce (růst a reprodukce)}}{\text{asimilace}}$$

$$(4) \text{ Hrubá produkční účinnost} = (2) \times (3) = \frac{\text{produkce}}{\text{ingesce}}$$

$$(5) \text{ Ekologická účinnost} = (1) \times (2) \times (3) = \frac{\text{produkce konzumenta}}{\text{produkce kořisti}}$$

Ekologická účinnost závisí na dvou faktorech:

- 1) Proporci s jakou je konzumovaná energie asimilována (asimilační účinnost).
- 2) Proporci s jakou je asimilovaná energie inkorporována do růstu, zásob a reprodukce (čistá produkční účinnost).

Ekologická účinnost *versus* potravní řetězce

Kozlowski (1968) = studie ekologické účinnosti mezi trofickými stupni
srovnávací analýza 5 typů vodních společenstev v Cedar
Bog Lake, USA

- asimilační účinnost ve vyšších trofických stupních roste
- čistá produkční účinnost ve vyšších trofických stupních klesá
- hrubá produkční účinnost ve vyšších trofických stupních klesá
- ekologická účinnost mezi dvěma trofickými stupni ($n/n-1$) je asi 10 %

Dnes víme, že mezi různými trofickými stupni jsou různé míry účinnosti !

- mezi producenty a herbivory = 17 %
- mezi herbivory a konzumenty = 5 %

Co determinuje délku potravního řetězce ?

Průměrnou délku potravního řetězce lze odhadnout z hodnoty čisté primární produkce, průměrné ekologické účinnosti a průměrného toku energie populací vrcholového predátora.

Energie dostupná predátorovi na daném trofickém stupni $[E(n)]$ je rovná součinu čisté primární produkce (NPP) a ekologické účinnosti (Eff):

$$E(n) = NPP \cdot \text{Eff}^{n-1}$$

kde Eff je geometrický průměr účinnosti transferu mezi všemi stupni.

tedy po úpravě:

$$n = 1 + \frac{\log[E(n)] - \log(NPP)}{\log(\text{Eff})}$$

Účinnost přenosu primární produkce

Účinnost produkce (PE)

PE = procentuální podíl asimilované energie (A_n) inkorporované do nové biomasy (P_n). Zbytek energie se uvolňuje jako respirační teplo.

$$PE = \frac{P_n}{A_n} \times 100$$

Příklady:

bezobratlí	30-40%	ztrácí málo energie jako teplo
obratlovci - (Ectotermní)	10 %	
obratlovci – (Endotermní)	1-2 %	drobní ještě méně

Obecně lze říci, že PE roste s velikostí endotermních živočichů a klesá s velikostí živočichů ectotermních.

Účinnost přenosu primární produkce

Účinnost asimilace (AE)

AE = procentuální podíl energie potravy ve střevě konzumenta trofického stupně (I_n) asimilovaný jeho střevní stěnou (A_n) a tak dostupný pro růst jeho těla nebo konání práce.

$$AE = \frac{A_n}{I_n} \times 100$$

Zbytek energie odchází jako výkaly a vstupuje do dekompozičního řetězce.

<u>Příklady:</u>	herbivoři, detritovoři, mikrobivoři	20-50 %
	karnivoři	80 %

Obecně platí, že živočichové využívají špatně rostlinnou potravu (lignin, celulóza), lepší je to u plodů (70%) a listů (50%).

Organická hmota těl živočichů je však mnohem lépe využitelná.

Účinnost přenosu primární produkce

Proporce čisté primární produkce závisí na účinnosti přenosu s jakou je energie využívána a s jakou postupuje z jednoho trofického stupně do druhého.

Tato účinnost přenosu energie závisí na těchto třech kategoriích:

- 1) účinnosti spotřeby (CE = consumption efficiency)
- 2) účinnosti asimilace (AE = asimilation efficiency)
- 3) účinnosti produkce (PE = production efficiency)

Účinnost spotřeby (CE)

CE = procentuální podíl celkové produkce přítomné na jednom trofickém stupni (P_{n-1}) a spotřebované na vyšším trofickém stupni (I_n).

$$CE = \frac{I_n}{P_{n-1}} \times 100$$

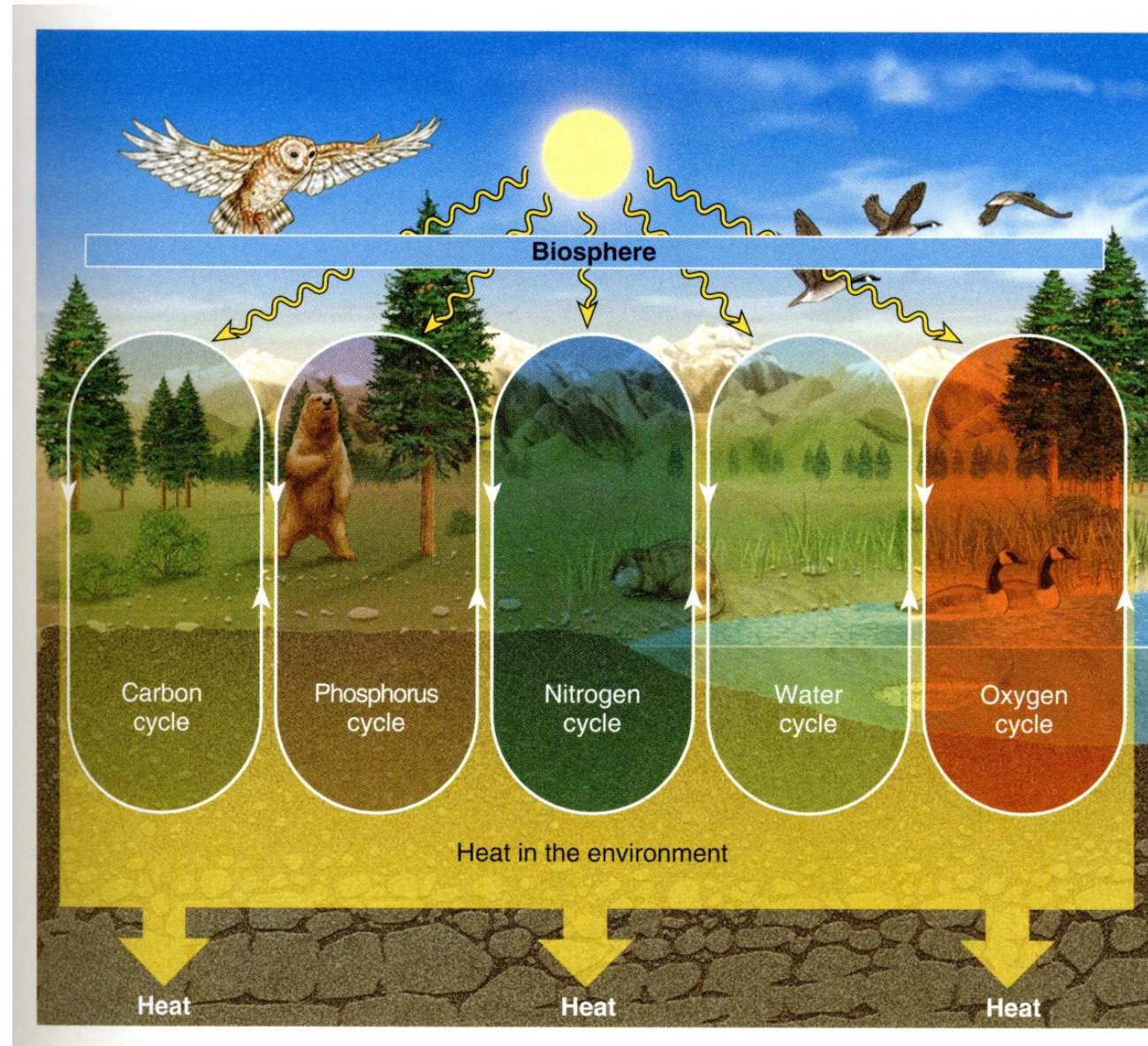
V případě sekundárních konzumentů to je procento produkce herbivorů konzumované karnivory. Zbytek herbivorů hyne bez účasti karnivorů a jejich těla vstupují do dekompozičního řetězce.

CE herbivorů je nízká \Rightarrow rostliny jsou těžko stravitelné
 \Rightarrow nízká denzita herbivorů

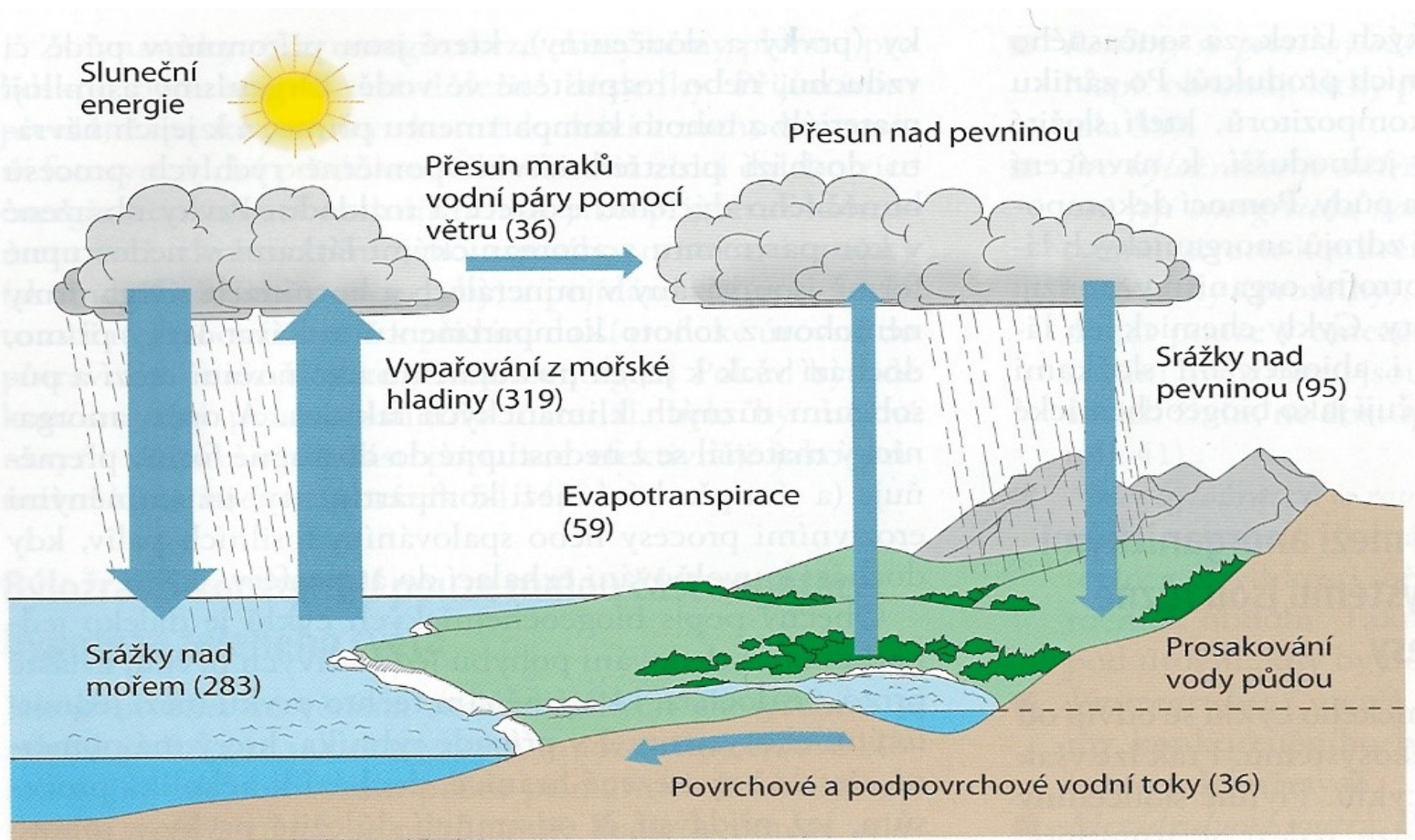
Příklad: průměrná CE:

lesní ES	5 %
travný ES	25 %
fytoplankton	50 %
predátoři - obratlovci	50 - 100 % (kořist=obr.)
	5 % (kořist=bezobratlí)
predátoři - bezobratlí	25 % (kořist= bezobratlí)

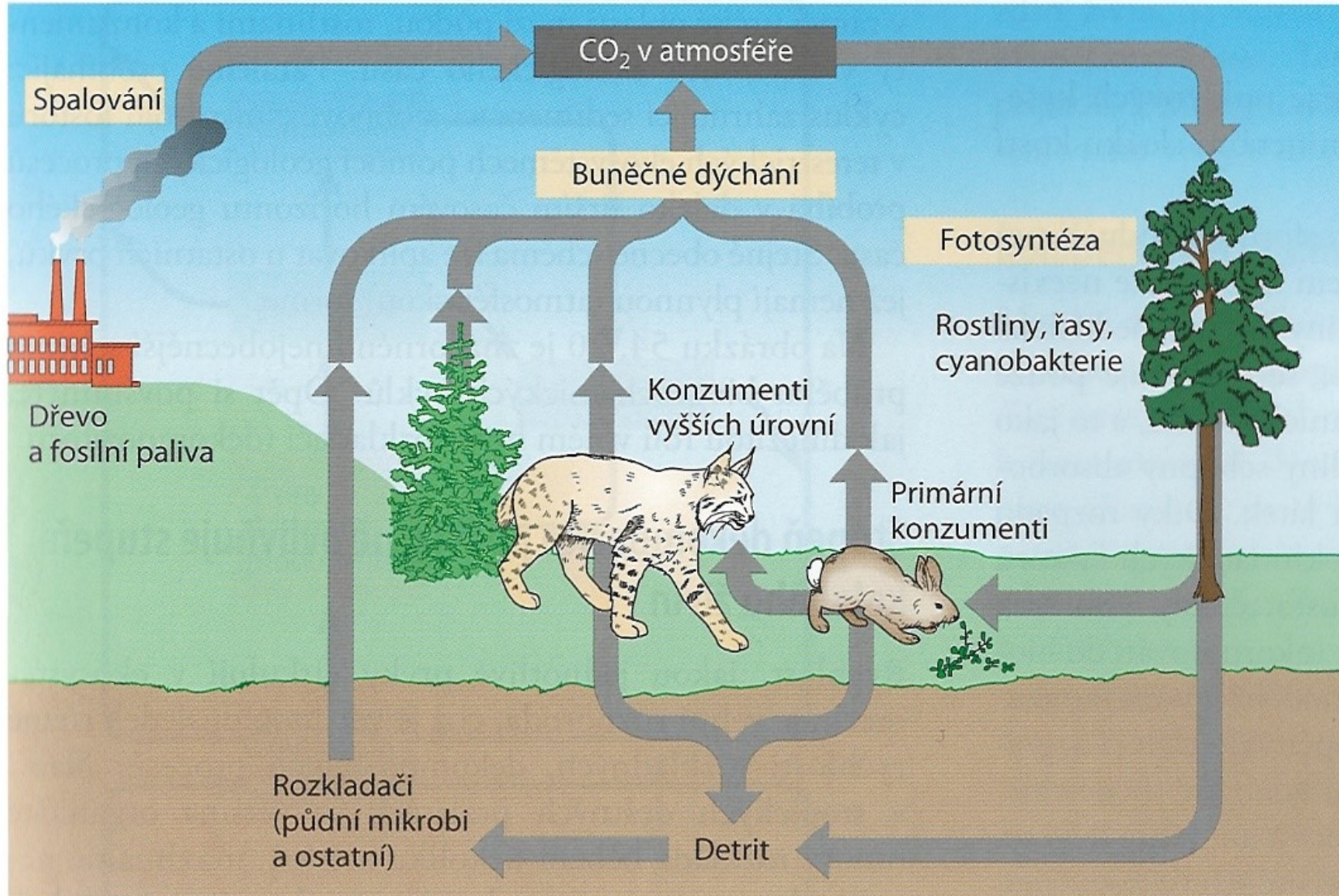
Globální geochemické cykly biosféry

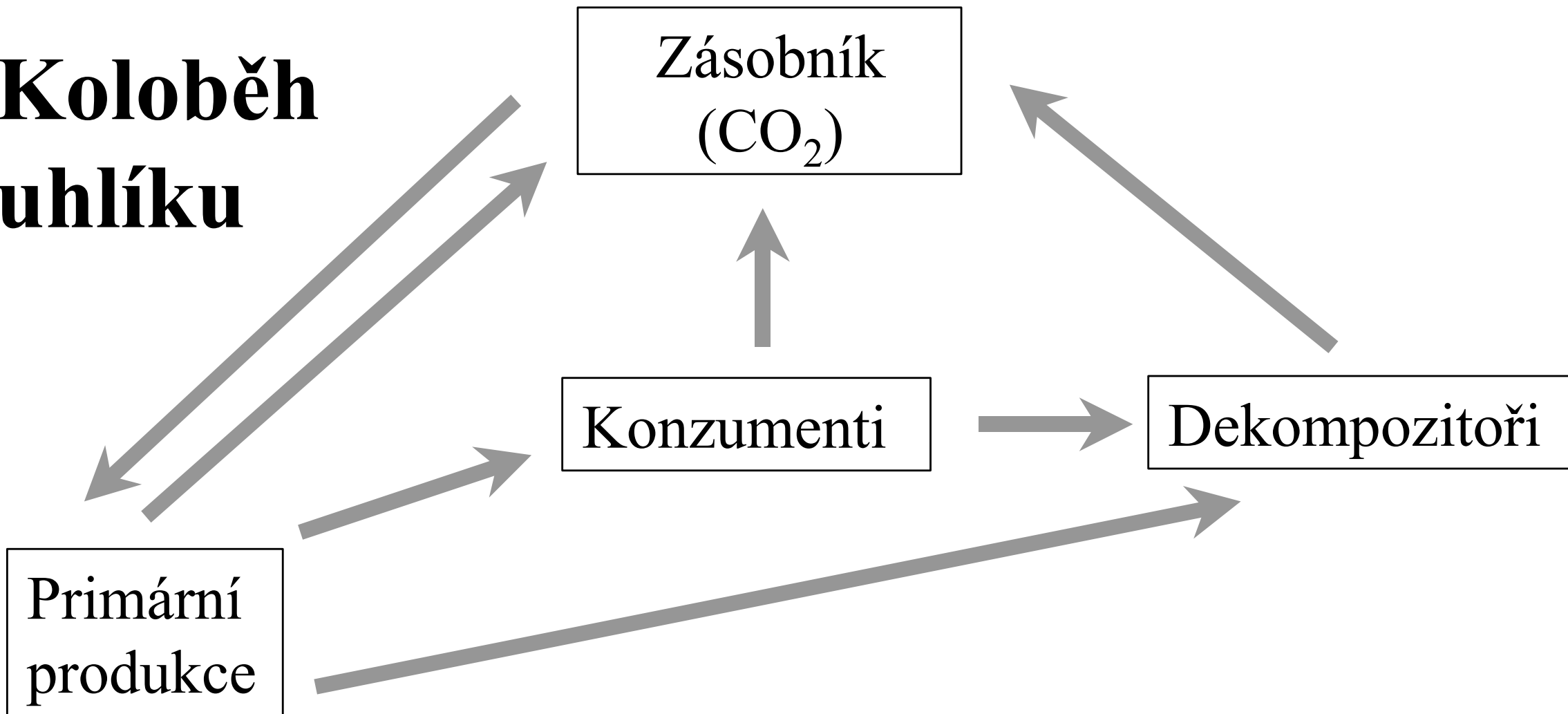
Cyklus vody – hydrologický cyklus

Cyklus uhlíku (CO₂)

Koloběh uhlíku

Ovlivnění cyklu uhlíku činností člověka:

- těžba a spalování fosilních paliv: zvýšení přísunu uhlíku do atmosféry a tedy navýšení množství uhlíku v aktivním globálním cyklu
- odvodnění rašelinišť, kácení pralesů: uvolnění uhlíku vázaného v biomase
- intenzivní zemědělství (méně humusu), snížení rozlohy lesů
- spad dusíku: rychlejší mineralizace organické hmoty
- výroba cementu z uhličitanu vápenatého, uvolňuje se CO_2

www.carbonbrief.org

Zpětná vazba při oteplování:

- uvolnění metanu při tání permafrostu
- uvolňování metanhydrátu ze dna moří (zatím stále jen hypotéza?)
- zvýšená dekompozice rašeliny a humusu

www.sciencenews.org

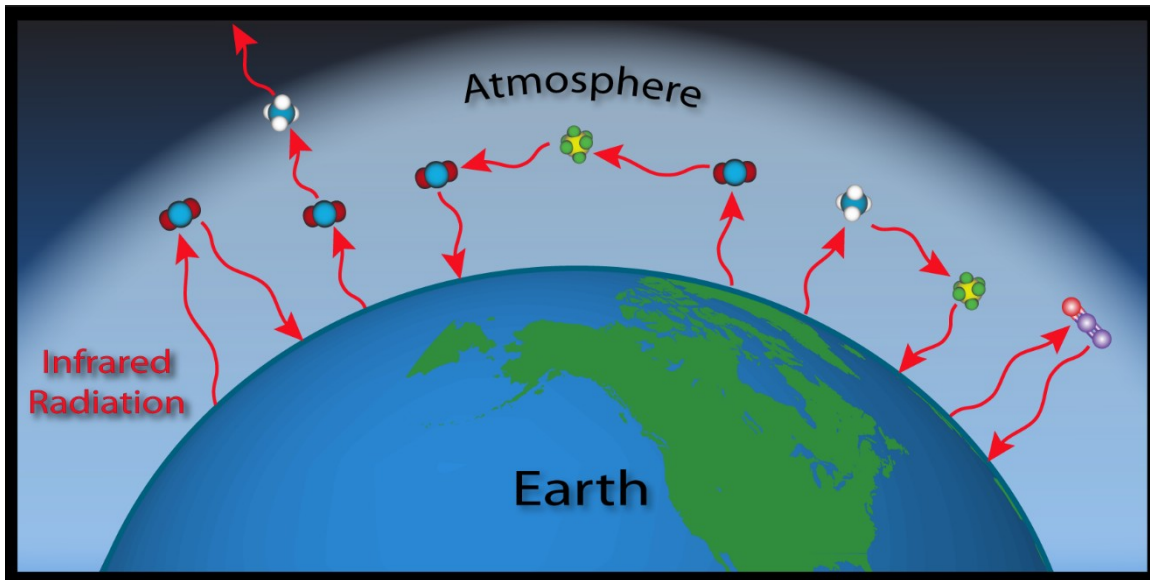
Hořící tropické rašeliniště

Důsledky zvýšené koncentrace CO₂:

- **skleníkový efekt – změny klimatu**
- zdroj pro primární produkci (zejména C4 rostliny za předpokladu dostatku jiných zdrojů)
- menší vysoušení půdy transpirací kvůli méně otevřeným průduchům (opět zejména C4 rostliny)
- tzv. „zelenání planety“ – více autotrofů v mořích, zarůstání některých aridních oblastí

Důsledky zvýšené koncentrace CH₄:

- **skleníkový efekt – změny klimatu**

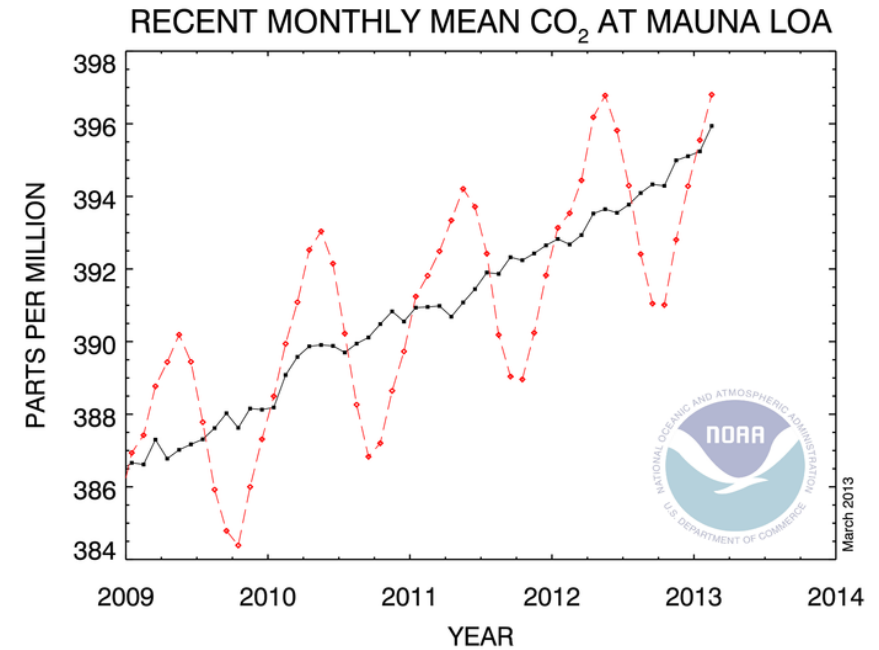
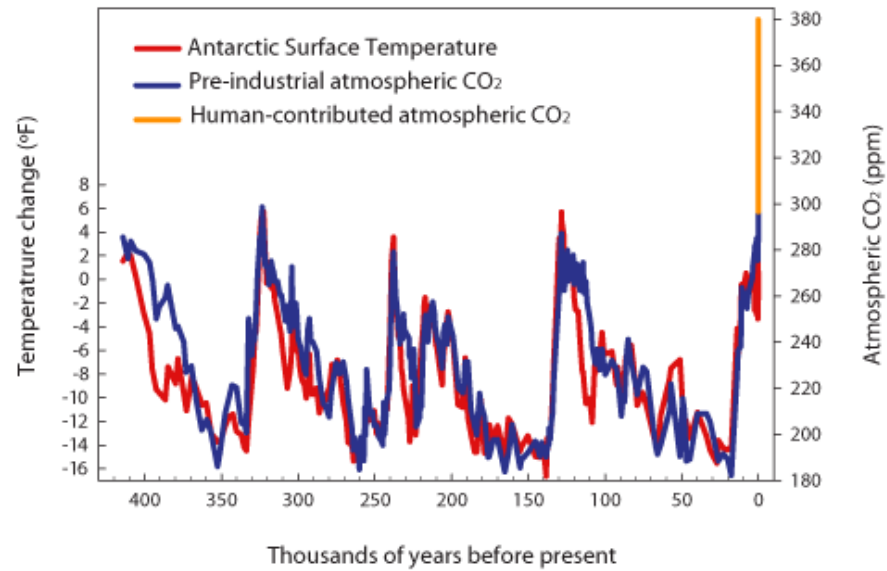
Tato australská poušť se zelená, jinde ale pouště vznikají

Globální růst teplot

Trends in Atmospheric CO₂ & Global Surface Temperature

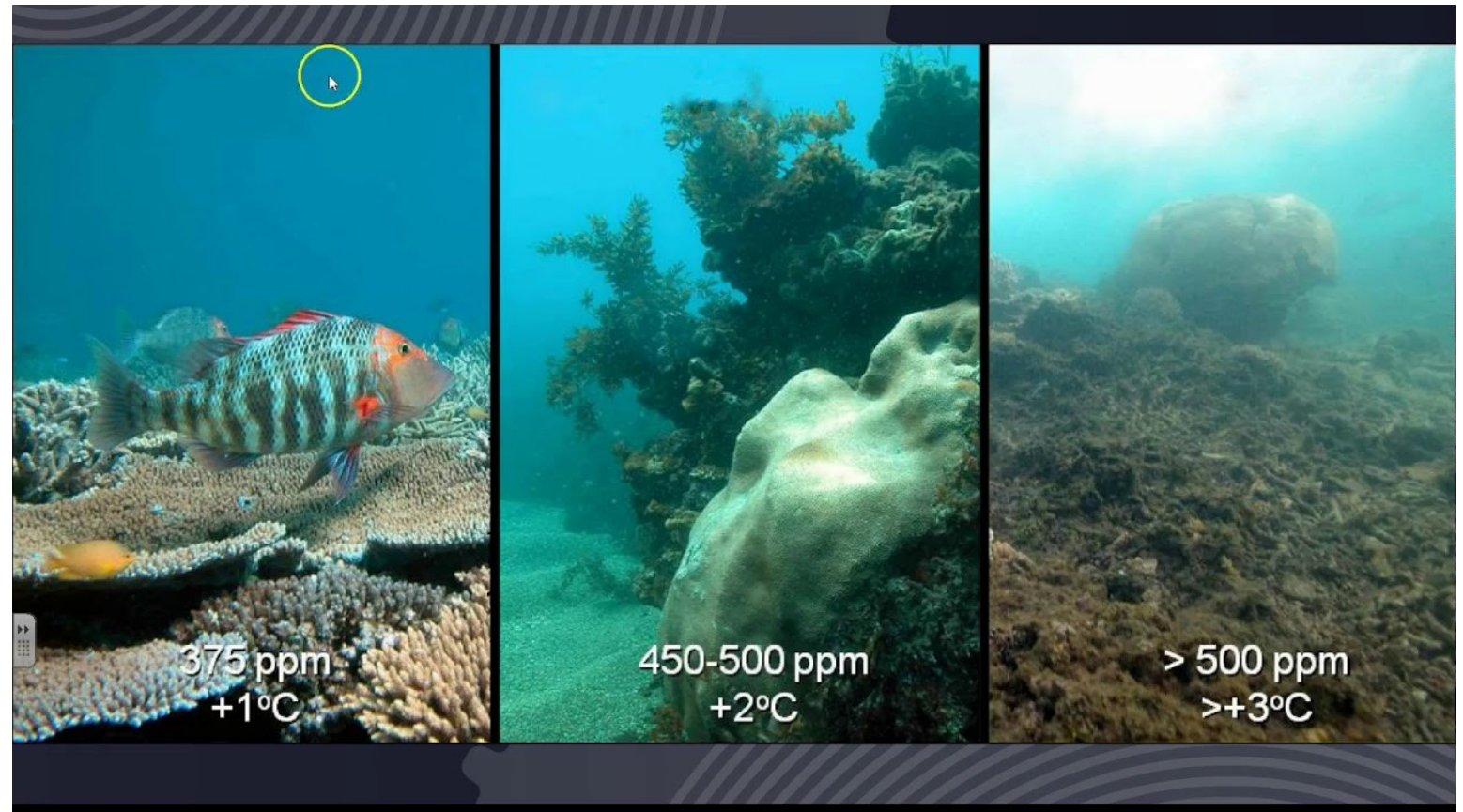
The last 400,000 Years

Data Sources:
Atmospheric CO₂ prior to 3000 years ago and Antarctic Surface temperature prior to 100 years ago: J.R., Petit, Jouzel J, et al. 1999. Climate and atmospheric history of the past 420,000 years from the Vostok ice core, Antarctica. *Nature* 399:429-436.
Pre-industrial CO₂ 40-3000 years ago: Indermühle A, T.F. Stocker, F., et. al. 1999. Holocene carbon-cycle dynamics based on CO₂ trapped in ice at Taylor Dome, Antarctica. *Nature* 398, 121-126.
Modern CO₂: Keeling, C.D. and T.P. Whorf. 2005. Atmospheric CO₂ records from sites in the SIO air sampling network. In *Trends: A Compendium of Data on Global Change*. Carbon Dioxide Information Analysis Center, Oak Ridge National Laboratory, U.S. Department of Energy, Oak Ridge, Tenn., U.S.A.

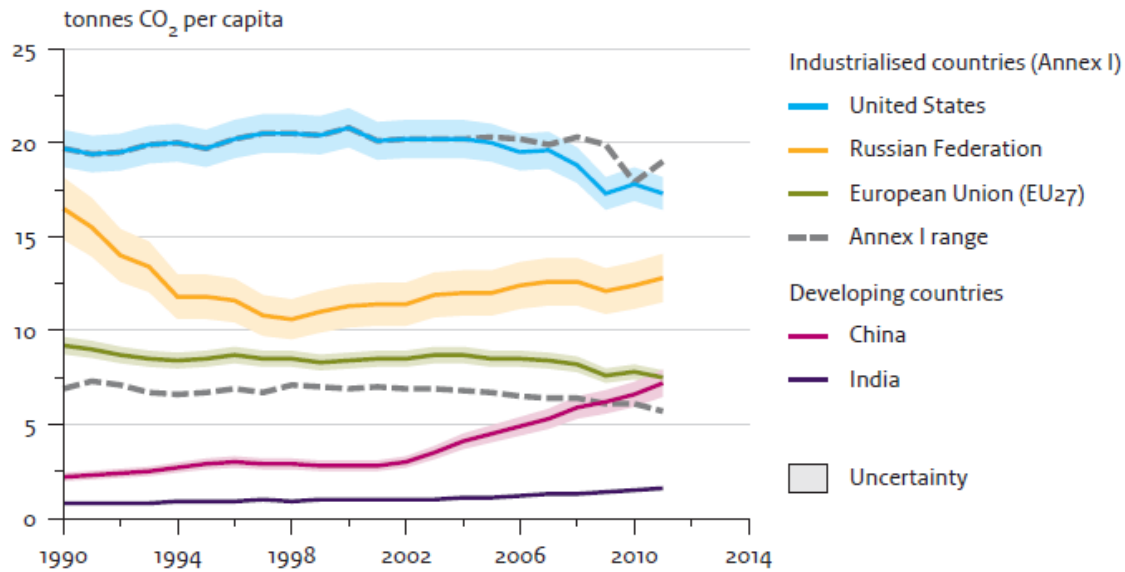
Acidifikace oceánů

- Vliv CO_2 rozpouštěného ve vodě: oceány pohlcují velké množství nadbytečného CO_2 (dokdy ale?), to je ale okyseluje (kyselina uhličitá)
- Vliv znečištění
- Vliv oteplování

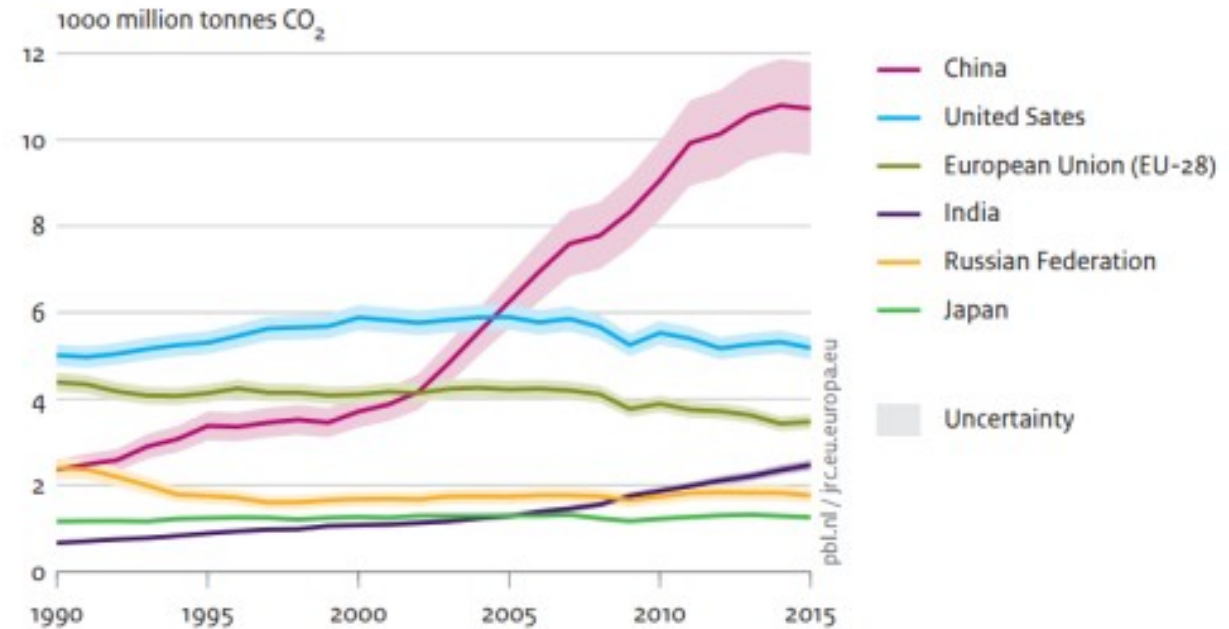

Bez Číny, USA, Japonska, Ruska a Indie to nepůjde změnit ...

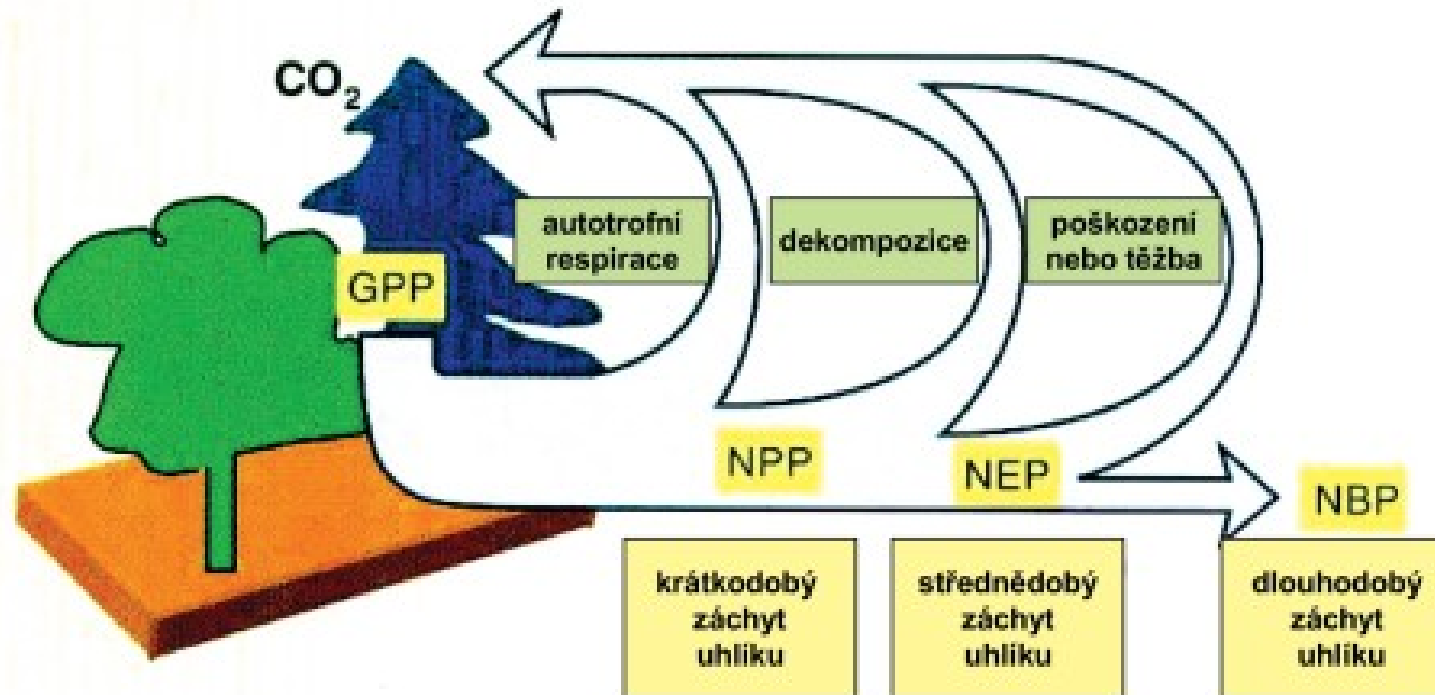
Figure 2.5
CO₂ emissions per capita from fossil fuel use and cement production in top 5 emitters

CO₂ emissions from fossil-fuel use and cement production

Základní složky uhlíkového cyklu lesního ekosystému

GPP: hrubá primární produkce
NPP: čistá primární produkce
NEP: čistá produkce ekosystému
NBP: čistá produkce biomu

Vybrané typy ekosystémů

Horský lesní ES

Horský luční ES

Agroekosystém

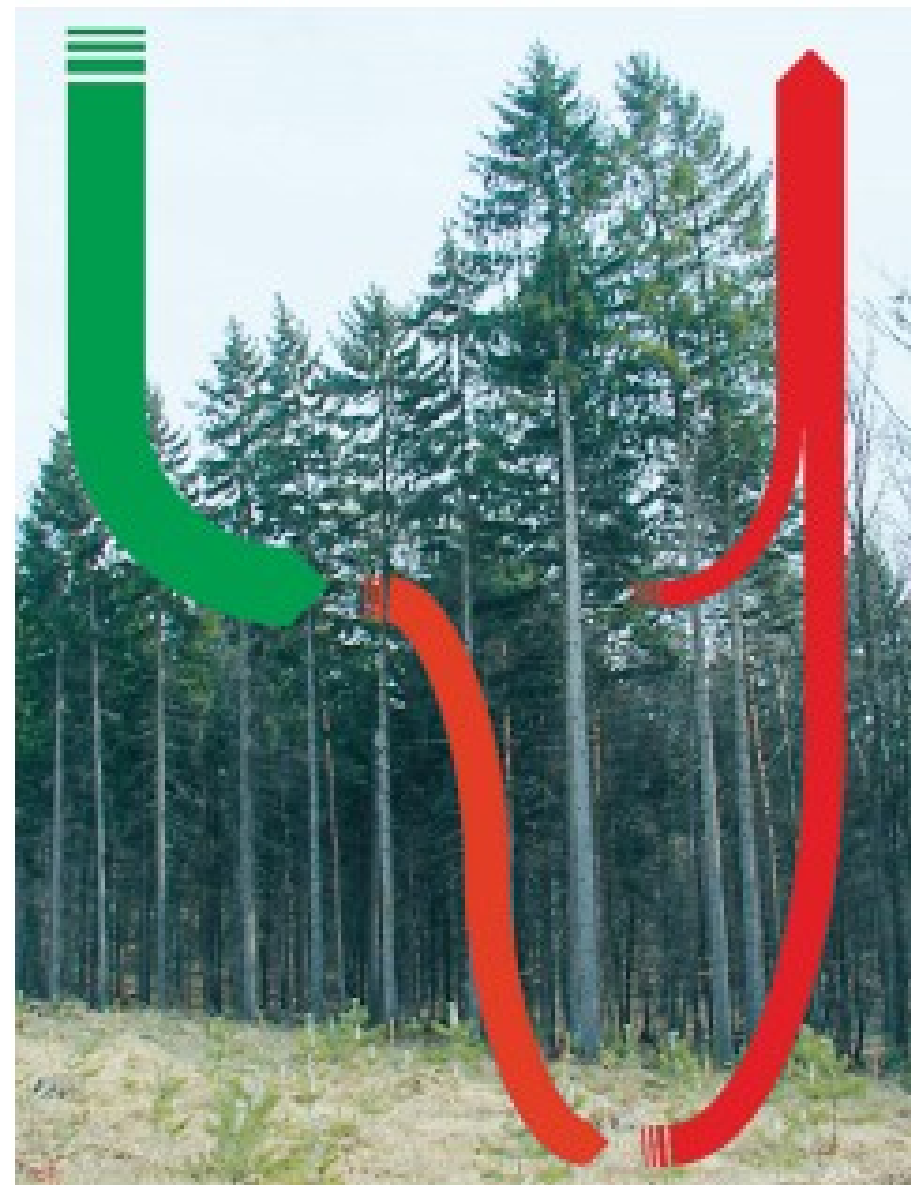
Mokřadní ES

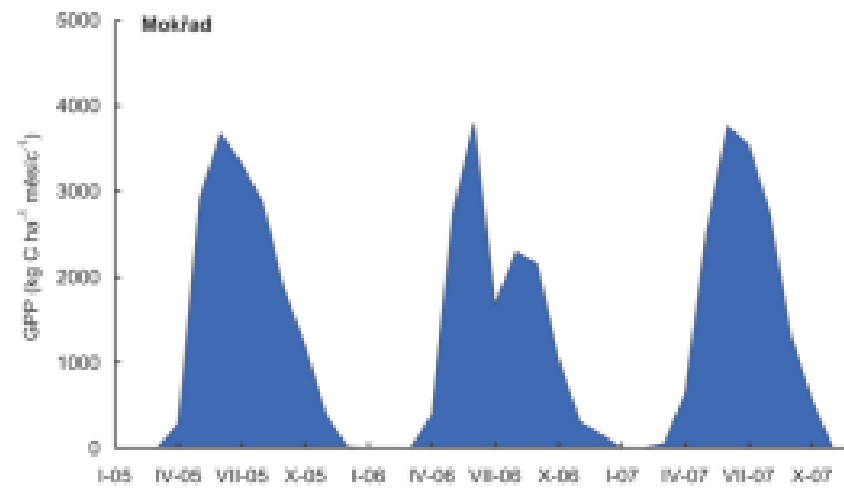
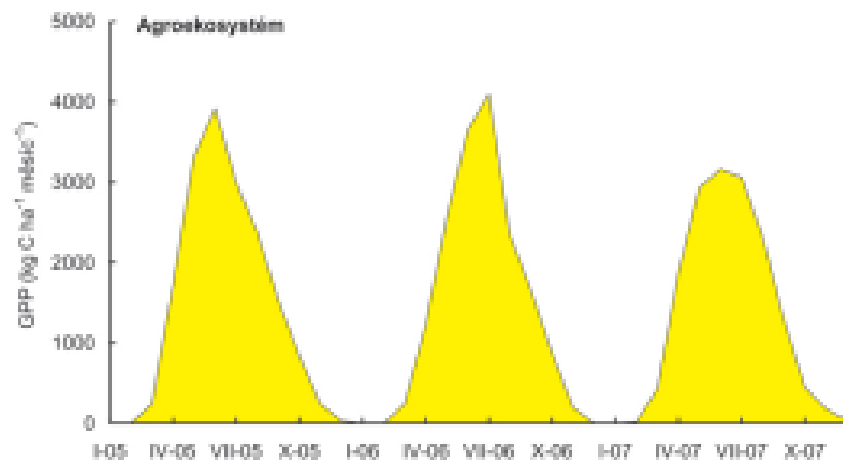
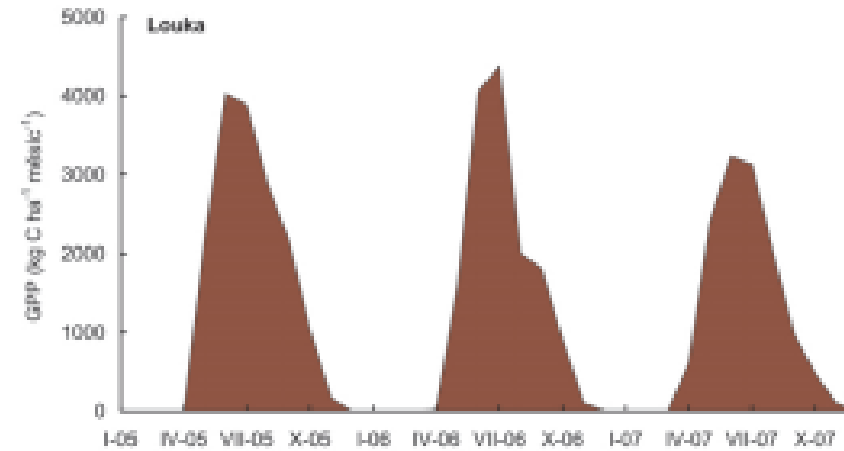
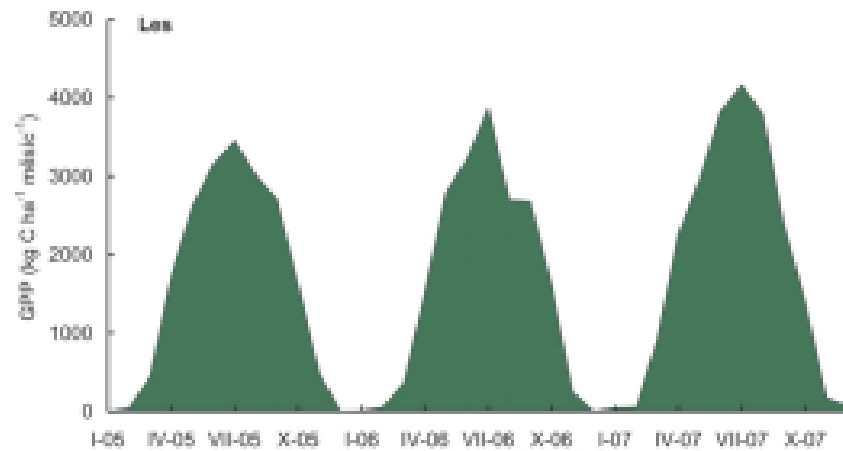
Základní komponenty a bilance toku uhlíku do lesního porostu a z lesního porostu

(Zelená šipka – fotosyntetická fixace)

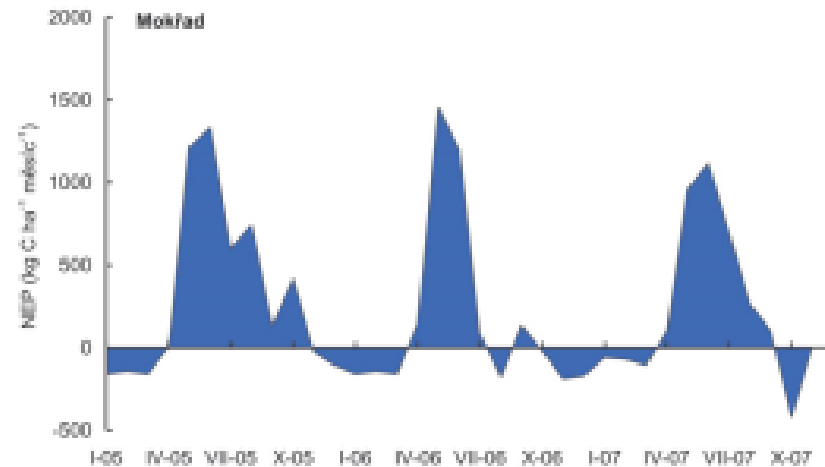
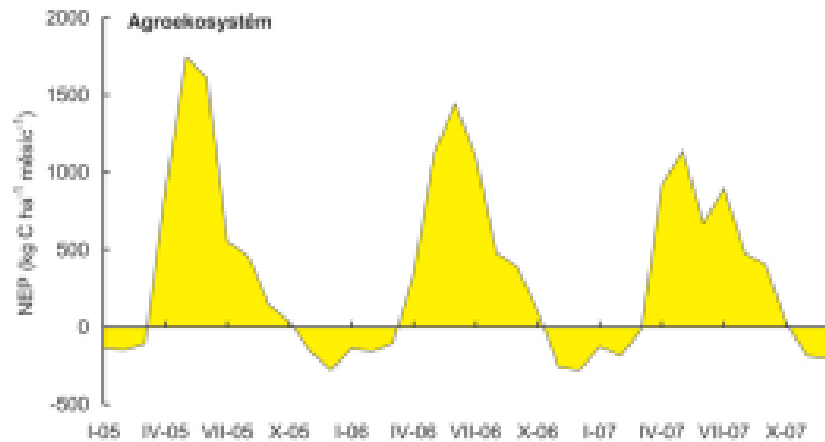
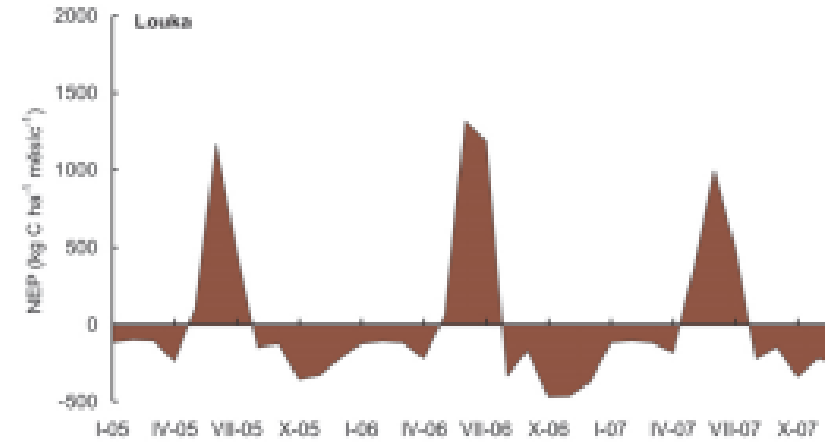
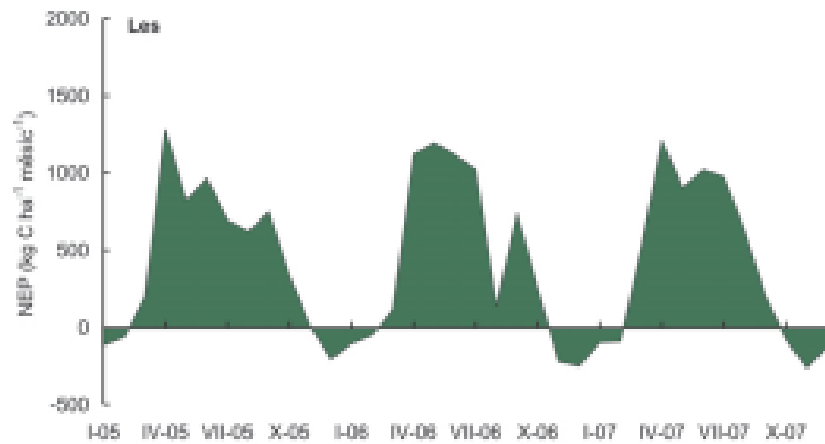
(Červená šipka – respirace kmenů, půdy, dekompozice, zvětrávání)

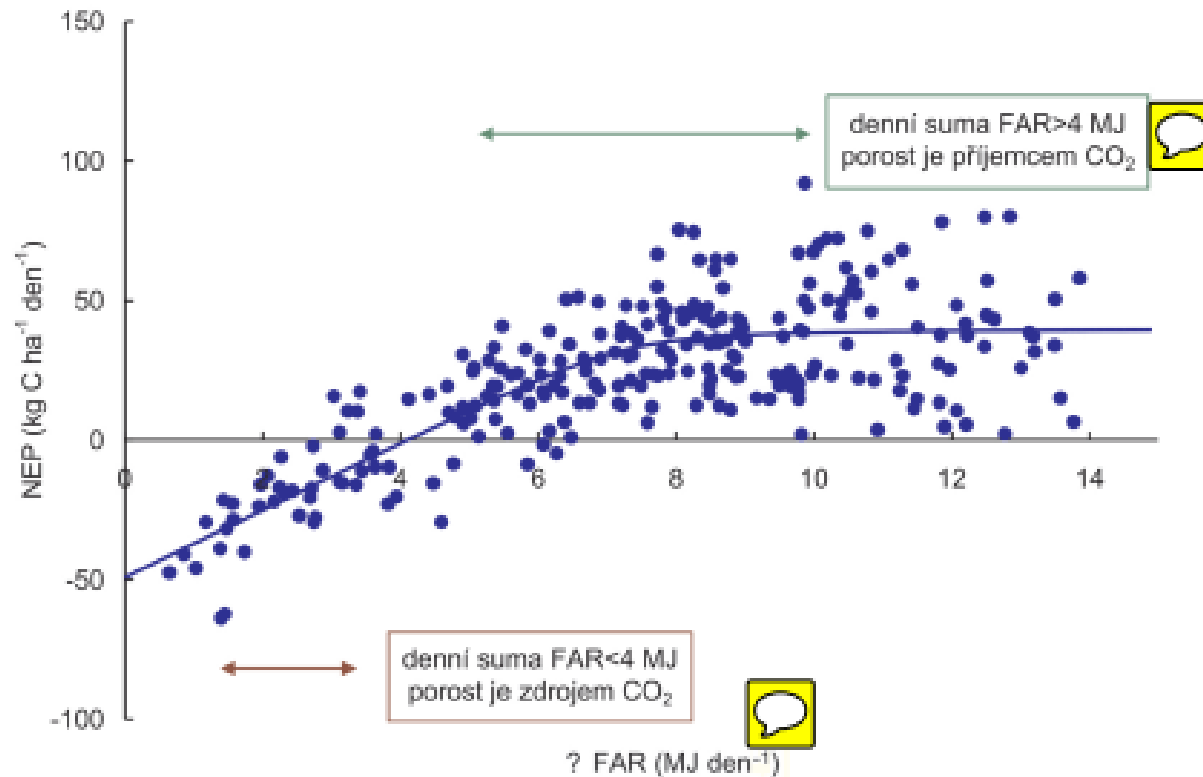
Hrubá primární produkce čtyř typů ES

Čistá primární produkce čtyř typů ES

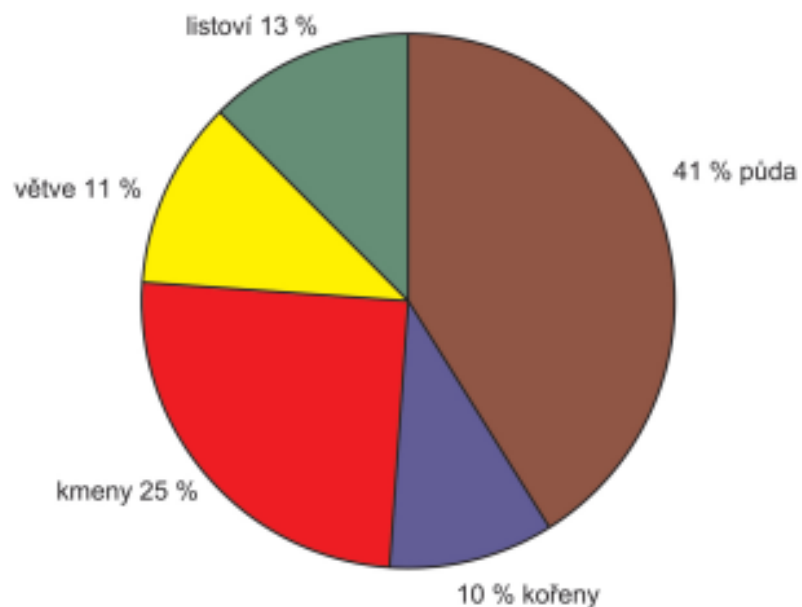

Závislost čisté primární produkce smrkového porostu na dopadajícím fotosynteticky aktivním záření

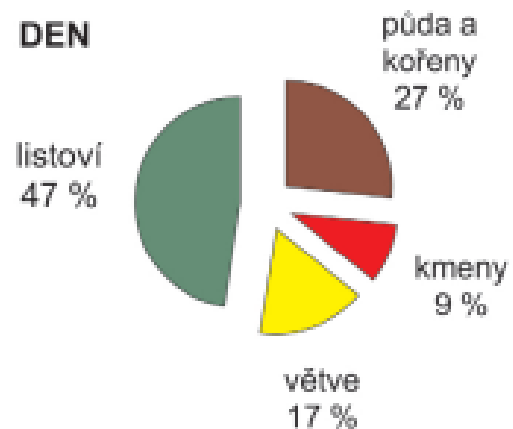
FAR = fotosynteticky aktivní záření

Zásoba uhlíku v jednotlivých komponentách horského lesního ES

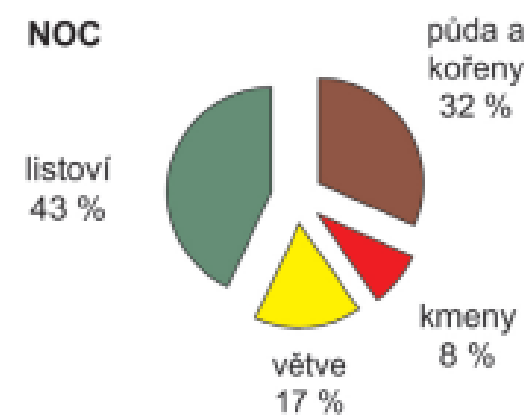

Podíl respirace jednotlivých komponent na respiraci horského lesního ekosystému ve dne (8:00 - 16:00) a v noci (22:00 - 04:00)

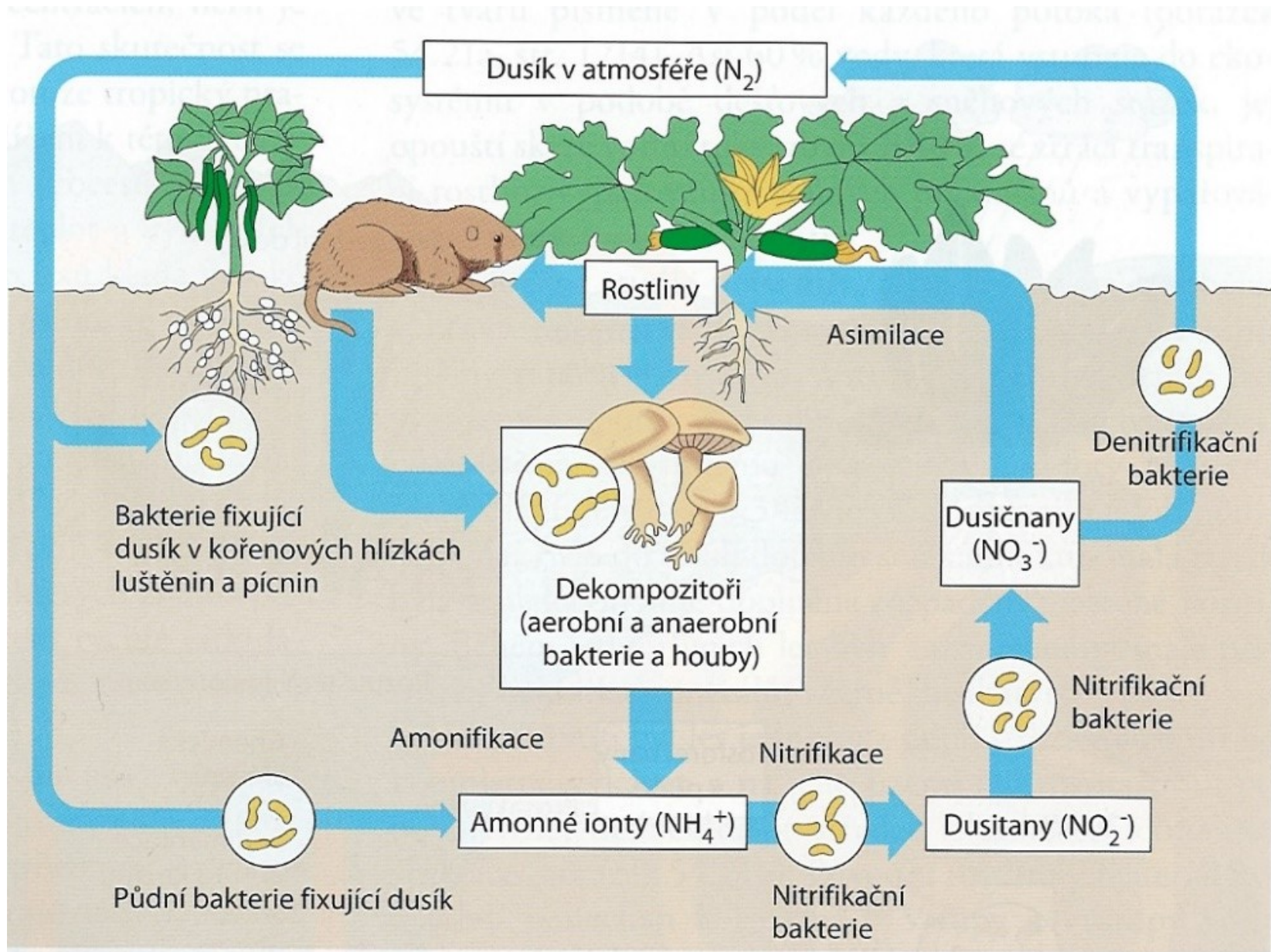
DEN

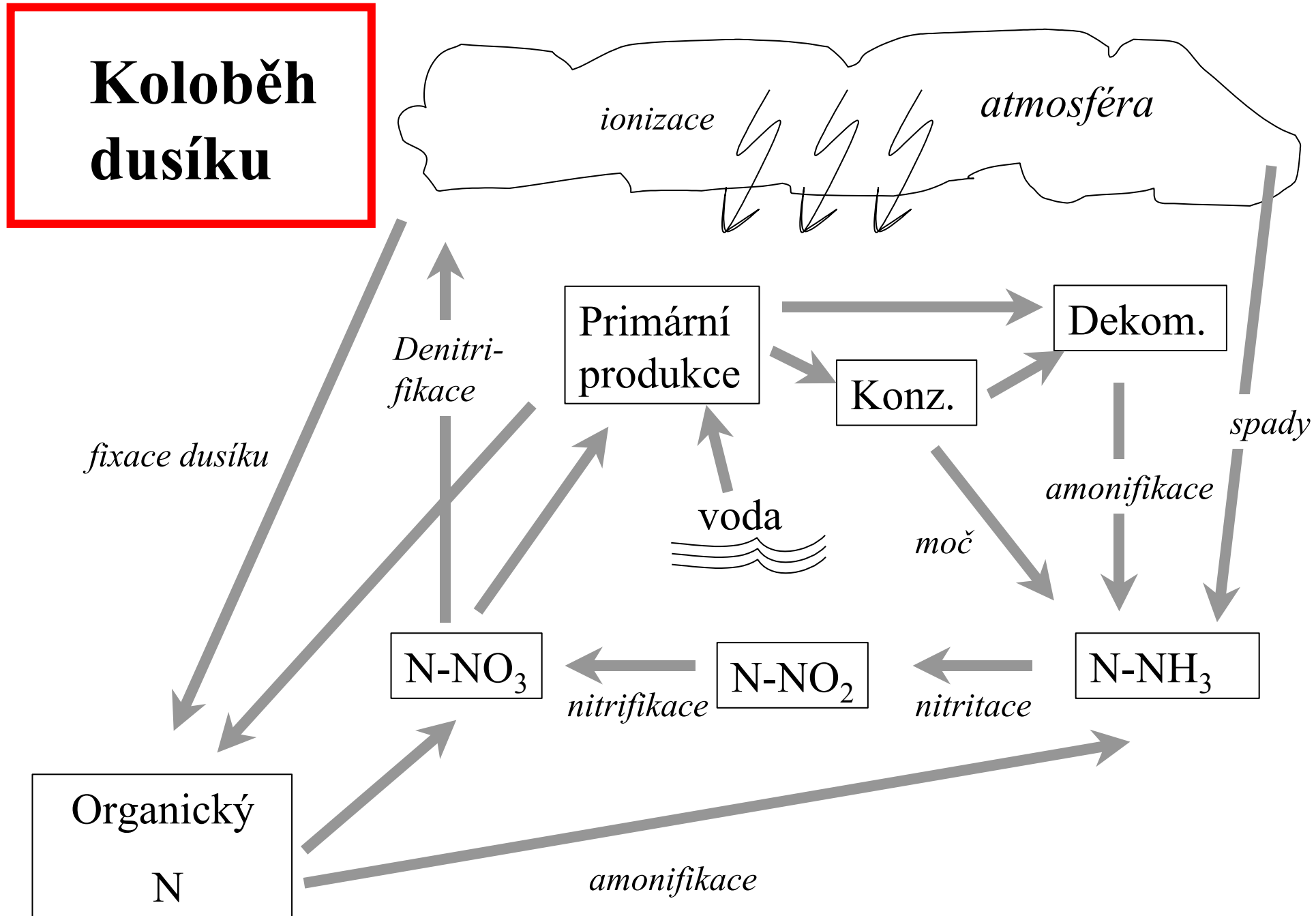
NOC

Koloběh dusíku

Koloběh dusíku

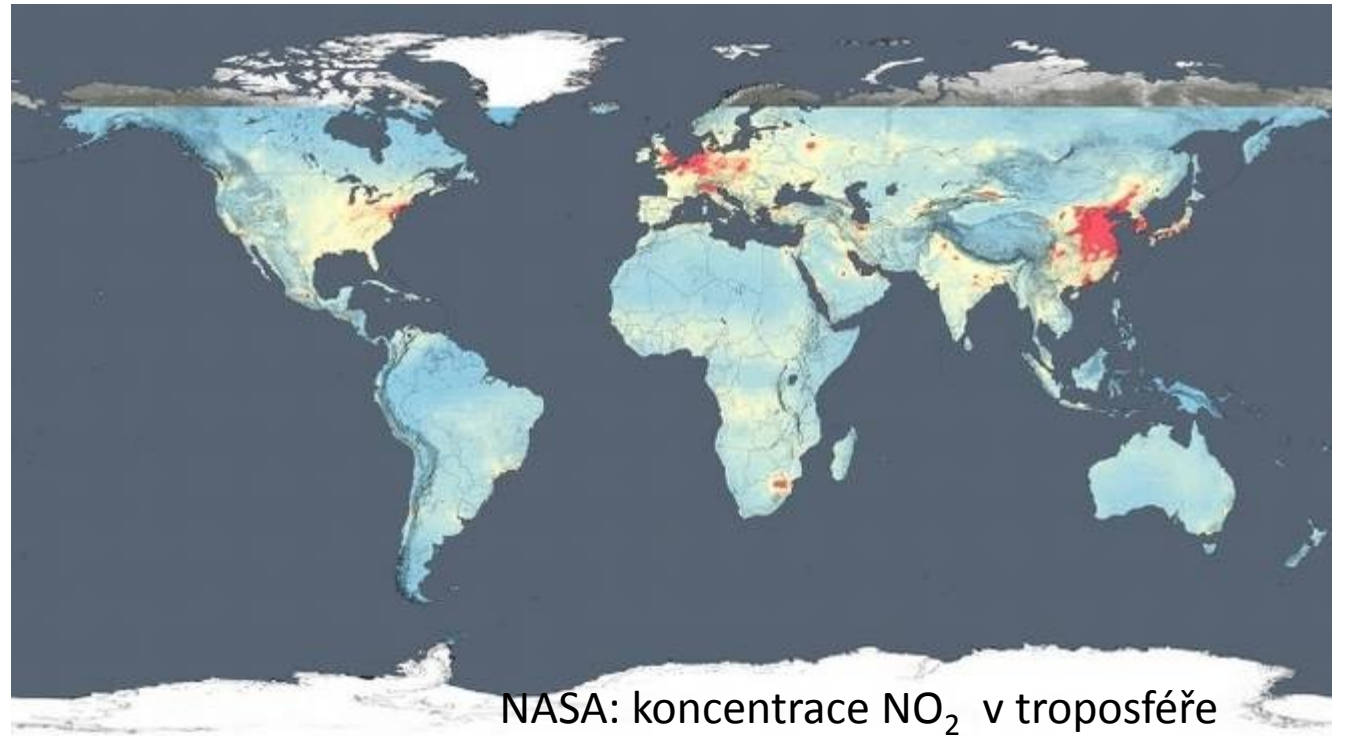
Ovlivnění cyklu dusíku činností člověka:

- těžba a spalování fosilních paliv: zvýšení přísunu dusíku do atmosféry (automobilismus, průmysl)
- umělá hnojiva získaná těžbou (např. dusičnan sodný – ledek; síran amonný)
- Haber-Boschův proces přeměny atmosférického N_2 na amoniak do hnojiv
- pěstování bobovitých rostlin (přírodní analogie Haber-Boschova procesu)
- zvýšená denitrifikace na orné půdě a emise čpavku ve velkochovech

Množství dusíku, který se dostává do ekosystémů z atmosféry se označuje jako **atmosférická depozice dusíku**. Suchá depozice s prachem, **mokrú atmosférickú depozice** se srážkami (prší dusík).

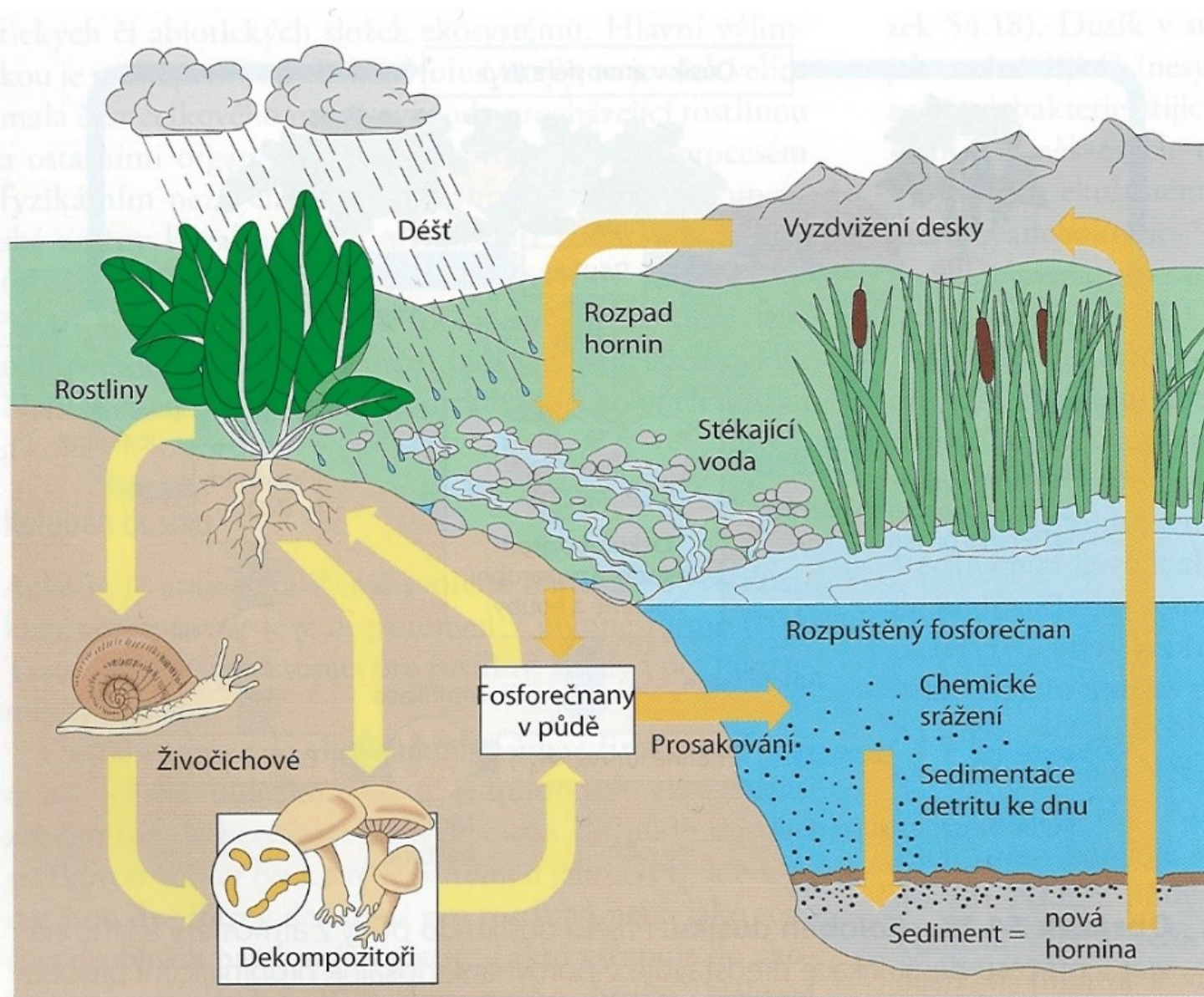
Vztah mezi koloběhem dusíku a uhlíku zprostředkovaný dekompozicí:

Více N z atmosféry – zvýšené čerpání P i K z půdy – víc živin v ekosystému – víc živin pro dekompozitory – rychlejší rozklad rašeliny a humusu – uvolňování CO_2 do atmosféry.

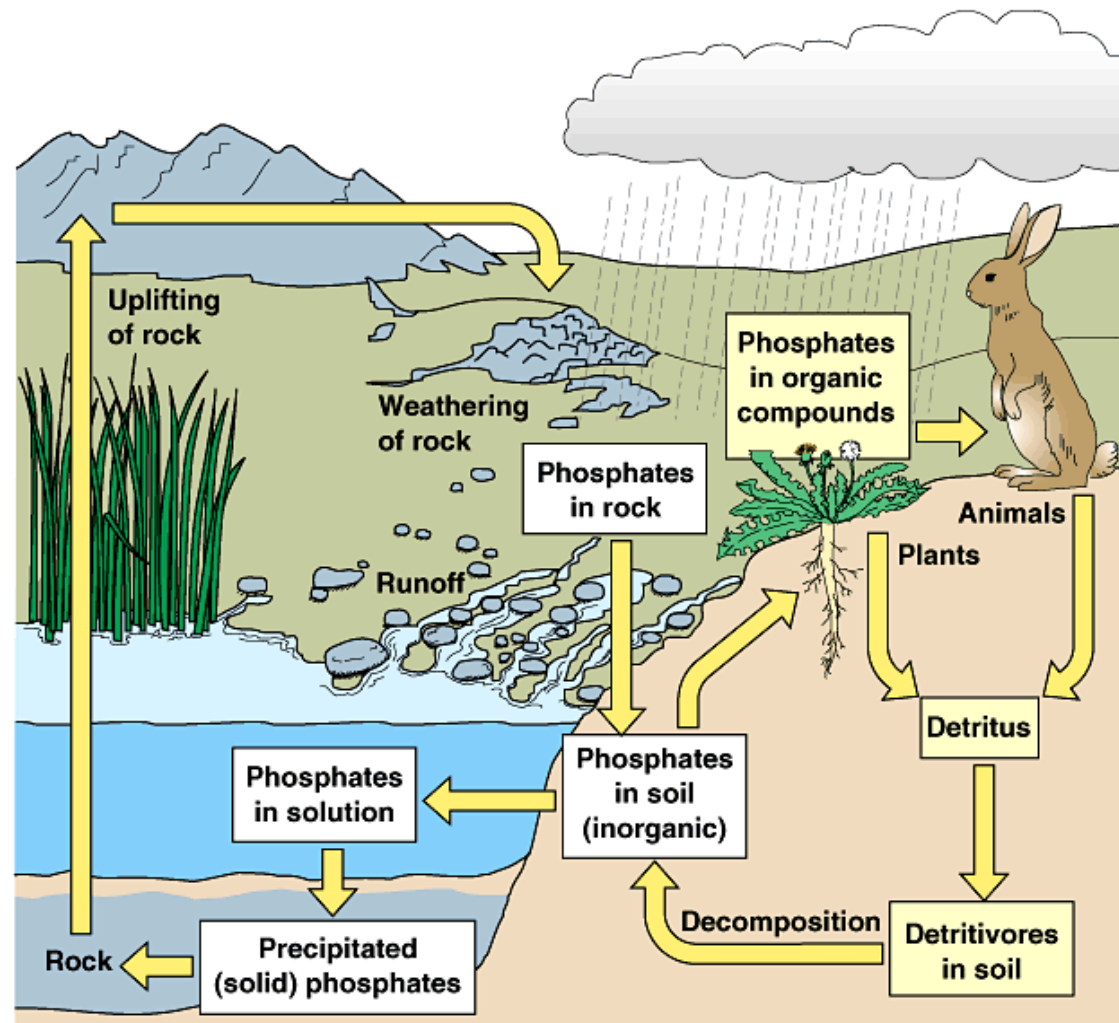
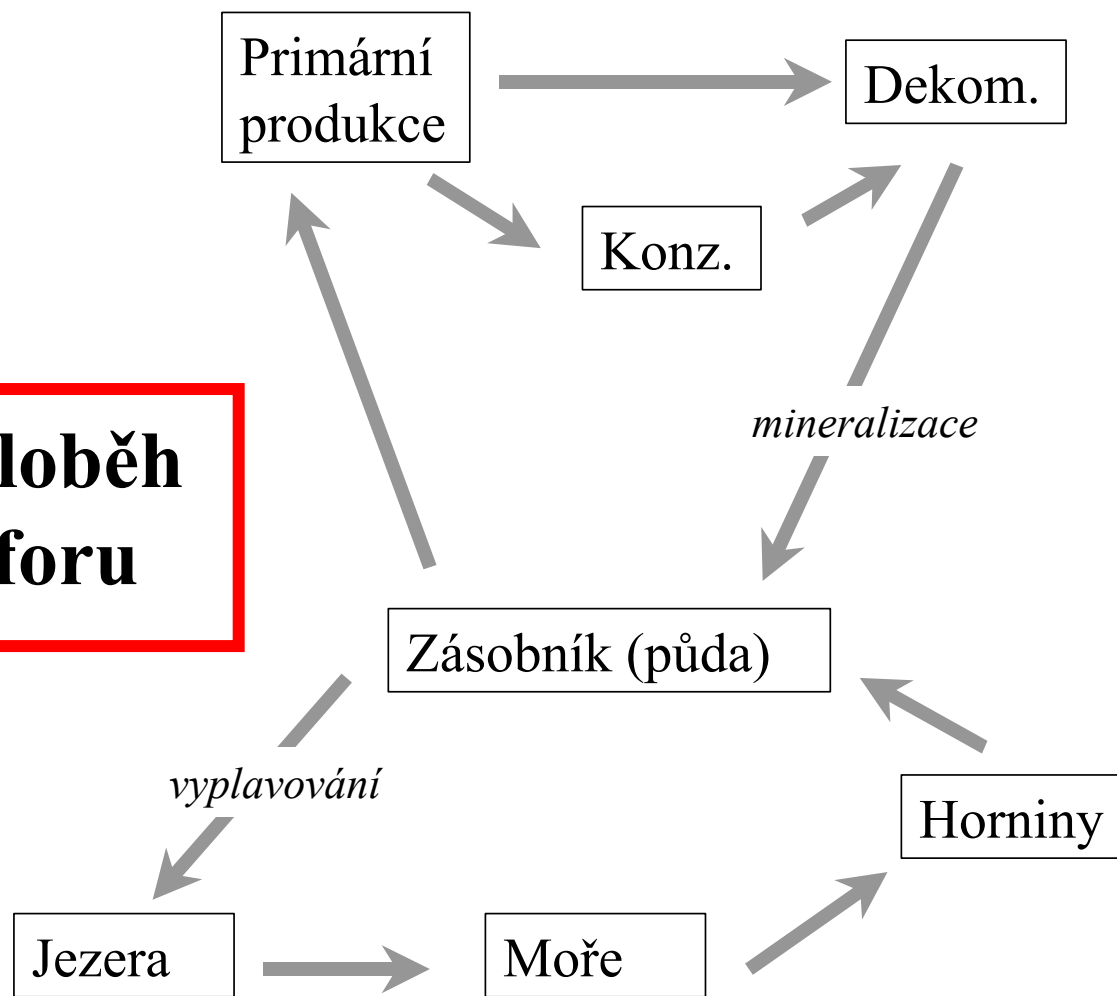

NASA: koncentrace NO_2 v troposféře

Koloběh fosforu

Koloběh fosforu

Ovlivnění cyklu fosforu činností člověka:

Zvýšení vstupu fosforu do terestrických a sladkovodních ekosystémů:

- těžba hornin – výroba hnojiv a čistících prostředků
- odpady z rybolovu a jejich využití ke hnojení

Důsledkem je eutrofizace (rozvoj sinic, zvýšení produktivity, snížení druhové bohatosti, kontaminace pitné vody apod.)

České rybníky zažívají podle přírodovědců ekologickou katastrofu

31.8.2015 01:00 | PRAHA (Ekolist.cz)
Diskuse: 3

Místo přírodních koupališť nevábne louže plné řas a sinic, místo romantických rybníků nádrže špinavé hnědozelené „polévky“. Letošní léto bohaté na teplotní rekordy nám podle přírodovědců odhalila všechna naše selhání v hospodaření s vodou.

„Málokdo o tom mluví, ale české rybníky zažívají skutečnou ekologickou katastrofu,“ říká David Storch, ředitel Centra pro teoretická studia Univerzity Karlovy a Akademie věd České republiky a specialista na makroekologii, biodiverzitu a ekologickou teorii. Problém eutrofizace a rybníků přeplněných kapry zaznamená každý, kdo se chce během léta příjemně zchladit.

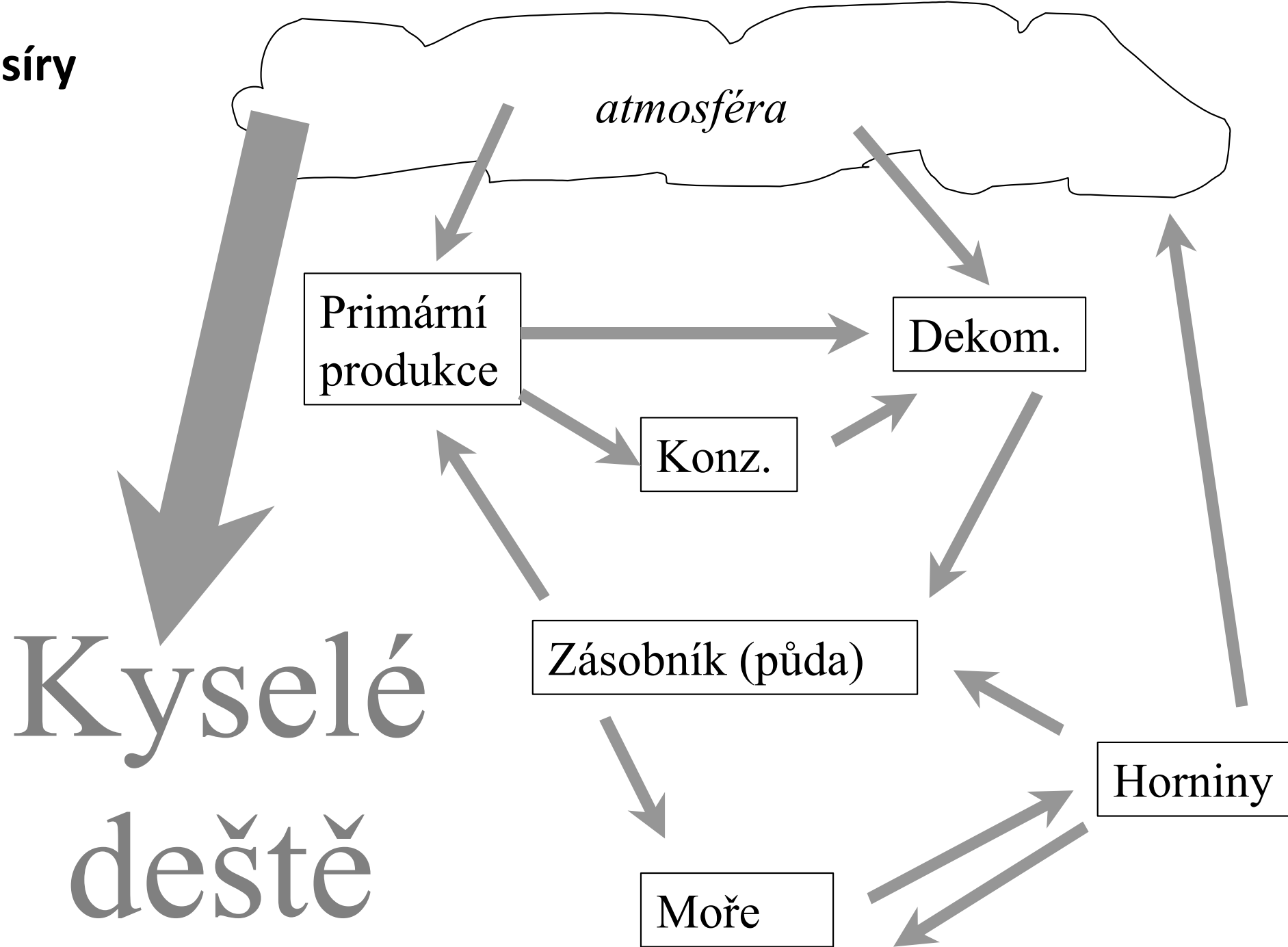
Z nejhoršího by rybníků s nadměrným množstvím živin mohli pomoci rybáři, ale namísto toho rybníky dále hnojí a přerybňují
Licence | Volné dílo (public domain)
Foto | svajcr / [Wikimedia Commons](#)

„Základním kamenem úrazu je nekontrolované množství odpadních vod v potocích, se kterými do rybníků přitéká fosfor. A platí jednoduchý vztah: čím víc fosforu, tím větší problém,“ vysvětluje Daniel Fiala, hydrobiolog z

://www.eniscuola.net

Koloběh síry

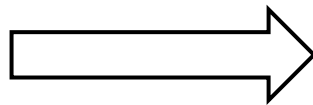

Ovlivnění cyklu síry činností člověka

spočívá zejména v obrovském přísunu oxidů síry do ovzduší. Vstup síry do globálního ekosystému se činností člověka celkově zdvojnásobil. Zvýšení je nerovnoměrné – hlavně průmyslové oblasti. V atmosféře vznikají kyseliny, pH klesá. O kyselém dešti hovoříme, když je pH srážkové vody pod 5,6. Zaznamenáno i pH 2,1. Kyselá deště způsobují i oxidy dusíku, síra však stále „vede“.

Důsledky:

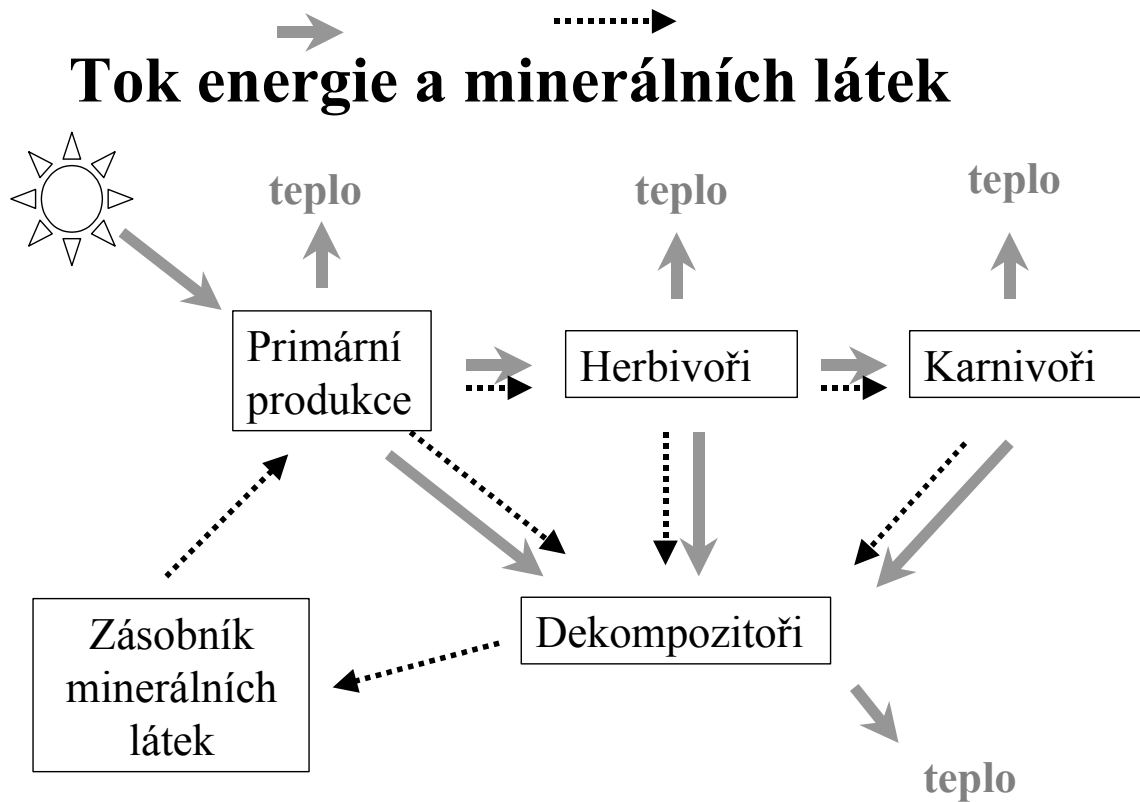
- přímé poškození organismů (např. vymizení lišejníků, úhyn stromů, dýchací obtíže),
- Acidifikace půdy (vyplavení živin se sorpčního komplexu) i vod (úhyn ryb, ústup vod a mokřadů s neutrálním pH apod.)

<http://lichenportal.org>

Tok energie a živin

Energie nemůže být opakovaně použita, živiny ano.

Živou hmotu tvoří voda (5%) a organické sloučeniny uhlíku (95%). V organických sloučeninách uhlíku se ukládá a akumuluje energie. Při oxidaci uhlíkatých látek CO_2 se energie ztrácí. Velká část energie se ztrácí teplem – to může být využito jen na regulaci tělesné teploty, do ostatních procesů již nevstupuje a uniká z ekosystému. Naproti tomu CO_2 může být znovu využit pro fotosyntézu.

Energie se do ekosystému dodává neustálým slunečním svitem (sluneční konstanta).

Chemické látky se narození od energie mohou recyklovat. Kdyby se nerecyklovali, jejich zásoba by se brzy vyčerpala a život by zanikl. Recyklaci chemických látek zajišťují heterotrofní organismy.

Bilance živin v terestrických ekosystémech

Vstupy:

- zvětrávání matečné horniny – půda
- vstup CO₂ z atmosféry
- spad živin (mokrý a suchý depozice)
- fixace dusíku
- splachy vodou

Výstupy:

- uvolňování do atmosféry (C – respirace, N – denitrifikace, rozklad, požár)
- vyplavení do povrchových a podzemních vod
- export živin pastvou, kosením, těžbou

Jeden ze způsobů exportu živin z ekosystému louky

Eutrofní ekosystémy: bohaté živinami (N, P, K); převládá několik C-strategů

Mezotrofní ekosystémy: středně bohaté živinami

Oligotrofní ekosystémy: chudé živinami

Eutrofizace terestrických ekosystémů

© Milan Chytrý

© Milan Chytrý

© Petra Hájková

© Milan Chytrý

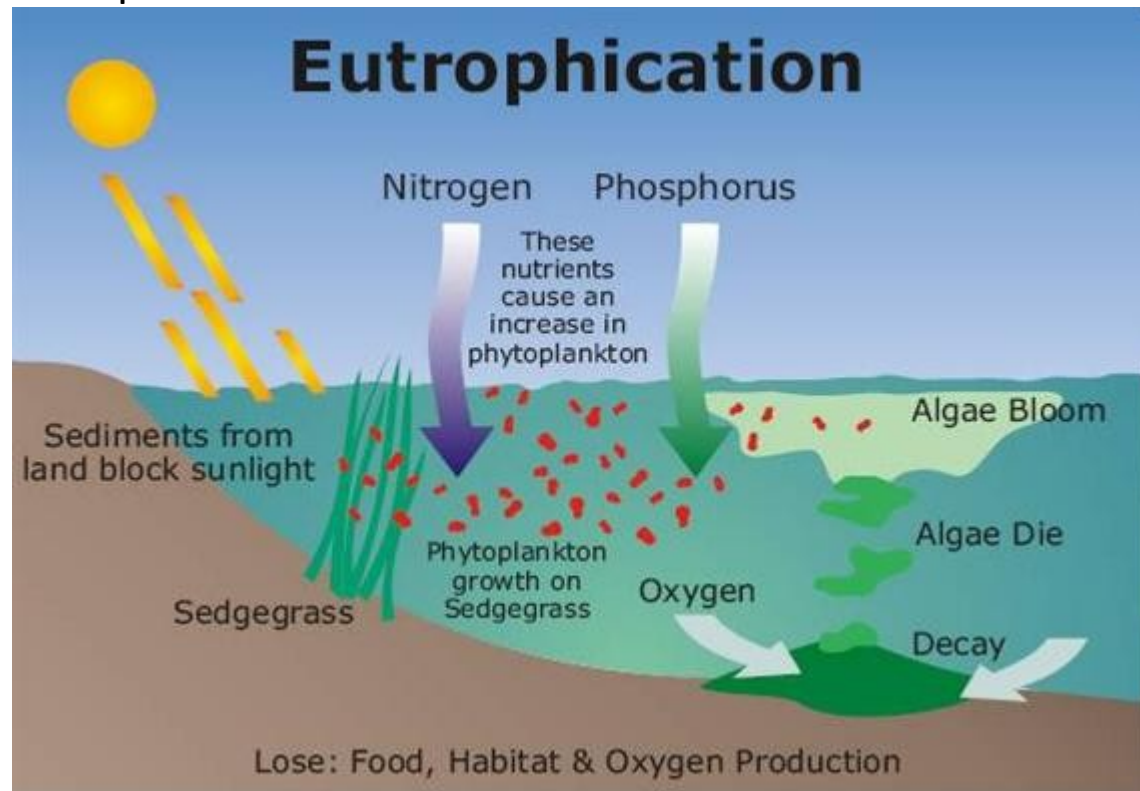
Bilance živin ve vodních ekosystémech

Vstupy:

- přitékající vodní toky
- depozice
- fixace
- splachy

Výstupy:

- odtékající vodní toky
- sedimentace
- živočichové opouštějí vodu
- plyný únik

Typy vod podle úživnosti (trofie): shrnutí

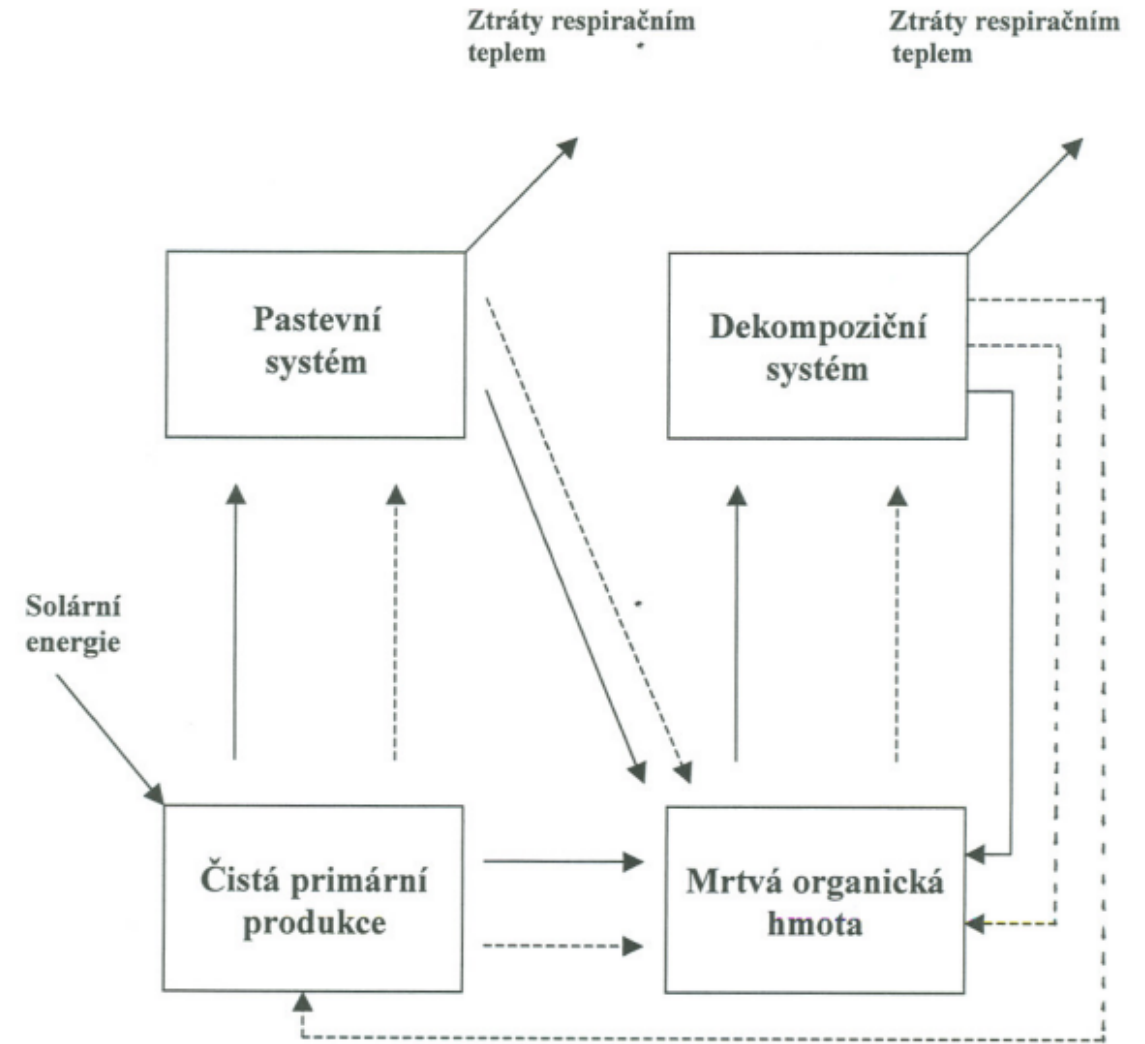
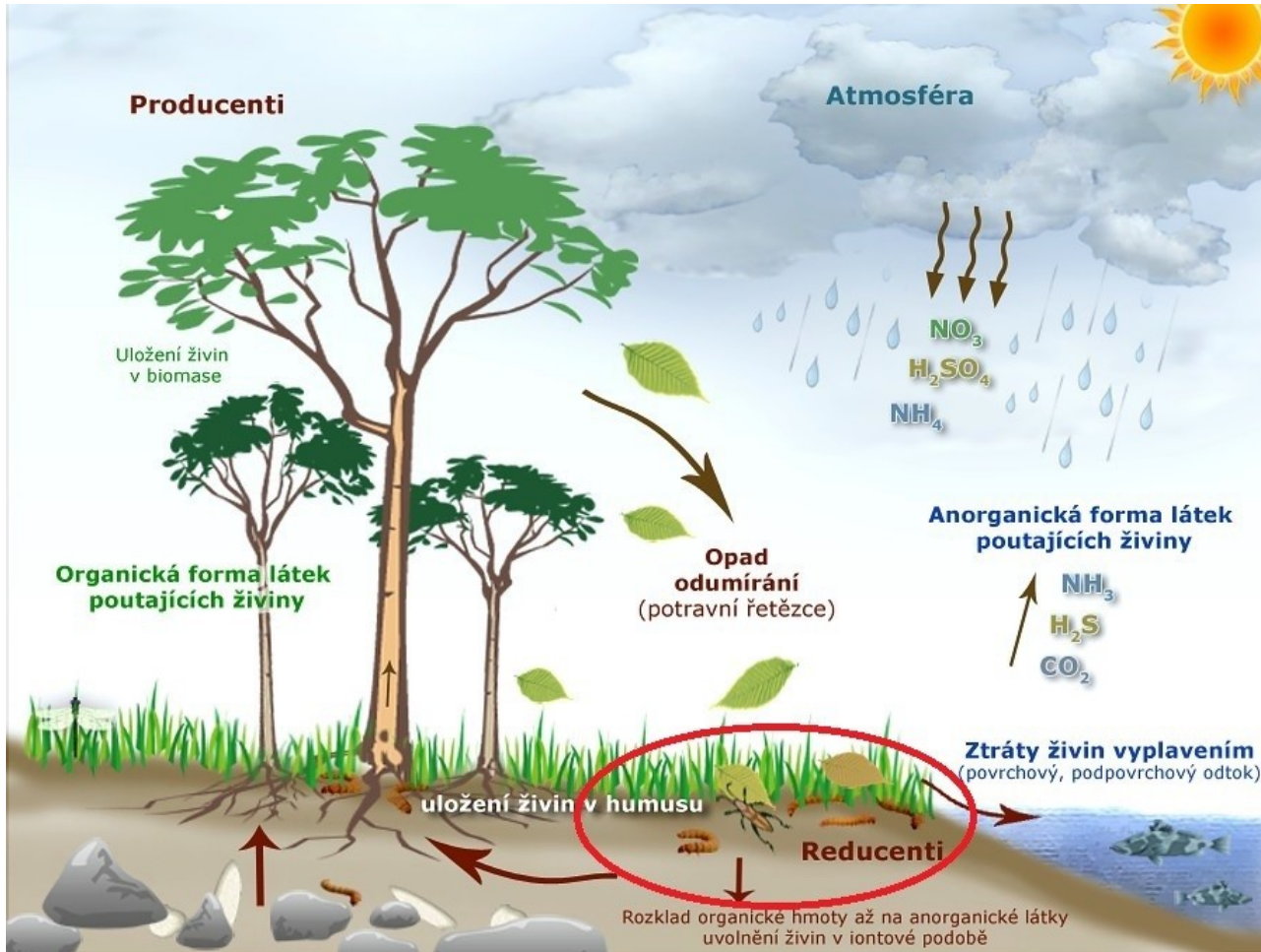
oligotrofní: chudé N, P, K. Malá produktivita = málo řas, řídká vegetace (parožnatky), dobrá průhlednost. Extrémně neúživné vody se označují jako **ultraoligotrofní**.

mezotrofní: mírně zvýšené množství živin, bujnější, druhově bohatší vegetace

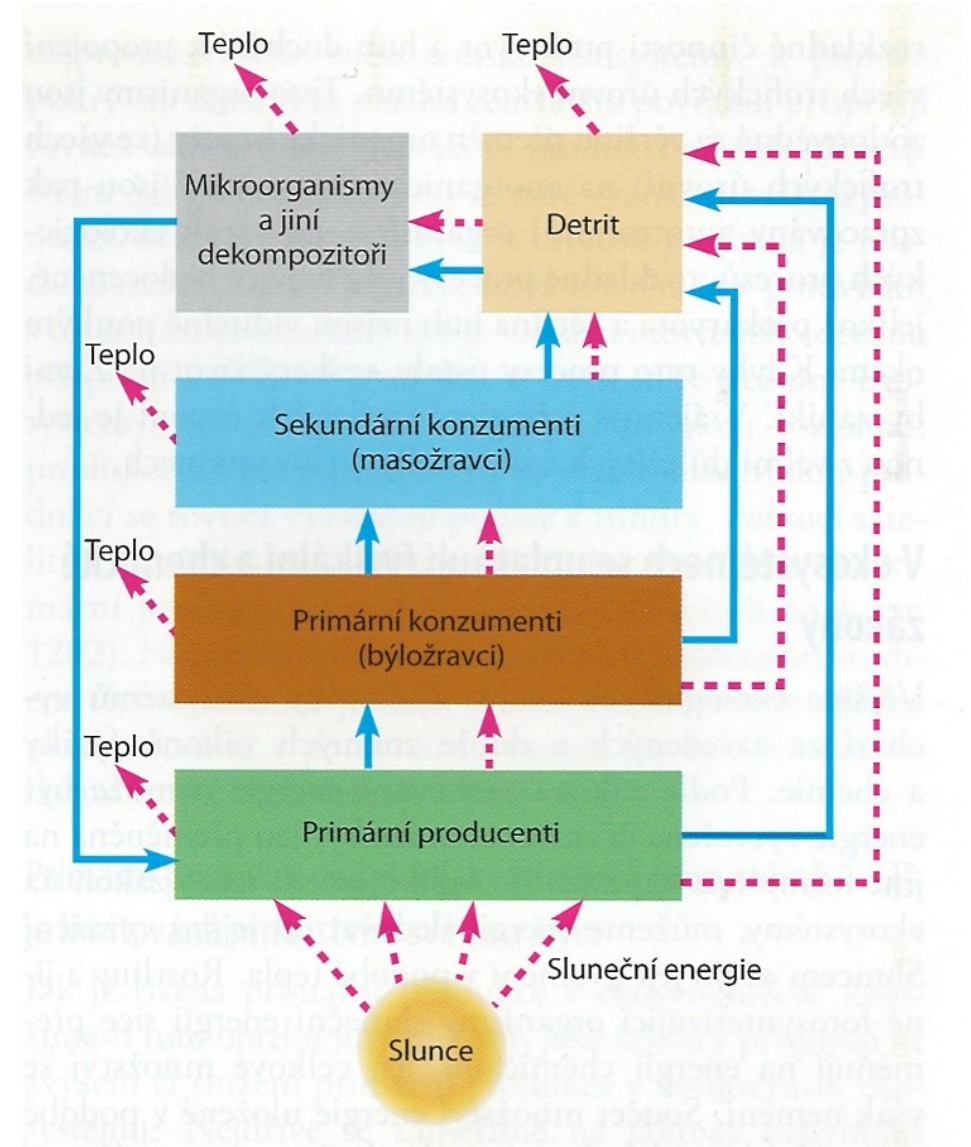
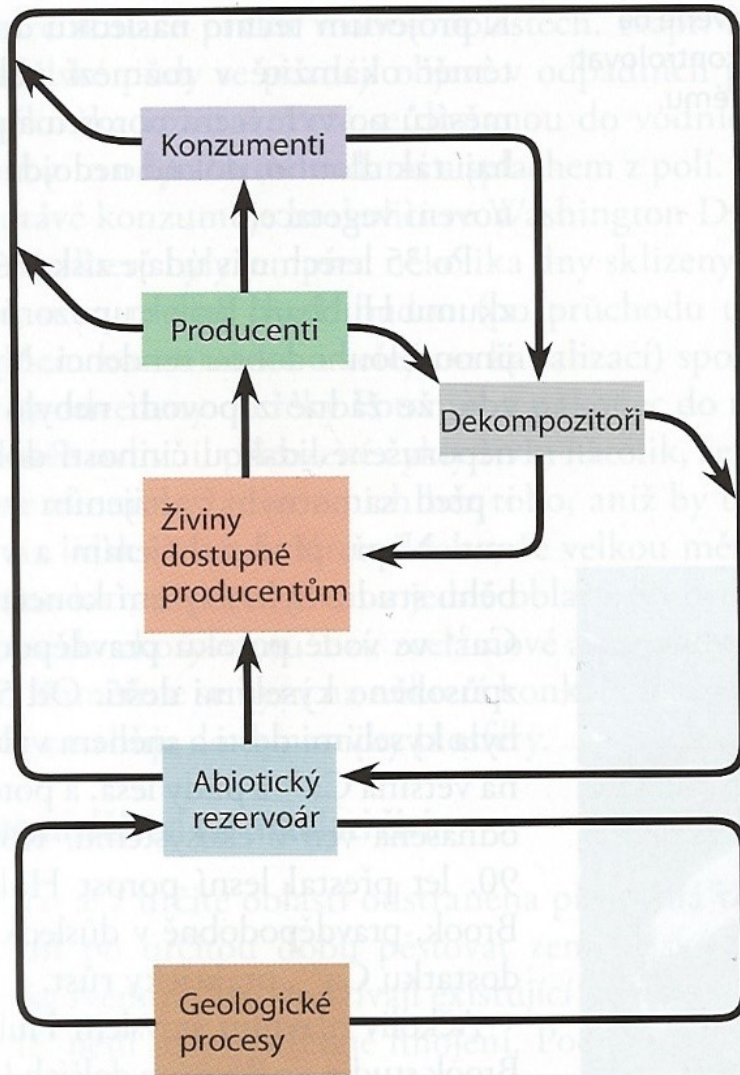
eutrofní: hodně živin, velká produktivita (hlavně řasy a sinice – *vodní květ*), nedostatek kyslíku (v noci, kdy řasy dýchají), toxiny sinic živinami bohaté až toxické sedimenty. Vyšší stupně eutrofie se označují **polytrofie** a **hypertrofie**.

dystrofní: ultraoligotrofní voda, která je kyselá a zakalená (neprůhledná). Zakalení způsobují huminové kyseliny (rozpuštěný organický uhlík). Ohrožené, s řadou vzácných druhů (rašeliništní jezírka).

Vztah mezi tokem energie (----) a cykly živin (- - -)

Dynamika ekosystému

Obrázek 54.20 – Přehled: Obecné schéma biogeochemických cyklů

Tok energie společenstvem

Obr.) Model trofické struktury a toku energie terestrickým společenstvem

Význam dekompozičního systému pro energetiku ES !

Příklady:

Travné ES 29% NPP konzumováno herbivory
2 % z tohoto tvoří sekundární produkce

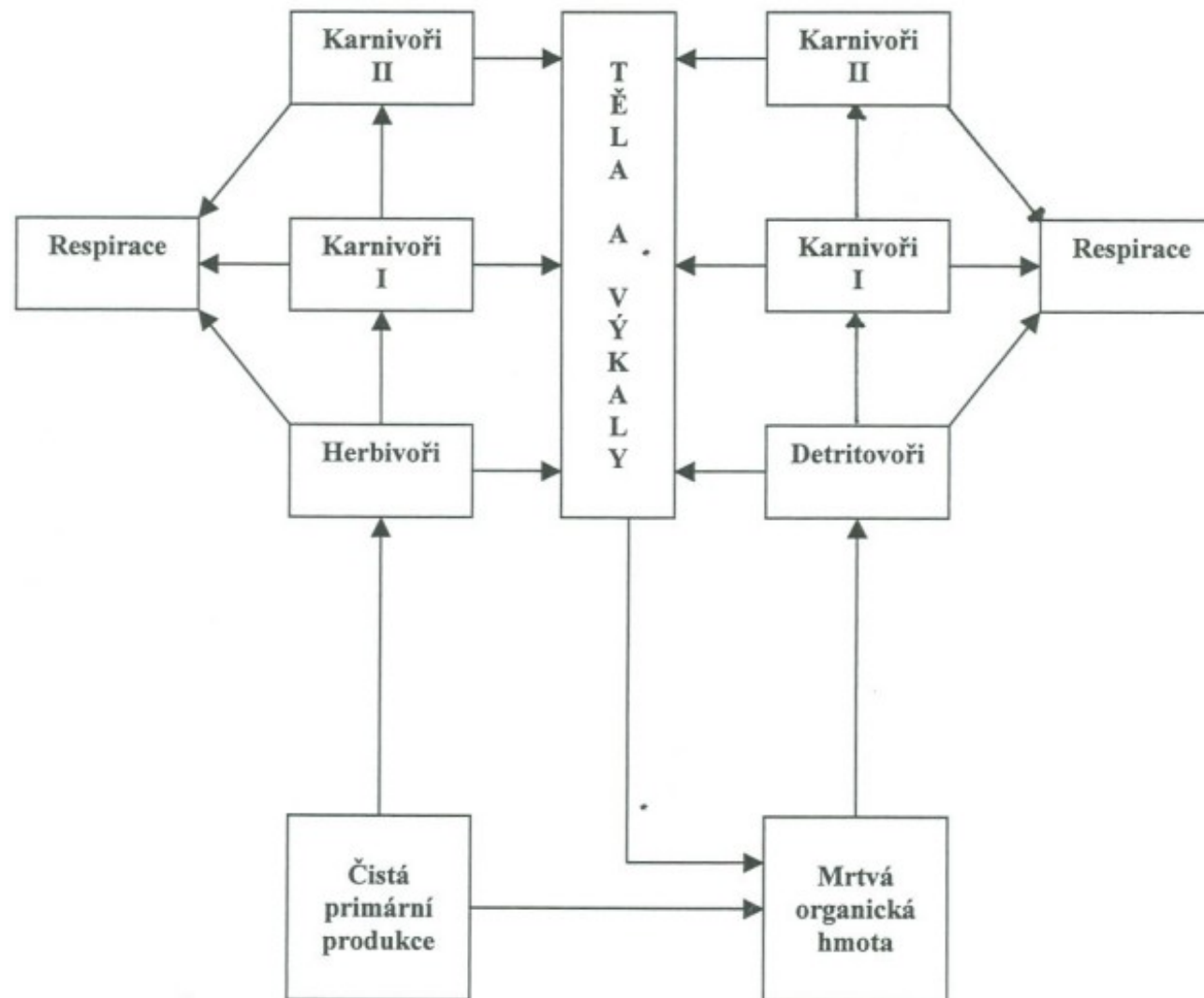
Z každých 100 J NPP jde 55 J do dekompozičního systému a pouze 1 J je využito v pastevním řetězci!

Dekompoziční systémy jsou odpovědné za většinu sekundární produkce !

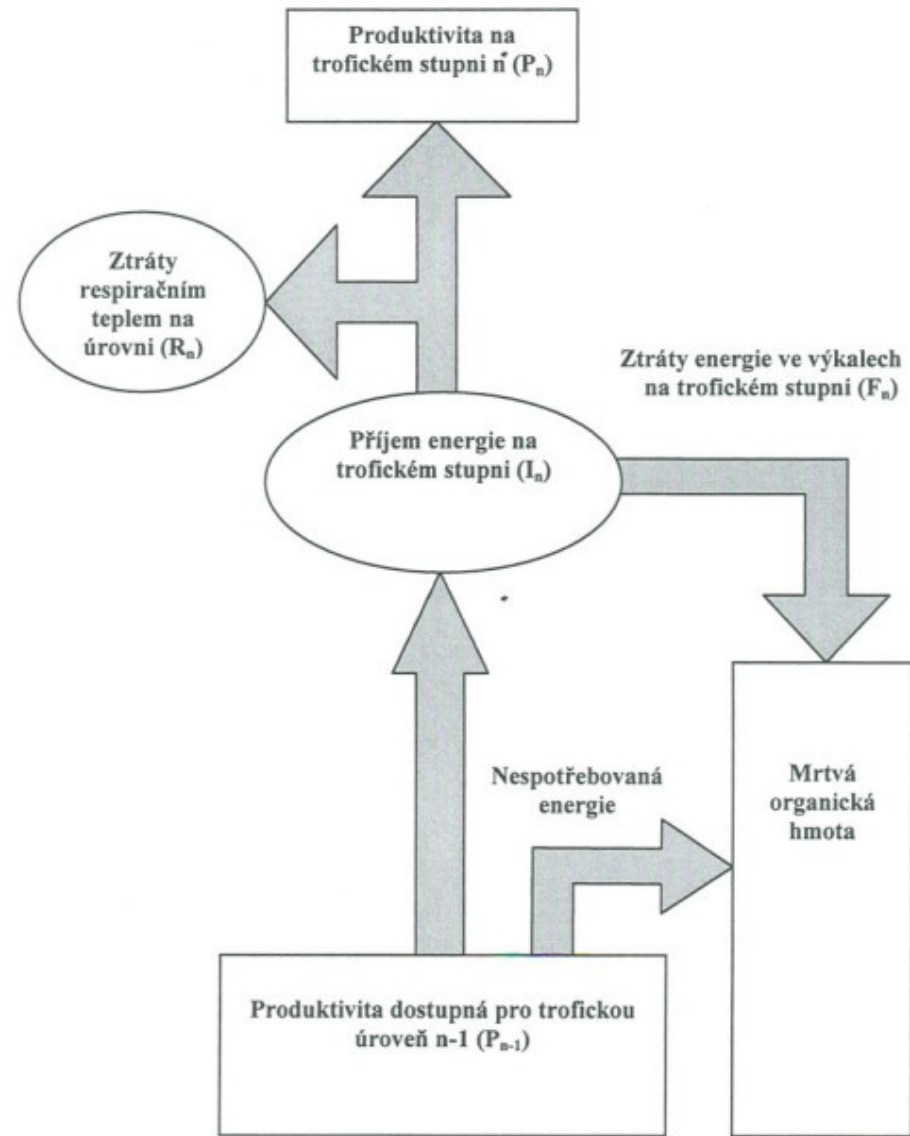
- Pastevní systém je nejvýznamnější u planktonních společenstev, kde je velká část NPP konzumována v živém stavu a asimilována s vysokou účinností.
- V terestrických systémech je pastevní typ řetězce méně významný díky nízké účinnosti spotřeby a asimilace herbivorů.
- Pastevní systémy téměř neexistují v malých potocích a rybníčcích, kde je nízká primární produkce. Tyto systémy závisí na energii z vnějšku, z terestrického ES.
- Podobně společenstva bentosu hlubin moří rovněž závisí na přísunu energie z horních fotosynteticky aktivních vrstev oceánu.
- Zdrojem energie jsou zde mrtvá těla fytoplanktonu, bakterií, živočichů a výkaly klesající ke dnu ze svrchních společenstev žijících v eufotické zóně.

Tok energie společenstvem

Model trofické struktury a toku energie společenstvem

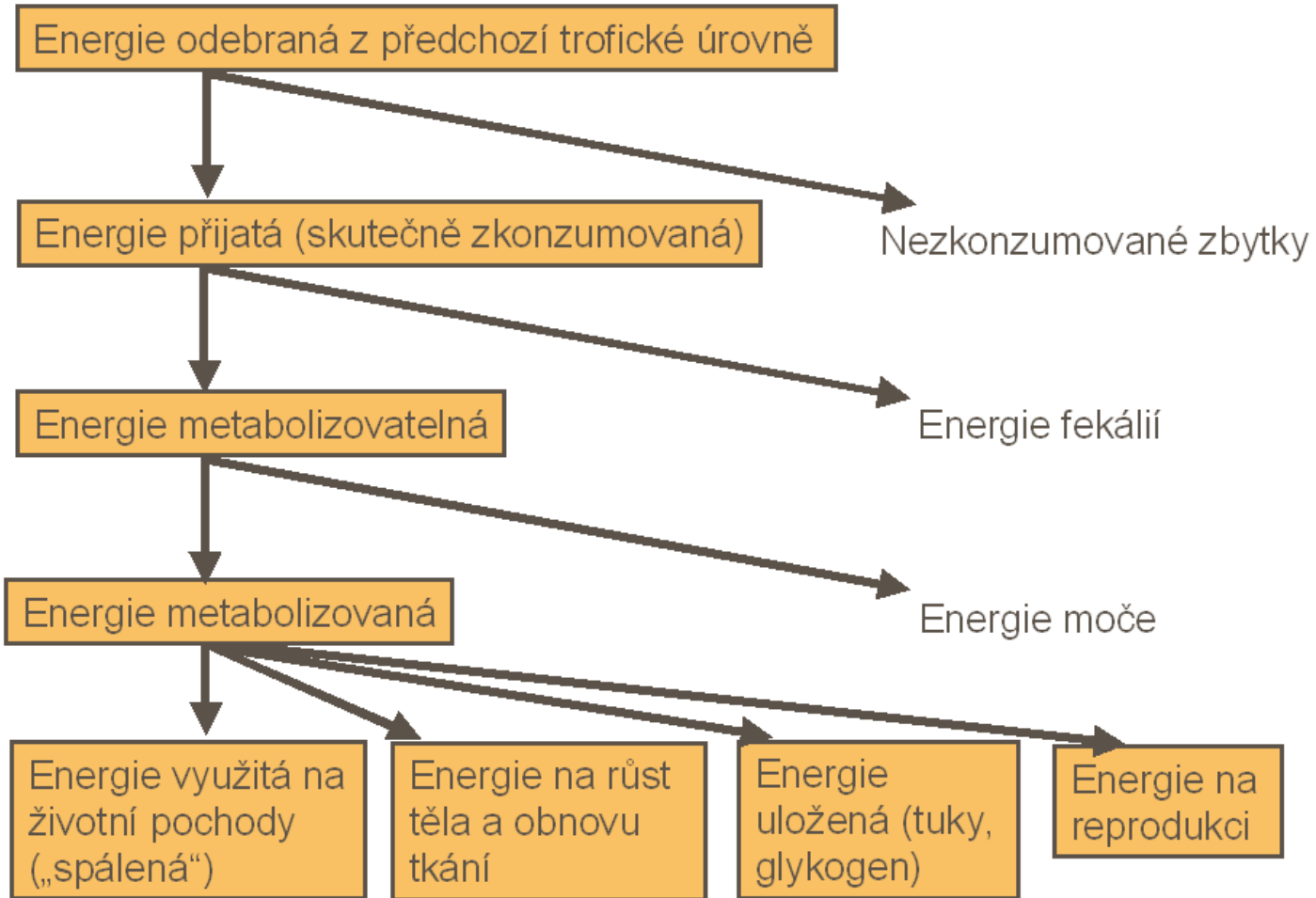

Tok energie trofickými kompartmenty

Co se děje s přijatou energií v organismu konzumenta

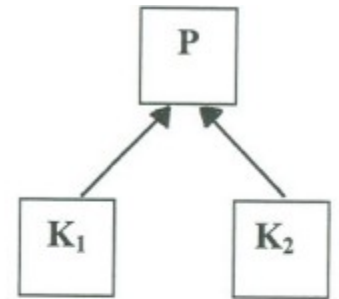
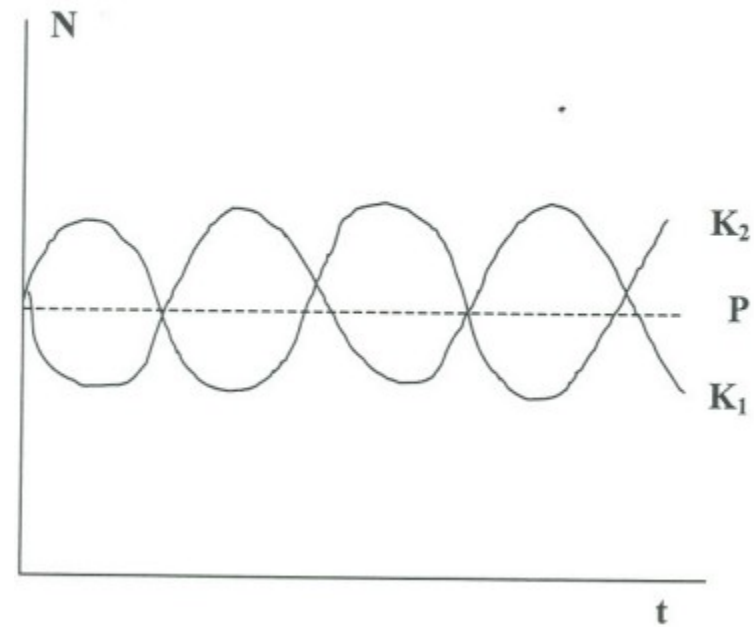
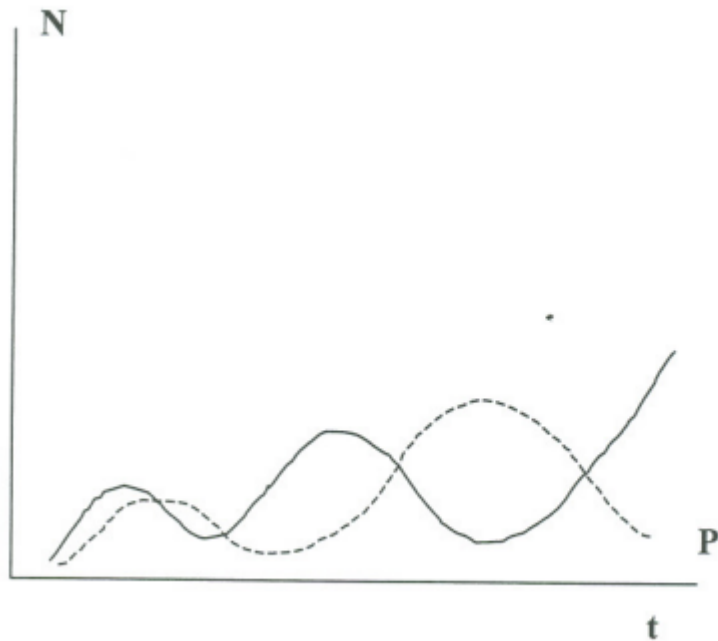
■ Osud přijaté energie v organismu konzumenta

Trofická struktura a stabilita ES

Těsný vztah mezi trofickou strukturou a stabilitou ES.

Souvislost mezi druhovou diverzitou a stabilitou ES.

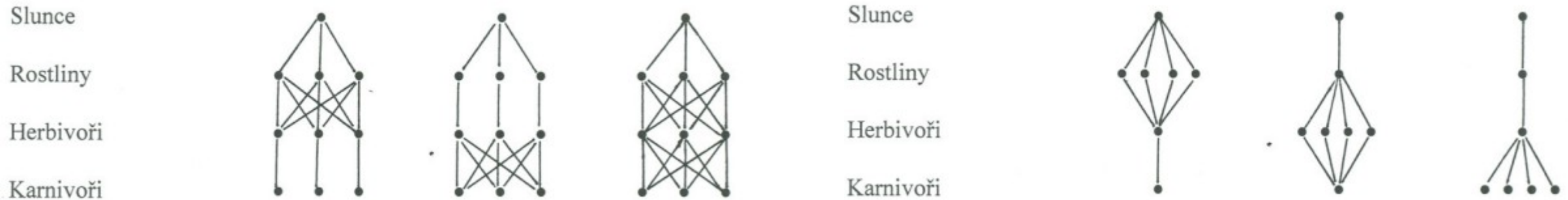

Trofická struktura a stabilita ES

Generalisti *versus* Specialisti

Úzká specializace limituje kompetici, ale zvyšuje závislost trofickou !

Ekosystém složený z většího počtu generalistů (polyfágů) bude stabilnější, než ES složený ze specialistů (monofágů).

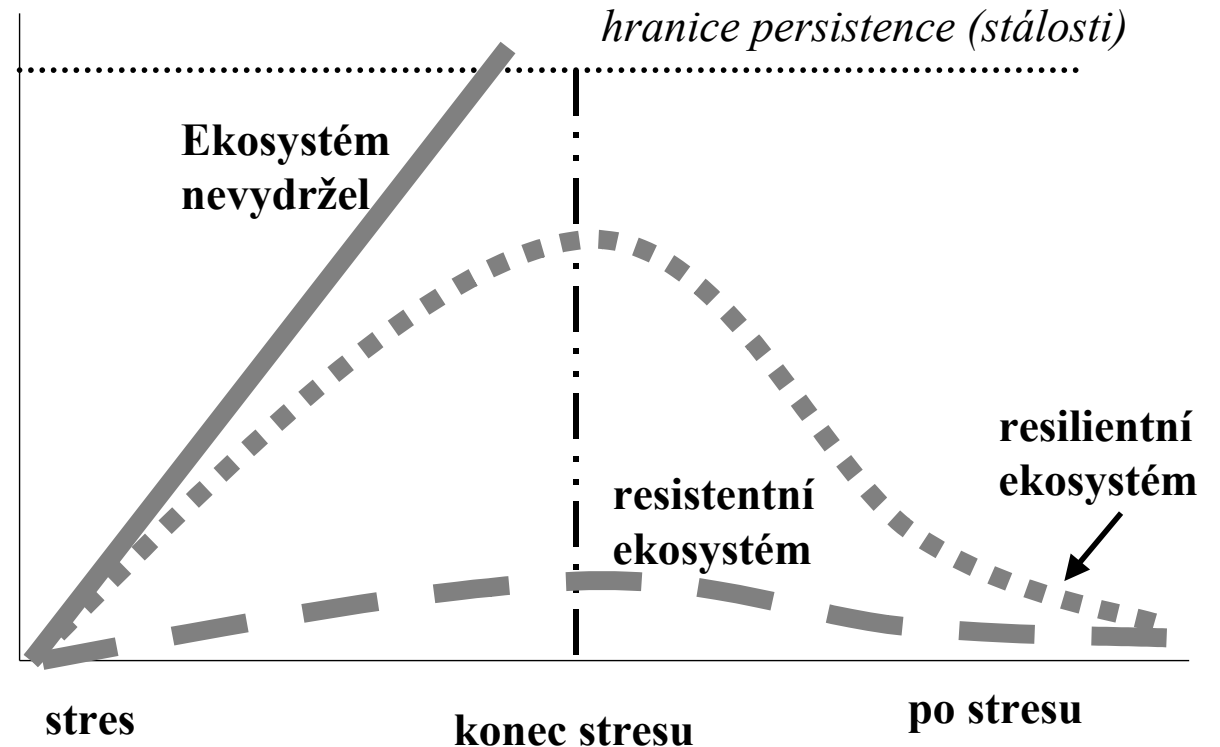
Stabilita ekosystémů

je schopnost autoregulace, tendence zůstat blízko rovnovážnému stavu nebo se tam vrátit po vychýlení.

2 typy stability:

Resistance: schopnost nepodlehnout změně při stresu

Resilience: schopnost vrátit se k původnímu („normálnímu“) stavu; v současných pracích se ale někdy používá pro jakoukoliv resistenci, asi pod vlivem významu slova v jiných oborech (psychologie).

Disturbance / Perturbace: krátkou dobu trvající narušování běžného fungování ekosystému (jeho produkce), které způsobuje změnu druhového složení nebo fungování (pastva, seč, požár, povodeň, narušení svrchní vrstvy půdy s kořeny, vývrat apod.)

Disturbance:

V ochraně přírody chápána jako opakovaná, pravidelná, predikovatelná s očekávatelným výsledkem....

X

V modelování systémů (obecně) se tak ale označuje vnější zásah do systému

Perturbace:

V ochraně přírody chápána jako neočekávaná, jednorázová událost se zásadním, těžko predikovatelným vlivem na další vývoj ekosystému

X

V modelování systémů (obecně) se tak ale označuje výkyv ve fungování systému vyvolaný vnitřními procesy.

Hystereze: závislost současného stavu ekosystému na minulé perturbanci, která „přepnula“ jeden stabilní ekosystém v jiný stabilní ekosystém (teorie „alternativních stabilních stavů“). Typicky nastává na hranici biomů: savana nebo step se může vyskytovat na místě, kde byl předtím les, aniž by se změnilo klima – mohlo dojít k velkému požáru, a po něm je bezlesí udržováno býložravci a pravidelnými požáry.

Stabilita a druhová bohatost

monokultura versus polydominantní lesní porost

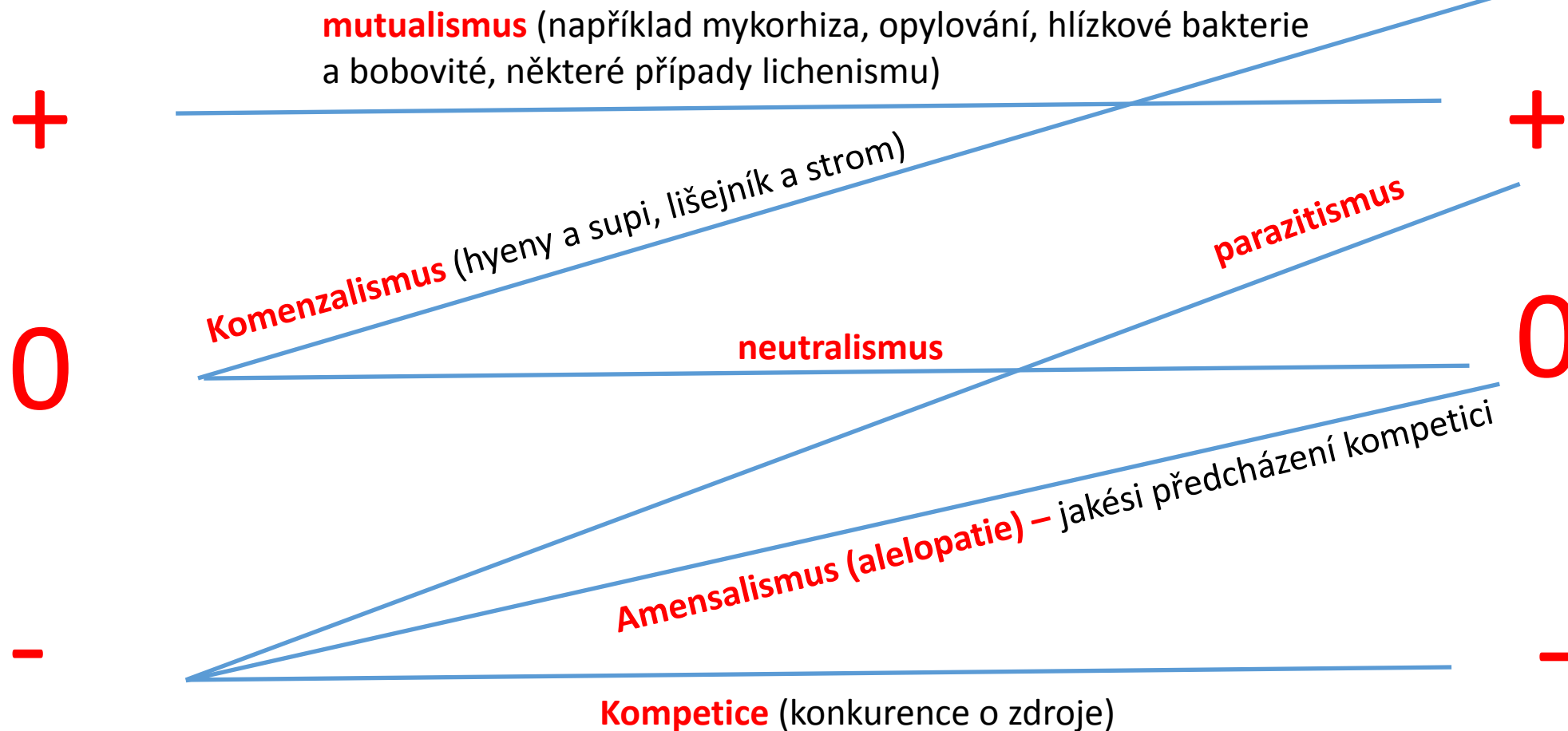
weissova.blog.sme.sk

Základní symbiotické interakce mezi organismy v ekosystému (v rámci jedné trofické skupiny)

druh A

druh B

Děkuji za pozornost !